V

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamiseksi 1. joulukuuta 2009 alkaen annetut säädökset)

SÄÄDÖKSET, JOTKA ON JULKAISTAVA

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1294/2009,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2009,

Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoaantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

(1) Komissio otti 5 päivänä lokakuuta 2006 asetuksella (EY) N:o 1472/2006 ([2]), jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Vietnamista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa. Tullit vahvistettiin 9,7–16,5 prosenttiin Kiinan osalta ja 10 prosenttiin Vietnamin osalta. Toimenpiteiden voimassaolo oli kaksi vuotta. Toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneesta tutkimuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Neuvosto laajensi asetuksella (EY) N:o 388/2008 ([3]), jäljempänä 'laajentamisasetus', Kiinasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin koskemaan Macaon erityishallintoalueelta, jäljempänä 'Macao', lähetettyä tuontia, riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Macao. Soveltamisalaa laajennettiin perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisen toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen johdosta.

2. TÄMÄ TUTKIMUS

2.1 **Tarkastelua koskeva pyyntö**

(3) Pyynnön esitti Euroopan jalkineteollisuuden liitto (European Confederation of the Footwear Industry), jäljempänä 'CEC' tai 'pyynnön esittäjä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 35 prosenttia tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, unionin kokonaistuotannosta.

(4) Useat jäsenvaltioiden kansalliset jalkinetuottajien liitot ilmaisivat kantansa toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanoon edustavuutta koskevan arvioinnin yhteydessä ja pyysivät, että niiden nimet pidetään luottamuksellisina, koska ne pelkäsivät, että asiakkaat voivat ryhtyä vastatoimiin niiden jäsenjärjestöjä kohtaan. Jotkin osapuolet taas ihmettelivät, miksi vastustavien ja tukevien liittojen kannat on pidetty luottamuksellisina. Komissio kysyi liitoilta vielä uudestaan, suostuvatko ne nimensä ja kantansa julkistamiseen. Neljä liittoa hyväksyi nimien ja kantojen julkistamisen, mutta muut vastustivat tätä ja vetosivat uudelleen pelkoon jäsenyrityksiin kohdistuvista vastatoimista. Komissio katsoi, että tuottajien myyntiin kohdistuvien vastatoimien todennäköisyys oli todellakin merkittävä ja hyväksyi nimien salassapidon.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s.1.
([2]) EUVL L 275, 6.10.2006, s. 1.
([3]) EUVL L 117, 1.5.2008, s. 1.

(5) Jotkin osapuolet väittivät, että komission ei olisi pitänyt käynnistää toimenpiteiden päättymistä koskevaa tarkastelua, koska alkuperäisen asetuksen 3 artiklassa todetaan, että asetus on voimassa kaksi vuotta voimaantulostaan. Alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 326 kappaleessa kuitenkin selitetään, että toimenpiteiden lyhyemmästä kestosta huolimatta perusasetuksen 11 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin. Kyseisen johdanto-osan kappaleen mukaisesti toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevassa ilmoituksessa ([1]) todettiin, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy 7 päivänä lokakuuta 2008, ellei käynnistetä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelua. Koska polkumyyntitoimenpiteiden päättymistä koskeva tarkastelu on nyt käynnistetty, polkumyyntitoimenpiteet pysyvät voimassa tarkastelun ajan.

(6) Tarkastelupyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

2.2 **Vireillepano**

(7) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkimuksen vireillepanosta julkaisemalla 3 päivänä lokakuuta 2008 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]) asiaa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(8) Polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus käsitti 1 päivän heinäkuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1 päivästä tammikuuta 2006 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun ulottuvan ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'. Tarpeen mukaan viitattiin myös vuoteen 2005 ja alkuperäisessä tutkimuksessa käytettyyn tutkimusajanjaksoon, joka kattoi 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisen ajan, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimusajanjakso'.

3. TUTKIMUKSEN OSAPUOLET

(9) Komissio ilmoitti virallisesti toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäjälle, pyynnössä mainituille unionin tuottajille, muille tiedossa olleille unionin tuottajille, tiedossa olleille tuojille ja niiden järjestöille, tiedossa olleille vähittäismyyjille/jakelijoille ja niiden järjestöille, tiedossa olleille kuluttajajärjestöille, tiedossa olleille vientiä harjoittaville tuottajille ja niiden järjestöille asianomaisissa maissa sekä asianomaisten maiden viranomaisille.

(10) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(11) Mahdollisuus tulla kuulluksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

4. OTANTA

(12) Koska tutkimuksessa oli osallisena suuri määrä vientiä harjoittavia tuottajia asianomaisissa maissa, unionin tuottajia ja tuojia, vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otantamenetelmän käyttöä.

(13) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi vientiä harjoittavia tuottajia ja niiden edustajia, unionin tuottajia ja tuojia ilmoittautumaan ja toimittamaan sille vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot.

4.1 **Kiinassa ja Vietnamissa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien otanta**

4.1.1 *Kiina*

(14) Yhteensä 58 kiinalaista yritystä ja etuyhteydessä olevien yritysten ryhmää, jäljempänä 'ryhmät', ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot asetetussa määräajassa. Nämä 58 yritystä tai ryhmää tuottivat ja/tai veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille tutkimusajanjaksolla ja halusivat tulla sisällytetyksi otokseen. Niiden katsottiin toimivan yhteistyössä, ja niiden otokseen sisällyttämistä harkittiin. Kiinalaisten yritysten yhteistyöaste eli kiinalaisten yhteistyössä toimineiden yritysten unioniin suuntautuvan viennin prosenttiosuus verrattuna Kiinan kokonaisvientiin unioniin oli noin 22 prosenttia.

([1]) EUVL C 75, 26.3.2008, s. 25.
([2]) EUVL C 251, 3.10.2008, s. 21.

(15) Otos valittiin yhdessä Kiinan viranomaisten kanssa yhteistyössä toimineiden yritysten vientimäärien ja maantieteellisen jakautumisen perusteella. Otokseen valitun seitsemän yrityksen osuus 58 yrityksen unioniin suuntautuvasta viennistä oli noin 56 prosenttia ja Kiinan kokonaisviennistä unioniin 13 prosenttia. Kaikki yritykset vastasivat kyselylomakkeeseen annetussa määräajassa.

(16) Jotkin otoksen ulkopuoliset kiinalaiset viejät väittivät, että koska niitä ei ollut valittu otokseen, ne eivät kyenneet puolustamaan etujaan. Otannan periaatteisiin kuitenkin kuuluu, että vientiä harjoittavia tuottajia valitaan otokseen edustava määrä ja että otoksen arvioinnin tulosten voidaan katsoa edustavan myös muita yhteistyössä toimineita viejiä. Lisäksi on huomattava, että kaikki asianomaiset osapuolet voivat osallistua tutkimukseen ja esittää näkemyksensä. Näin ollen väite hylättiin.

4.1.2 *Vietnam*

(17) Yhteensä 51 vietnamilaista yritystä ja ryhmää ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot asetetussa määräajassa. Nämä 51 yritystä tai ryhmää tuottivat ja/tai veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille tutkimusajanjaksolla ja halusivat tulla sisällytetyksi otokseen. Niiden katsottiin toimivan yhteistyössä, ja niiden otokseen sisällyttämistä harkittiin. Vietnamilaisten yritysten yhteistyöaste eli vietnamilaisten yhteistyössä toimineiden yritysten unioniin suuntautuvan viennin prosenttiosuus verrattuna Vietnamin kokonaisvientiin unioniin oli noin 82 prosenttia.

(18) Otos valittiin yhdessä Vietnamin viranomaisten kanssa vientimäärien perusteella. Otokseen valittujen kolmen yrityksen osuus 51 yrityksen unioniin suuntautuvasta viennistä oli noin 27 prosenttia ja Vietnamin kokonaisviennistä unioniin 22 prosenttia. Kaikki yritykset vastasivat kyselylomakkeeseen annetussa määräajassa.

4.2 **Unionin tuottajien otanta**

(19) Unionin tuottajien otoksen valintaan tarvittavien tietojen saamiseksi toimittiin seuraavasti. Kaikkien valituksen tekijöiden puolesta toiminut CEC vahvisti, että kaikki valituksen esittäneet tuottajat olivat valmiita toimimaan yhteistyössä ja osallistumaan otantaan. Tapauskansioon sisältyvien (esim. valituksesta, edustavuutta koskevasta tutkimuksesta ja CEC:n lausunnoista saatujen) tarkkojen ja laajojen tietojen ansiosta otantalomaketta ei tarvinnut lähettää yksittäisille valituksen tehneille tuottajille. Vireillepanoilmoituksessa pyydettiin lisäksi kaikkia tuottajia ilmoittautumaan, jos ne haluavat toimia yhteistyössä menettelyssä. Valituksen tekijöiden lisäksi vielä viisi yritystä ilmoittautui vireillepanon jälkeen ja halusi tulla sisällytetyksi otokseen. Kaikille näille lähetettiin otantalomakkeet, joissa pyydettiin tietoja, jotka olivat jo saatavilla valituksen tekijöistä. Vain kaksi viidestä yrityksestä toimitti vastauksen. Näitä yrityksiä ei kuitenkaan valittu otokseen, koska ne eivät sisältyneet unionin tuotannonalan määritelmään (ks. 198 kappale).

(20) Tarkasteltavana olevan tuotteen unionin tuotanto on suureksi osaksi keskittynyt kolmeen jäsenvaltioon, joiden osuus on noin 2/3 koko tuotannosta. Loppu tuotannosta on hajautunut muihin jäsenvaltioihin. Kuten 202 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa selitetään, unionin tuottajien liiketoimintamalleille ominaiset erot liittyvät pääasiassa tuote-/laatuvalikoimaan, jakelukanaviin ja siihen, tapahtuuko toiminnan klusterointi ja valmistusprosessin osien alihankinta unionissa vai sen ulkopuolella.

(21) Saatujen tietojen perusteella komissio valitsi otoksen, joka sisältää unionin tuotannon ja myynnin suurimman edustavan määrän, joka voidaan tutkia käytettävissä olevana aikana. Kuten edellä todettiin, kyseessä ei kuitenkaan ole täysin yhtenäinen tuotannonala, joten valittujen yritysten edustavuuden arvioimiseksi huomioon otettiin myös tuottajien maantieteellinen jakauma jäsenvaltioissa [1] sekä markkinasegmentti, johon niiden tuotteet kuuluvat. Arvioinnin tuloksena valittiin kahdeksan yritystä, jotka toimivat neljässä jäsenvaltiossa. Valitut yritykset edustavat kaikkia unionissa esiintyviä tärkeimpiä liiketoimintamalleja, kun tarkastellaan tuotteen valmistusta, jakelua ja erikoistumista. Erikoistumisen osalta valitut yritykset edustivat tuotantoa kaikissa tärkeimmissä hintasegmenteissä (markkinoiden ala-, keski- ja yläsegmentissä) sekä kaikissa sukupuoli- ja ikäsegmenteissä (naisten, miesten, molempien sukupuolten sekä lasten jalkineet). Valittuihin yrityksiin kuuluivat kaikki tärkeimmät jakelutasot (tukkumyyjistä ja vähittäismyyjistä suoraan vähittäismyyntiin). Tuotannon osalta valittujen yritysten joukossa oli yrityksiä, jotka suorittivat kaikki tuotantoprosessin keskeiset vaiheet omassa yrityksessä, sekä yrityksiä, jotka suorittivat osan valmistusprosessista alihankintana (sekä unionissa että sen ulkopuolella).

[1] Kun otetaan huomioon, että koko tuotantoon tai sen osaan kohdistuva unionin sisäinen alihankinta on yleistä unionissa, maantieteellisen jakauman osalta oli otettava huomioon myös se, missä määrin tuotantoprosessin omistajuus kuuluu yrityksille kyseisessä jäsenvaltiossa, ja se, perustuiko tuotanto alihankintaan vai jalostuskorvausjärjestelyyn, jossa valmiiden tuotteiden omistajuus on palvelun tilanneella osapuolella.

(22) Otokseen valittujen kahdeksan yrityksen katsottiin edustavan unionin kaikkia tuottajia, ja niiden osuus valituksen tehneiden unionin tuottajien tuotannosta oli 8,2 prosenttia ja koko unionin tuotannosta 3,1 prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti CEC:tä kuultiin otoksen valinnasta, eikä se esittänyt vastalauseita.

(23) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yksi otokseen valituista unionin tuottajista lakkautti vähitellen tuotantoaan unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja siirsi tuotantotoimintansa kokonaan unionin ulkopuolelle. Yrityksen painoarvo ei ollut sellainen, että sillä olisi merkittävää vaikutusta, ainakaan määrällisesti tarkasteltuna, otokseen valittujen yritysten tilanteeseen kokonaisuudessaan, myöskään niiden edustavuuteen. Vahinkoa koskevat päätelmät määrän osalta eivät olisi olleet merkittävästi erilaiset, vaikka tätä yritystä ei olisi otettu huomioon. Kun otetaan huomion, että i) yrityksellä oli tuotantoa unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja ii) se teetti suuren osan tuotannostaan alihankintana – mikä on liiketoimintamalli, joka monien osapuolten mielestä on merkittävä unionissa – päätettiin olla sulkematta yritystä otoksen ulkopuolelle. Näin varmistetaan lisäksi, että laadun osalta otos edustaa sektorin todellisuutta mahdollisimman tarkasti. Kun vielä otetaan huomioon, että toimenpiteiden päättymistä koskeva tarkastelu edellyttää vahingon jatkumisen/toistumisen arviointia, näin on ehkä helpompi ennustaa, miten tilanne unionin markkinoilla kehittyisi, jos toimenpiteiden voimassaoloa ei jatkettaisi. Yrityksestä käytettiin tietenkin vain tietoja, jotka liittyivät sen toimintaan unionin tuottajana.

(24) Unionin toimielimet ovat tarkastelleet, olisiko unionin tuotannonalan tuotantoa ja myyntiä kokonaisuudessaan vähennettävä vastaavasti, kun otetaan huomioon, että tämän yrityksen unionin tuotanto ja myynti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli vähäisempää kuin otantavaiheessa ilmoitettiin, eli olisiko tämän tuloksena otokseen kohdistuva vaikutus siirrettävä koskemaan koko tuottajapopulaatiota. Katsottiin kuitenkin, että yritys on tehnyt virheen hyvässä uskossa laskiessaan virheellisesti unionin läheisyydessä sijaitsevassa maassa teetetyn alihankintatyön unionin tuotannoksi. Ensinnäkin on huomattava, että otosta käytetään pääasiassa niiden vahinkoindikaattoreiden arvioimiseen, joita ei voida kohtuullisesti saada koko unionin tuotannonalasta. Tuotantoa ja myyntiä koskevat tiedot on koottu koko unionin tuotannonalasta, joten väite ei tältä osin ole relevantti. Myöskään tapauskansiossa olevat tiedot, mukaan luettuna ne, jotka on saatu tässä tutkimuksessa suoritetusta kansallisten järjestöjen lisäanalyysistä, eivät osoita, että mukautukseen olisi tarvetta. Lopuksi vielä voidaan todeta, että vaikka unionin tuotannonalan kaikkia tuotanto- ja myyntilukuja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alennettaisiin otoksen alempien lukujen mukaisiksi, tällä ei olisi vaikutusta otoksen edustavuuteen eikä vahinkoa koskeviin yleisiin päätelmiin.

(25) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että perusasetuksen 17 artiklaa ei ole noudatettu, koska unionin tuottajien otos ei ollut edustava tuotannon prosenttiosuuden, tuotevalikoiman, myyntihintojen, tuotannon ja myynnin suhteen, maantieteellisen jakauman eikä kannattavuuden ja suorituskyvyn osalta. Ne myös väittivät, että otoksessa ei otettu huomioon niiden tuottajien suurta määrää, jotka ovat siirtäneet tuotantonsa alihankintana kolmansiin maihin.

(26) Nämä väitteet tutkittiin tarkoin ja tapauksen monimutkaisuuden vuoksi yksittäisten yritysten lisäksi myös kansallisille järjestöille lähetettiin lisäkyselylomakkeita, jotka käsiteltiin ja tarkistettiin paikan päällä. Otokseen valittujen yritysten määrä oli rajoitettava määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, joten yrityksiä valittiin kahdeksan.

(27) Kun lisäksi otetaan huomioon, että unionin tuotannonala on erittäin pirstaleinen, otokseen valitut yritykset vääjäämättä kattavat suhteellisen pienen osuuden unionin kokonaistuotannosta. Koska tuotannonala on pirstaleinen ja otokseen valittiin suurehkoja tuottajia, yritysten lukumäärän kasvattaminen ei olisi kuitenkaan vaikuttanut merkittävästi otoksen osuuteen unionin kokonaistuotannosta.

(28) Komissio otti maantieteellisen jakauman huomioon otosta valitessaan (ks. 21 kappale). Korostettakoon, että otoksen ei tarvitse osoittaa koko tuottajapopulaation täsmällistä maantieteellistä jakaumaa (eikä minkään muunkaan kriteerin täsmällistä jakautumista) ollakseen edustava. Riittää, että – kuten tässäkin otoksessa, johon sisältyy neljä jäsenvaltiota – suurimpien tuotantomaiden asianmukaiset osuudet tulevat esiin. Muut lähestymistavat olisivat olleet hallinnollisesti epäkäytännöllisiä, etenkin jos edustavuuden varmistamiseksi on otettava huomioon useita eri kriteereitä. Väitteen mukaan olisi itse asiassa niin, että otos olisi riittävän edustava ainoastaan, jos siihen sisältyy koko tuottajapopulaatio. Tutkimuksessa on siis korostettu, että otos, joka kattaa neljä jäsenvaltiota – mukaan luettuna kolme tuotannoltaan ehdottomasti suurinta – on unionin koko tuotantoa edustava etenkin, kun otetaan huomioon jalostuskorvausjärjestelyyn perustuva tuotanto, joka olisi tämän vuoksi otettava huomioon palvelun tilaavan yrityksen jäsenvaltiossa.

(29) Otokseen valitut yritykset edustivat myös tuotevalikoiman poikkileikkausta ja unionin tuotannonalan asianomaisia suuruusluokkia. Mukana olevat tuotevalikoimat vastaavat lisäksi kiinalaisen ja vietnamilaisen viennin tuotevalikoimia.

(30) Myyntihinnoista väitettiin, että otoksen keskimääräiset myyntihinnat eivät olleet edustavia suhteessa tarkastelupyynnössä esitettyihin myyntihintoihin. On kuitenkin huomattava, että toisin kuin väitettiin, tutkimuksen mukaan otoksen keskimääräiset myyntihinnat ovat yhdenmukaiset pyynnössä esitettyjen hintojen kanssa. Vaikka näin ei olisi ollutkaan, otoksen keskimääräisten myyntihintojen ei tarvitse olla täsmälleen samat kuin pyynnössä ilmoitettujen hintojen, kunhan niiden havaitaan osoittavan koko tuottajapopulaation myyntihintoja.

(31) Jos tarkastellaan edustavuutta tuotannon ja myynnin välisenä suhteena, on muistettava, että tällä sektorilla kokonaisuudessaan tuotanto perustuu tilauksiin ja heijastelee voimakkaasti muotisuuntauksia. Sen vuoksi varastot eivät ole kovinkaan merkittävä indikaattori ja tuotanto vastaa suunnilleen myyntiä. Tämä on vahvistettu valitusvaiheessa samoin kuin tutkimuksissa, jotka koskivat otokseen valittuja yrityksiä ja koko unionin tuotannonalaa.

(32) Edellä esitettyjen seikkojen lisäksi on syytä muistaa, että perusasetuksen 17 artiklassa säädetään, että tutkimus voidaan rajoittaa otoksiin, jotka joko ovat tilastollisesti edustavia tai sisältävät tuotannon, myynnin tai viennin suurimman edustavan määrän, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena. Tämän säännöksen sanamuodosta ilmenee selkeästi, että edustavalle määrälle ei ole asetettu mitään täsmällistä määrällistä vaatimusta tai raja-arvoa. Ainoa vaatimus on, että määrän tulee voida kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, kun otetaan huomioon käytettävissä oleva aika.

(33) Edellä esitettyjen syiden vuoksi eri osapuolten esittämät väitteet hylättiin, ja otoksen oikeudellinen pätevyys vahvistetaan, sillä otos on edustava ja se valittiin täysin perusasetuksen 17 artiklan vaatimusten mukaisesti.

4.3 **Unionin tuojien otanta**

(34) Käytettävissä olleiden tietojen perusteella otettiin yhteyttä 139 tuojaan. Otantalomakkeeseen saatiin vastauksia 22 etuyhteydettömältä tuojalta, joista 21 suostui osallistumaan otokseen. Toimitettujen tietojen mukaan näiden 21 tuojan osuus tarkasteltavana olevan tuotteen Kiinasta tulevasta tuonnista oli 12 prosenttia ja Vietnamista peräisin olevasta tuonnista 40 prosenttia.

(35) Viiden suurimman tuojan (Adidas, Clarks, Nike, Puma, ja Timberland) osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista oli noin 18 prosenttia, ja ne kaikki ilmoittivat merkittävää tuontia molemmista maista. Sen vuoksi katsottiin, että näistä viidestä yrityksestä koostuva otos olisi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti edustava tuonnin määrän osalta.

(36) Lisäksi valittiin kolme muuta tuojaa, jotta tuojien maantieteellinen jakauma ja tuotujen jalkinelajien erot voitaisiin ottaa paremmin huomioon. Otoskyselyyn saatujen vastausten perusteella vaikuttaa siltä, että monet vastanneista tuojista toimivat erittäin paljon pienemmässä mittakaavassa määrän suhteen ja tuovat vähemmän tunnettuja/muodikkaita kenkämerkkejä tai arvokkaampia kenkiä. Näiden pienempien tuojien liiketoimintamallit ja tuotesegmentit, joilla ne kävivät kauppaa, vaikuttivat eroavan suurimmista tuojista, ja niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista on yhteensä merkittävä. Sen vuoksi pidettiin tärkeänä, että myös nämä tuojat ovat edustettuina, koska niiden taloudellinen tilanne saattaa olla erilainen kuin 35 kappaleessa mainittujen suurien tuojien.

(37) Tällä perusteella valittiin kahdeksan tuojan otos, jossa on mukana viisi suurinta ja kolme pienempää tuojaa. Niiden osuus Kiinasta tulevasta tuonnista oli noin 10 prosenttia ja Vietnamista tulevasta tuonnista noin 34 prosenttia.

(38) Kaikille yhteistyössä toimineille tuojille, jotka olivat ilmoittaneet halukkuudestaan yhteistyöhön, annettiin mahdollisuus kommentoida otoksen valintaa. Otokseen valituille yrityksille lähetettiin täytettäviksi kyselylomakkeet. Otokseen valituista tuojista seitsemän palautti lomakkeen annetussa määräajassa. Koska kahdeksas otokseen valittu tuoja ei toiminut yhteistyössä, se oli jätettävä otoksen ulkopuolelle.

5. SAATUJEN TIETOJEN TARKISTAMINEN

(39) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä unionin edun määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Seuraavien yritysten toimittamat tiedot tarkistettiin paikan päällä:

5.1 **Vientiä harjoittavat tuottajat Kiinassa**

— Yue Yuen Industrial (Holdings) Ltd., Hongkong

Tuotantoyritys:

Zhongshan Pou Yuen Manufactory, Guandong

Kauppayritykset:

Idea Co. Ltd, Macao

The Look Co. Ltd, Macao

Gold Plenty Co. Ltd, Macao

— Guangzhou Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd., Guangdong

— HuaJian Industrial (Holding) Co. Ltd., Hongkong, ja sen tuotantoyritys Dongguan HuaBao Shoes Co. Ltd, Guandong

— Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd., Zhejiang

— Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd., Guangdong

— Jianle Footwear Industrial Co. Ltd, Fujian

— General Footwear/Gentfort Shoes Co.Ltd, Guangdong.

5.2 **Vientiä harjoittavat tuottajat Vietnamissa**

— Pou Yuen Industrial Holdings Limited, Hongkong

Tuotantoyritykset:

Pouyuen Vietnam Company Limited, Ho Chi Minh City

Pou Sung Vietnam Company Limited, Dong Nai

Pou Chen Vietnam Enterprise Company Limited, Dong Nai

Kauppayritykset:

Betsey Trading Limited

Sinnamon Trading Limited

Sky High Trading Limited

Fitbest Enterprises Limited

— Golden Star Co. Ltd, Haiphong City

— Shyang Hung Cheng Industrials Co Ltd, Binh Duong.

5.3 **Unionin tuotannonalan tuottajat ja kansalliset tuottajajärjestöt**

— Associação Portuguesa dos Industriais de Calçado, Componentes, Artigos de Pele e seus Sucedâneos (APICCAPS), Portugali

— Federación de Industrias del Calzado Español (FICE), Espanja

— Associazione Nazionale Calzaturifici Italiani, Italia

— British Footwear Association LTd, Yhdistynyt kuningaskunta

— Fachverband der Lederverarbeitenden Industrie, Itävalta

— Fédération Française de la Chaussure, Ranska

— HDS Hauptverband der Deutschen Schuhindustrie e.V., Saksa

— Polish Chamber of Shoe and Leather industry, Puola.

(40) Tarkastuskäyntejä tehtiin myös kahdeksan otokseen kuuluneen unionin tuottajan toimitiloihin, jotka sijaitsivat neljässä eri jäsenvaltiossa. Kuten alkuperäisessäkin tutkimuksessa, otokseen kuuluneet unionin tuottajat ja muut yhteistyössä toimineet unionin tuottajat pyysivät perusasetuksen 19 artiklan säännösten nojalla, että niiden nimet pidetään luottamuksellisina. Ne väittivät, että nimien paljastamisella voisi olla huomattavia haitallisia vaikutuksia. Jotkin valituksen tehneistä unionin tuottajista itse asiassa toimittavat tavaroita unionissa oleville asiakkaille, jotka hankkivat tuotteita myös Kiinasta ja Vietnamista ja hyötyvät näin suoraan tästä tuonnista. Näiden valituksen tekijöiden tilanne on arkaluonteinen, koska osalla niiden asiakkaista saattaa olla hyvät perusteet vastustaa väitettyä vahingollista polkumyyntiä koskevan valituksen esittämistä tai tukemista. Tämän vuoksi niiden mielestä oli vaarana, että jotkin niiden asiakkaista voivat ryhtyä vastatoimiin ja mahdollisesti lopettaa liikesuhteen niiden kanssa. Pyyntöön suostuttiin, koska perusteet olivat riittävät.

(41) Tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien edustajat ja etuyhteydettömät tuojat väittivät, että ne eivät voineet asianmukaisesti käyttää puolustautumisoikeuttaan, koska valituksen tekijöiden nimiä ei paljastettu. Ne väittivät, etteivät ne näissä olosuhteissa kyenneet tarkistamaan otokseen valittujen yritysten edustavuutta. Nämä osapuolet esittivät vaihtoehdoksi, että jos luottamuksellisuus myönnetään, yksittäisten yritysten täydelliset luvut olisi tällöin paljastettava.

(42) On muistettava, että otoksen tuotantomäärä maittain eriteltynä annettiin kaikille asianomaisille osapuolille tarkasteltavaksi. Väitteestä, jonka mukaan kaikki tiedot yrityksen nimeä lukuun ottamatta olisi paljastettava, on huomattava, että näiden tietojen paljastaminen voi epäsuorasti paljastaa myös otokseen kuuluvan yrityksen nimen. Tämän vuoksi myös tässä tapauksessa säilytettiin tavanomainen käytäntö kyselyvastausten rajoittamattomien versioiden julkaisemisesta (eli ne sisältävät indeksoituja tietoja). Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että osapuolten puolustautumisoikeus säilyi riittävästi, minkä vuoksi väite hylättiin.

5.4 **Etuyhteydettömät tuojat**

— Achten Beheer BV, Waalwijk, Alankomaat

— Adidas AG, Herzogenaurach, Saksa

— C&J Clark's International Limited, Street, Somerset, Yhdistynyt kuningaskunta

— Footex International BV, Hazerswoude-dorp, Alankomaat

— Nike European Operations BV, Laakdal, Belgia

— Puma AG Rudolf Dassler Sport, Herzogenaurach, Saksa

— Timberland Europe BV, Enschede, Alankomaat.

5.5 **Tuottajat vertailumaan markkinoilla**

— Henrich & Cia Ltda, Dois Irmãos, Brasilia

— Werner Calçados Ltda, Três Coroas, Brasilia

— Industria de Calçados West Coast Ltda, Ivoti, Brasilia.

6. OSAPUOLTEN OIKEUDET

(43) Jotkin osapuolet esittivät koko menettelyn ajan vastalauseita puolustautumisoikeutensa väitetystä heikkenemisestä. Niiden mukaan osapuolten tarkasteltavaksi annetussa avoimessa tapauskansiossa olevat tiedot otokseen valituista unionin tuottajista eivät olleet täydellisiä eikä niitä toimitettu ajoissa.

(44) On korostettava, että kaikki otokseen valitut yritykset toimittivat asianomaisten osapuolten vastauksen tarkastukseen (nk. avoin vastaus) viipymättä ja tutkimuksessa osapuolille asetettujen määräaikojen puitteissa. Kun komissiolle toimitetaan avoin vastaus, se voidaan sisällyttää avoimeen tapauskansioon kuitenkin vasta, kun mahdolliset luottamuksellisuuskysymykset on ratkaistu, kuten perusasetuksen 19 artiklassa säädetään. On myös huomattava, että komissiolla on velvollisuus sisällyttää tiedot avoimeen tapauskansioon hyvissä ajoin, jotta osapuolet voivat käyttää oikeuksiaan. Tämä velvollisuus on täytetty tässä tapauksessa.

(45) Avointen vastausten täydellisyyden osalta on huomattava, että on tavallista tutkimuksessa, että osapuolet toimittavat lisätietoja ajan mittaan. Ne lisätään ei-luottamukselliseen tapauskansioon heti, kun luottamuksellisuutta koskevat kysymykset on ratkaistu. Tätä prosessia, jossa kaikkien asianomaisten osapuolten kannanottoja lisätään vähitellen päätelmien tekemisessä käytettävään näyttöperustaan ja ei-luottamukselliseen tapauskansioon, ei pidä sekoittaa siihen, että asiakirjat olisivat epätäydellisiä.

(46) Tapauksen monimutkaisuuden vuoksi osapuolten tiedonsaantimahdollisuuksia helpotettiin seuraavin keinoin. Ensinnäkin asianomaisille osapuolille annettiin asiakirjojen sähköinen käyttömahdollisuus, jonka ansiosta ne saivat pyynnöstä täydellisen kopion kaikista tapauskansioon sisältyvistä asiakirjoista cd-rom-levyllä. Lisäksi sähköisiin asiakirjoihin liittyi selvä hakemisto, joka tarjosi i) helposti saataville tapauksessa esitetyt monet asiakirjat ja ii) päivitetyn rekisterin tapauskansioon sisältyvistä asiakirjoista. Avoimeen tapauskansioon lisätyillä huomautuksilla vastattiin kysymyksiin, jotka saattoivat vaikuttaa osapuolten puolustautumisoikeuteen.

(47) Edellä esitetyt keinot paransivat osapuolten mahdollisuuksia saada asiakirjoja ja esittää koko tutkimuksen ajan huomautuksia, jotka komissio otti tarpeen mukaan huomioon. Tämän vuoksi eri osapuolten esittämät väitteet, joiden mukaan avoin tapauskansio ei ollut täydellinen eikä sitä saatu ajoissa, on hylättävä.

(48) Yksi asianomainen osapuoli väitti myös, että komissio on syrjinyt tuojia ja viejiä tarjoamalla edullisempaa kohtelua tutkimuksessa valituksen tehneille unionin tuottajille. Se väitti erityisesti, että tuojille ja viejille, toisin kuin tuottajille, ei tarjottu luottamuksellisuutta. Lisäksi väitettiin, että valituksen tekijöiden kohtelu oli edullisempaa, koska niitä ei vaadittu toimittamaan otoslomakkeita menettelyn vireillepanon yhteydessä, ja että valituksen tekijöille annettiin liikaa joustovaraa määräaikojen ja vastausten laadun suhteen, kun taas samassa tilanteessa ollutta viejää olisi arvioitu perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(49) On huomattava, että päätös valitusta tukevien unionin tuottajien nimen salassapito-oikeudesta tehtiin asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti. Viejät tai tuojat eivät tehneet tällaista pyyntöä eikä tutkimuksen aikana tapahtunut mitään sellaista eikä tuotu esiin mitään tietoja, josta olisi voinut päätellä, että viejien tai tuojien edut vaarantuvat, jos niiden nimet paljastetaan. Kun otetaan huomioon, että unionin tuottajien tilanne tältä osin oli täysin erilainen kuin viejien ja tuojien tilanne, syrjintää koskeva väite on hylättävä.

(50) Otoksen valintaa on käsitelty 19 kappaleessa. Viejien ja tuojien tilanne erosi huomattavasti valituksen tehneiden tuottajien tilanteesta, koska edellä mainittujen tilanteesta ei ollut tapauskansiossa yksityiskohtaisia tietoja. Sen vuoksi otantalomakkeen täyttäminen oli välttämätöntä sekä siksi, että voitiin varmistaa osapuolten halukkuus toimia yhteistyössä, mutta myös siksi, että saatiin perustiedot otoksen valintaa varten. Tästä syystä syrjintää koskeva väite oli hylättävä.

(51) Unionin tuottajille myönnetystä joustovarasta tutkimuksessa kyselylomakkeilla kerättyjen tietojen osalta ja perusasetuksen 18 artiklan käyttämisen osalta on huomattava, että samaa lähestymistapaa käytettiin johdonmukaisesti viejiin ja tuojiin sekä unionin tuottajiin, joten syrjintäväitteille ei ole mitään perustaa. Perusteeton väite näin ollen hylätään.

(52) Vertailumaan valinnan osalta jotkin maat katsoivat, että lyhyet määräajat, ajoitus ja kyselylomakkeiden toimitusmuoto syrjivät intialaisia ja indonesialaisia yrityksiä. On huomattava, että Intiaan ja Indonesiaan pystyttiin lähettämään kyselylomakkeet vasta joulukuun 2008 lopussa, kun tuottajien osoitteet oli saatu. Komissio varmisti, että näiden maiden tuottajille annettiin sama vastausaika kuin Brasilian tuottajille. Kyselylomakkeiden toimituksessa komissio käytti kirjattuja kirjelähetyksiä kaikissa tapauksissa ja mahdollisuuksien mukaan myös sähköpostia. Siksi edellä esitetyt väitteet on hylättävä.

(53) Jotkin osapuolet väittivät, että vertailumaata koskevat tiedot laitettiin avoimeen tapauskansioon tarpeettomalla viivpeellä, mikä loukkasi osapuolten puolustautumisoikeutta. Komission mukaan tässä tutkimuksessa useimmat vertailumaan yritysten ensimmäisistä ei-luottamuksellisista vastauksista kyselylomakkeeseen olivat puutteellisia, minkä vuoksi niiltä oli pyydettävä uusia asianmukaisia avoimia vastauksia. Kun vastaukset oli saatu, ne laitettiin avoimeen tapauskansioon viipymättä. Sillä välin komissio lisäsi avoimeen tapauskansioon tiivistelmätietoja kuulluista yrityksistä ja saaduista vastauksista. Nämä väitteet oli tästä syystä hylättävä.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(54) Tarkastelun kohteena on sama tuote kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritelty eli tietyt Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevat jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta urheilujalkineita, jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00.

(55) Tässä tutkimuksessa sovelletaan alkuperäisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa olevia määritelmiä. Näiden määritelmien mukaan

'urheilujalkineilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1031/2008 liitteessä I olevan 64 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa tarkoitettuja jalkineita;

'jalkineilla, joissa on erikoistekniikkaa' tarkoitetaan urheilukäyttöön tarkoitettuja jalkineita, joiden cif-hinta paria kohden on vähintään 7,5 euroa ja joissa on yksi- tai monikerroksinen muottipohja, ei suoravalettu, joka on valmistettu erityisesti pysty- tai sivusuuntaisia iskuja vaimentamaan suunnitelluista synteettisistä aineista ja joka on varustettu teknisin ominaisuuksin, jollaisia ovat joko kaasua tai nestettä sisältävät ilmatiiviit tyynyt, iskuja vastaanottavat tai vaimentavat mekaaniset osat ja sellaiset aineet kuin LD-polymeerit, ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 ja ex 6403 99 98;

'jalkineilla, joissa on suojaava kärjys' tarkoitetaan jalkineita, joissa on suojaava kärjys ja joiden iskuenergian vaimennus on vähintään 100 joulea ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00;

'tohveleilla ja muilla sisäjalkineilla' tarkoitetaan jalkineita, jotka kuuluvat CN-koodiin ex 6405 10 00.

2. SAMANKALTAINEN TUOTE

(56) Tämän toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun kohteena olevana samankaltaisena tuotteena – kuten alkuperäisessä tutkimuksessa määriteltiin – ovat jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa ja joita tuotetaan ja myydään kotimarkkinoilla, vertailumaan markkinoilla ja/tai viedään unioniin Kiinasta ja Vietnamista.

2.1 **Tuotteiden vertailukelpoisuus**

(57) Jotkin osapuolet väittivät, että unionissa myyty samankaltainen tuote ei ole vertailukelpoinen Kiinasta ja Vietnamista viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa. Tässä tarkastelussa havaittiin kuitenkin, että unionissa myyty tuote oli vertailukelpoinen asianomaisista maista viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa. Erityisesti havaittiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen fyysiset ja tekniset ominaisuudet sekä käyttötarkoitukset samoin kuin jakelukanavat olivat samanlaiset, eivätkä ne ole muuttuneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen. Näin ollen väite hylättiin.

(58) Jotkin osapuolet väittivät myös, että yhteistyössä toimineiden eri osapuolten myymien tuotelajien vertaamiseen tutkimuksessa käytetty järjestelmä ei ollut asianmukainen, koska se ei ollut riittävän tarkka tasapuolisen vertailun takaamiseksi. Käytetyn järjestelmän (tuotevalvontanumeroon perustuva PCN-järjestelmä) avulla oli kuitenkin mahdollista vertailla jopa 600:aa eri tuoteluokkaa tai -lajia, jotka oli järjestetty viiden pääkriteerin eli jalkineen tyylin, kuluttajatyypin, jalkinetyypin, ulkopohjan materiaalin ja vuorin mukaan. PCN-järjestelmää käytettiin lisäksi jo aiemmassa tutkimuksessa. Sen muuttamiseksi ei esitetty mitään perusteltuja syitä. Sen vuoksi tässä toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa käytettiin samaa PCN-järjestelmää kuin alkuperäisessäkin tutkimuksessa. Näin ollen väite hylättiin.

(59) Jotkin osapuolet väittivät, että komissio muutti menetelmäänsä verrattuna alkuperäiseen tutkimukseen muuttamalla tuotevalvontanumeroiden määritelmää tutkimuksen aikana. Väite ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Tutkimuksen aikana kävi ilmi, että jotkin osapuolet olivat tulkinneet ja soveltaneet tuotevalvontanumeroita virheellisesti tiettyihin tuotelajeihin. Johdonmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi kyseiset jalkinemallit luokiteltiin tämän vuoksi uudelleen ja niille annettiin oikea tuotevalvontanumero, jos tätä pidettiin tarpeellisena. Kun komissio havaitsi asianomaisten osapuolten toimittamissa tiedoissa epätarkkuuksia, sen oli näin ollen oikaistava nämä tiedot. Tällaisia oikaisuja ei voida pitää menetelmän muutoksina eikä tuotevalvontanumeron sisällön muutoksina. Päinvastoin, tuotevalvontakoodeihin perustuvan menetelmän noudattaminen oli syy, miksi oikaisut oli tehtävä. Tämän vuoksi väite oli hylättävä.

2.2 **Tuotteen määritelmän ulkopuolelle jättämistä koskevat pyynnöt**

(60) Useat asianomaiset osapuolet esittivät samanlaisia pyyntöjä, joita saatiin alkuperäisessäkin tutkimuksessa. Ne väittivät, että tietynlaiset jalkineet, jotka kuuluvat samankaltaisen tuotteen määritelmän piiriin, esimerkiksi vaelluskengät, keilailukengät, koskenlaskussa käytettävät kengät, kengät, joissa on erikoistekniikkaa, ratsastuskengät ja erikoiskokoiset kengät, ovat liian erilaisia kuuluakseen samaan luokkaan. Lisäväitteen mukaan jalkineisiin, joissa on erikoistekniikkaa, sovellettavaa 7,5 euron kynnysarvoa paria kohti olisi alennettava. On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa tätä kynnysarvoa alennettiin 9 eurosta 7,5 euroon.

(61) Toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa ei voida muuttaa toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen määritelmää. Tällaisia muutoksia voitaisiin harkita, jos osapuoli tekisi perustellun pyynnön perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Siksi edellä esitetyt väitteet oli hylättävä.

C. **POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. YLEISTÄ

(62) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, oliko polkumyynnin jatkuminen tai toistuminen todennäköistä, jos Kiinaan ja Vietnamiin kohdistuvien toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(63) Näistä kahdesta maasta peräisin olevan tuonnin määrät ja hinnat ovat kehittyneet jäljempänä esitetyn taulukon mukaisesti. Kiinasta tulevaan tuontiin sovellettiin kiintiöitä 31 päivään joulukuuta 2004 asti, ja tuonti lisääntyi merkittävästi tämän päivän jälkeen ja oli korkealla tasolla vuonna 2006. Vuonna 2007 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuontimäärät vakaantuivat vuoteen 2006 verrattuna tapahtuneen vähenemisen jälkeen. Toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen tuloksena toimenpiteet ulotettiin koskemaan Macaosta peräisin olevaa tuontia, jonka kirjaaminen tehtiin pakolliseksi syyskuusta 2007 lähtien.

(64) Vietnamista tulevaan tuontiin ei sovellettu kiintiöitä, ja tuonti oli korkealla tasolla alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla. Tuontimäärät laskivat tämän jälkeen vuoteen 2007 asti, kunnes ne taas alkoivat nousta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(65) Nämä luvut osoittavat, että vastoin joidenkin asianomaisten osapuolten esittämiä väitteitä tuonti asianomaisista maista oli edelleen korkealla tasolla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Niiden markkinaosuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli yhteensä 27,8 prosenttia, mikä on merkittävästi korkeampi kuin alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla (23,2 prosenttia). Molempien markkinaosuudet ovat vaihdelleet alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen, mutta ne ovat kaiken kaikkiaan olleet merkittäviä, sillä molempien markkinaosuus oli yli 10 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(66) Eurostatin lukujen mukaan keskimääräiset tuontihinnat molemmista maista kohosivat alkuperäisen tutkimusajanjakson ja vuoden 2006 välillä. Sen jälkeen Kiinasta tulevan tuonnin hinnat ovat vakaantuneet ja Vietnamista tulevan tuonnin laskeneet.

(67) Koska Eurostatin tiedot ovat väistämättä yleisiä eivätkä anna viitteitä mahdollisista muutoksista tuotevalikoimassa vaikka kattavatkin tarkasteltavana olevan tuotteen, tehtiin analyysi, jossa tarkasteltiin seitsemän otokseen valitun kiinalaisen yrityksen ja kolmen vietnamilaisen yrityksen hintasuuntauksia. Näiden kahden maan otokseen valittujen yritysten osalta havaittiin yleisesti, että tuontihinnat laskivat vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 1

Tutkimuksen kohteena olevista maista tulevan tuonnin kokonaismäärä ja -arvo

	Alkuperäinen tutkimusajanjakso	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Määrä (tuhatta paria)					
Kiina	63 403	183 568	157 560	123 016	125 052
Markkinaosuus	8,8 %	22,9 %	21,6 %	17,8 %	18,5 %
Vietnam	102 625	100 619	79 427	62 503	68 852
Markkinaosuus	14,2 %	12,6 %	11,0 %	9,1 %	10,2 %
Arvo (euroina)					
Kiina (Eurostat)	7,2	7,5	8,4	8,4	8,5
Vietnam (Eurostat)	9,2	9,5	10,2	9,7	9,5

Lähde: Comext (Eurostat) -tilastot mukautettuina tarpeen mukaan komission käytössä olevilla tilastoilla sellaisten tuotteiden sulkemiseksi pois, jotka eivät ole tarkasteltavana olevia tuotteita.

Taulukko 2

Otokseen kuuluvien yritysten tuonnin kokonaismäärä ja -arvo

	Alkuperäinen tutkimusajanjakso	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Määrä (tuhatta paria)					
Kiina (otos)	ei ole	ei ole	11 381	12 787	13 759
Markkinaosuus			1,5 %	1,8 %	2,0 %
Vietnam (otos)	ei ole	ei ole	14 400	15 250	14 500
Markkinaosuus			2 %	2,2 %	2,2 %
Arvo (euroina)					
Kiina (otos)	ei ole	ei ole	12,6	10,7	10,3
Vietnam (otos)	ei ole	ei ole	11,4	10,8	10,6

2. POLKUMYYNNILLÄ KIINASTA JA VIETNAMISTA TAPAHTUVA TUONTI TARKASTELUA KOSKEVALLA TUTKIMUSAJANJAKSOLLA

2.1 **Normaaliarvo**

2.1.1 *Vertailumaa*

(68) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaan muista kuin markkinatalousmaista sekä niistä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista maista, joille ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua, peräisin olevan tuonnin yhteydessä normaaliarvo määritetään soveltuvassa kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, sovellettavan hinnan tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.

(69) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se aikoi käyttää Kiinan ja Vietnamin normaaliarvon määrittämiseksi vertailumaana Brasiliaa, jota käytettiin sopivana vertailumaana alkuperäisessä tutkimuksessa. Komissio pyysi asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä.

(70) Huomautuksia saatiin useisiin eri ryhmiin kuuluvilta osapuolilta, kuten yhteistyössä toimineilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja niitä edustavilta järjestöiltä, kansallisilta viranomaisilta sekä tuojien edustajilta, ja näissä huomautuksissa ehdotettiin Thaimaata, Intiaa tai Indonesiaa sopivammaksi vertailumaaksi kuin Brasiliaa. Komissio tarkasteli näitä ehdotuksia ottaen huomioon vertailumaan valinnassa sovellettavat perusteet.

(71) Tarkastelussaan komissio havaitsi, että nahkajalkineiden markkinoiden koko tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli arviolta 189 miljoonaa paria Brasiliassa, 800 miljoonaa paria Intiassa, 109 miljoonaa paria Indonesiassa ja vain 6 miljoonaa paria Thaimaassa. Thaimaan erittäin pienten markkinoiden ja muiden vaihtoehtojen käytettävyyden vuoksi komissio ei enää tutkinut Thaimaata mahdollisena vertailumaana.

(72) Osapuolten pyyntöjen perusteella komissio selvitti brasilialaisten, intialaisten ja indonesialaisten jalkinetuottajien halukkuutta yhteistyöhön. Näissä kolmessa maassa toimiville yrityksille lähetettiin kyselylomakkeet, ja merkityksellisiä vastauksia saatiin viideltä brasilialaiselta, yhdeltä intialaiselta ja viideltä indonesialaiselta tuottajalta.

Kotimarkkinamyynnin edustavuus ja tuotevalikoima

(73) Komissio tutki vastauksen lähettäneiden yritysten edustavuutta niiden kotimarkkinamyynnin osalta.

(74) Brasiliassa tutkimuksen kohteena olleiden kolmen yrityksen samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti tutkimusajanjaksolla oli noin 17 prosenttia Kiinan ja noin 19 prosenttia Vietnamin otokseen kuuluvasta viennistä.

(75) Intiassa ilmoittautui vain yksi yritys, jonka ilmoittama samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti tutkimusajanjaksolla oli noin 5 prosenttia Kiinan ja noin 6 prosenttia Vietnamin otokseen kuuluvasta viennistä.

(76) Indonesiassa yhteistyössä toimineiden viiden yrityksen samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti oli noin 2 prosenttia Kiinan ja noin 2 prosenttia Vietnamin otokseen kuuluvasta viennistä.

(77) Brasilia olisi siis maa, jonka kotimarkkinamyynti oli määrältään edustavinta tutkimusajanjaksolla.

(78) Tämän jälkeen komissio tutki, miten moni jalkinetyyppi oli kotimarkkinamyynnissä kolmessa asianomaisessa maassa verrattuna Kiinasta ja Vietnamista vietyihin jalkinetyyppeihin.

(79) Yhteistyössä toimineiden brasilialaisten ja indonesialaisten tuottajien kotimarkkinamyynti kattoi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla laajan tuotevalikoiman, ja erittäin monille tuotevalvontakoodeille löytyi vastine Kiinasta ja Vietnamista viedyistä tuotteista. Ainoan yhteistyössä toimineen intialaisen tuottajan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ilmoittamassa kotimarkkinamyynnissä ainoastaan yksi tuotevalvontakoodi vastasi Kiinasta ja Vietnamista vietyjä tuotteita.

Kilpailu mahdollisissa vertailumaissa

(80) Komission keräämien tietojen mukaan kaikissa kolmessa tutkitussa maassa on useita tuottajia, mikä varmistaa sen, että kaikilla kotimarkkinoilla on paljon toimijoiden välistä kilpailua. Brasiliassa on noin 7 800 nahkajalkineiden tuottajaa, joista 1 500:aa voidaan pitää kooltaan riittävän vertailukelpoisina kiinalaisiin ja vietnamilaisiin tuottajiin nähden. Intiassa on ilmoitettu olevan noin 3 000 tuottajaa. Indonesian tuottajien määrän arvioidaan olevan 212. Näillä kolmella maalla on vientiä huomattavasti (Brasiliasta noin 64 miljoonaa paria, Intiasta 67 miljoonaa ja Indonesiasta 27 miljoonaa). Brasiliassa kotimarkkinoille tarkoitettujen nahkajalkineiden kulutus henkeä kohti (1) oli suurempi kuin Intiassa (0,7) ja Indonesiassa (0,5).

(81) Tutkittuihin maihin suuntautuvan tuonnin markkinaosuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli noin 2 prosenttia Brasiliassa, noin 1 prosentti Intiassa ja noin 1,5 prosenttia Indonesiassa.

(82) Edellä esitettyjen tekijöiden perusteella komissio katsoo, että Brasilia on sopivin valinta vertailumaaksi. Brasilian kotimarkkinamyynnin määrän havaittiin olevan edustavinta erityisesti sellaisten jalkineiden osalta, joiden päälliset ovat nahkaa. Lisäksi brasilialaisten yhteistyössä toimineiden yritysten tuotevalikoima on kattava, ja se vastaa suureksi osaksi Kiinan ja Vietnamin tuotevalikoimaa. Indonesialaisilla tuottajilla oli myös laaja tuotevalikoima, mutta niiden kotimarkkinamyynti oli paljon alhaisempi, kun taas Intian kotimarkkinamyynti oli määrältään huomattava mutta valikoimaltaan erittäin rajoitettu.

Asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset

Tuotteiden vertailukelpoisuus

(83) Useat osapuolet väittivät, että Brasiliaa ei pitäisi käyttää vertailumaana, koska se erikoistuu ainoastaan naisten jalkineisiin. Niiden mukaan tämä voitiin osoittaa brasilialaisten yhteistyössä toimineiden yritysten kyselylomakevastauksilla ja sillä, että Brasilia vie pääasiassa naisten jalkineita.

(84) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että yli puolet yhteistyössä toimineiden brasilialaisten yritysten ilmoittamasta kotimarkkinoiden kokonaismyynnistä oli miesten jalkineita. Komission tekemillä tarkastuskäynneillä brasilialaisten tuottajien luo havaittiin, että vaikka kaksi pienempää yritystä erikoistuivatkin enemmän naisten jalkineisiin, suurin yritys myi pääasiassa miesten jalkineita kotimarkkinoilla. Kotimarkkinamyyntiä oli siis riittäviä määriä sekä naisten että miesten jalkinetyyppien osalta. Väitteestä, jonka mukaan Brasilia vie enimmäkseen naisten jalkineita, komissio katsoo, että maan viemät tuotteet eivät välttämättä vastaa sen kotimarkkinoilla myytyjä tuotteita.

(85) Jotkin osapuolet katsoivat, että kyselyvastausten mukaan Brasilia erikoistuu sandaaleihin, joita ei voida verrata Kiinan ja Vietnamin viemiin jalkinetyyppeihin, joiden valikoima on laajempi. Väite ei saanut vahvistusta komission tutkimuksissa, joissa kävi ilmi, että brasilialaisten tuottajien myymien jalkineiden valikoima oli laaja ja vastasi 50-prosenttisesti otokseen valittujen kiinalaisten ja vietnamilaisten yritysten viemiä jalkinemalleja.

(86) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasiliaa ei voida käyttää vertailumaana lasten jalkineiden osalta, koska se tuottaa näitä jalkineita erittäin vähän. Komission mukaan ei ole epätavallista, että vertailumaa ei tuota kaikkia samankaltaisen tuotteen alatyyppejä. Tämä ei kuitenkaan estä normaaliarvon tasapuolista vertailua, kunhan tehdään kyseistä tyyppiä koskevat asianmukaiset oikaisut. Yksikään brasilialaisista yhteistyössä toimineista tuottajista ei tosiaankaan tuottanut lasten jalkineita, joten tätä jalkinetyyppiä koskeva normaaliarvo laskettiin alkuperäisen tutkimuksen tavoin oikaisemalla asianmukaisesti aikuisten jalkineille laskettua normaaliarvoa. Sen vuoksi päätellään, että Brasiliaa voidaan käyttää vertailumaana kaikentyyppisten nahkajalkineiden, myös lasten jalkineiden, osalta.

(87) Joidenkin osapuolten mukaan Brasiliassa tuotetuissa jalkineissa käytetään korkealaatuista nahkaa, minkä vuoksi niiden hinnat ovat korkeammat kuin kiinalaisten ja vietnamilaisten jalkineiden. Tämän vuoksi niitä ei voida verrata kahdesta tutkimuksen kohteena olevasta maasta peräisin oleviin jalkineisiin. Jotkin toiset osapuolet sitä vastoin totesivat, että brasilialaisia hintoja on oikaistava asianmukaisesti, koska brasilialaisten jalkineiden nahka on heikompilaatuista kuin Kiinassa ja Vietnamissa käytetty nahka. Komissio tutki asiaa ja havaitsi, että Brasiliassa tuotetuissa jalkineissa käytetyn nahan hinnan ja laadun suhteen ei ollut mitään eroja Kiinaan ja Vietnamiin verrattuna. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että alkuperäisessä tapauksessa sovellettiin normaaliarvon oikaisua, koska vertailumaan eli Brasilian tuottajien käyttämän nahan havaittiin olevan heikompilaatuista ja sen myyntihintojen alhaisemmat verrattuna viejämaiden otokseen valittujen tuottajien käyttämään nahkaan. Tässä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa brasilialaiset tuottajat (ja suurin osa viejämaiden tuottajista) eivät ole samoja kuin alkuperäisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineet tuottajat. Yritysten erilaisen valikoiman seurauksena myös nahan materiaalikustannukset olivat erilaiset.

(88) Joidenkin osapuolten mukaan brasilialaiset ja vietnamilaiset tuotteet eivät ole vertailukelpoisia, koska Brasilia vie kalliita korkealaatuisia jalkineita, kun taas Vietnam vie edullisia tuotteita, mutta ne eivät toimittaneet mitään näyttöä tästä. Komissio katsoo, että vietnamilaisia tuotteita on joka tapauksessa verrattava Brasilian kotimarkkinoilla myytyihin eikä Brasiliasta vietyihin tuotteisiin. Komissio ei havainnut mitään näyttöä siitä, että Vietnamista peräisin olevat tai Brasiliassa myydyt jalkineet olisivat rajoittuneet tietylle markkinasegmentille.

Kilpailu Brasilian markkinoilla

(89) Jotkin osapuolet huomauttivat, että Brasilia oli nostanut jalkineiden tariffeja 20 prosentista 35 prosenttiin tammikuusta 2008 lähtien, ja väittivät, että tämä teki Brasiliasta erittäin suojatut markkinat, joilla on vähän kilpailua. Ne myös väittivät, että tuonnin markkinaosuus Brasiliassa oli liian alhainen kulutukseen nähden. Komissio tutki näitä väitteitä. Havaittiin, että Brasilia todellakin korotti tariffejaan 20 prosentista 35 prosenttiin vuoden 2008 alussa eli keskellä tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Komissio kuitenkin havaitsi, että myös Brasilian valuutan arvo Yhdysvaltojen dollariin nähden kohosi huomattavasti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja etenkin sen jälkeen, kun Brasilia oli ottanut käyttöön korotetut tariffit. Brasilian realin arvo vahvistui jopa 19 prosenttia (eli enemmän kuin tariffien nousu) verrattuna tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson alkuun. Brasilian valuutan arvon nousu suhteessa Yhdysvaltojen dollariin

kumosi suureksi osaksi tariffin nousun vaikutukset tuontihintoihin. Komissio ei myöskään havainnut mitään näyttöä siitä, että tariffien nostaminen olisi korottanut merkittävästi kotimarkkinahintoja tai estänyt tuontia. Itse asiassa komissio vahvisti, että tariffin noususta huolimatta nahkajalkineiden tuonti Brasiliaan vuoden 2008 alkupuoliskolla (eli tariffin nousun jälkeen) lisääntyi merkittävästi vuoden 2007 alkupuoliskoon verrattuna. Näin ollen tariffin korottamisella ei ollut todellisia vaikutuksia Brasilian markkinoihin.

(90) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilian jalkinemarkkinat eivät ole avoimet, koska jalkineiden tuontia maahan estetään harkinnanvaraisilla lisensseillä. Komission havaintojen mukaan Brasilia soveltaa harkinnanvaraisia lisenssejä jalkineiden tuotantoon, mutta se ei katso, että tämä muodostaisi esteen tuonnille, kun otetaan huomioon edellä mainittu tuonnin lisääntyminen. Komissio totesi myös Indonesian soveltavan harkinnanvaraisia lisenssejä jalkineiden tuontiin. Komissio katsoo, että harkinnanvaraiset tuontilisenssit ovat WTO:n käytännön mukaisia. Sen vuoksi komissio päättelee, että ei ole perusteita pitää Brasilian soveltamia harkinnanvaraisia tuontilisenssejä tuontirajoituksena, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että Brasilian markkinat eivät ole avoimet.

(91) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilian realin arvon merkittävä nousu viime vuosina on vaikuttanut negatiivisesti Brasilian kilpailukykyyn tai että realin arvon putoaminen 25 prosentilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen on vaikuttanut Brasilian kansainväliseen kilpailukykyyn negatiivisesti. Näiden väitteiden tueksi ei esitetty mitään näyttöä, eikä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä voida missään tapauksessa pitää asiaankuuluvana vertailumaan valinnassa.

(92) Edellä esitetyn perusteella komissio ei havainnut mitään näyttöä siitä, että yleiset kilpailuedellytykset Brasilian markkinoilla olisivat muuttuneet merkittävästi alkuperäisen tutkimuksen jälkeen niin, että Brasilia ei enää olisi sopiva vertailumaaksi.

Erot sosioekonomisessa kehityksessä

(93) Useat osapuolet väittivät, että Intia tai Indonesia olisivat sopivampia vaihtoehtoja vertailumaaksi, koska Brasilia ei ole samankaltainen Kiinan ja Vietnamin kanssa, jos tarkastellaan talouden kehitystä tai BKT:tä henkeä kohti.

(94) On muistettava, että määritelmällisesti muulla kuin markkinatalousmaalla tai siirtymätaloudella ei ole samoja talouden ominaispiirteitä kuin markkinatalousmaalla. On varsin tavallista, että vertailumaan ja muun kuin markkinatalousmaan tai siirtymätalouden taloudellisessa kehittyneisyydessä esiintyy tällaisia eroja. Tämä koskee myös eroavaisuuksia, joita esiintyy tuloissa henkeä kohti, mikä on myös talouden kehityksen indikaattori. Tämä ei kuitenkaan estä Brasilian valintaa vertailumaaksi, jos sitä pidetään soveltuvampana muiden huomioon otettavien tekijöiden kannalta.

Erot kustannusrakenteessa

(95) Useat asianomaiset osapuolet korostivat, että työvoimakustannukset ovat korkeammat Brasiliassa kuin Kiinassa ja Vietnamissa ja että Intia, Indonesia tai Thaimaa, joiden työvoimakustannukset ovat vertailukelpoisempia, soveltuisi siten paremmin vertailumaaksi. Väitteen mukaan korkeampien palkkojen vuoksi työvoimakustannusten osuus Brasiliassa on 50–70 prosenttia tuotantokustannuksista verrattuna 30 prosenttiin Kiinassa.

(96) Muun kuin markkinatalousmaan tai siirtymätalouden vertailumaaksi voidaan valita maa, jonka taloudellinen kehitystaso on erilainen. Ratkaisevana perusteena ei voida myöskään pitää erikseen tarkasteltuna työvoimakustannuksia, jotka heijastavat maan talouden kehitystasoa. Jos tarkastellaan työvoimakustannusten osuutta kaikista tuotantokustannuksista, komissio vahvisti paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa, että työvoimakustannukset Brasiliassa ovat alle 40 prosenttia kaikista tuotantokustannuksista ja näin ollen paljon lähempänä Kiinan tasoa kuin mitä on väitetty.

(97) Useat osapuolet väittivät myös, että Brasilia ei sovellu normaaliarvon määrittämiseen, koska brasilialaisille yrityksille koituu suunnittelusta sekä tutkimuksesta ja tuotekehityksestä kustannuksia, jotka Kiinan ja Vietnamin tapauksessa tulevat ulkomaisten asiakkaiden maksettaviksi. Komissio havaitsi, että kustannusrakenteen erot vaikuttavat uskottavilta, koska asianomaisten maiden viejät myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta aiemmille unionin valmistajille, jotka edelleen huolehtivat edellä mainituista tuotantokustannusten tekijöistä ja myyvät tuotetta omilla tuotemerkeillään. Tämän perusteella Brasiliaa ei kuitenkaan voida todeta sopimattomaksi vertailumaaksi, koska näihin kustannuksiin voidaan tehdä oikaisuja normaaliarvoa määritettäessä (ks. 118 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

(98) Jotkin osapuolet totesivat, että toisin kuin Kiinassa ja Vietnamissa noudettuna lähettäjältä -hinnat Brasiliassa sisältävät markkinointikustannukset, erityisverot sekä luotto- ja toimituskulut. Lisäksi yleiskustannusten väitettiin olevan Brasiliassa korkeammat brasilialaisten yritysten pienemmän koon vuoksi. Komissio katsoo, että tämänkään perusteella Brasiliaa ei voida todeta sopimattomaksi vertailumaaksi, koska näihin kustannuksiin voidaan tehdä oikaisuja normaaliarvoa määritettäessä (ks. 118 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

(99) Jotkin osapuolet väittivät, että Aasian maat saavat helpommin raaka-aineita, erityisesti nahkaa, kuin Brasilia. Komissio tutki toimitettuja asiakirjoja. Näyttää tosiaan siltä, että nahantuotanto on edistynyt nopeammin Aasiassa, mutta tätä on tarkasteltava ottaen huomioon nahkatuotteiden tuotannon lisääntyminen Aasiassa. Latinalaisen Amerikan maiden osuus on hieman yli 15 prosenttia nahkajalkineiden maailmantuotannosta ja lähes 15 prosenttia raakanahan maailmantuotannosta. Aasian maat tuottavat yli 50 prosenttia maailman nahkajalkineista mutta alle 40 prosenttia maailman raakanahasta. Näin ollen voidaan päätellä, että nahantuotantoa koskevien absoluuttisten lukujen eroista huolimatta Latinalaisen Amerikan maat ovat omavaraisempia Aasian maihin verrattuna, minkä vuoksi ne saavat helpommin raakanahkaa.

Muita osapuolten esittämiä väitteitä

(100) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilia ei ole soveltuva vertailumaa, koska brasilialaiset jalkineet eivät korvaa kiinalaisia ja vietnamilaisia jalkineita, sillä sen jälkeen, kun unioni otti polkumyyntitoimenpiteet käyttöön, Brasiliasta unioniin tuleva tuonti ei lisääntynyt kuten Intiasta ja Indonesiasta tuleva tuonti. Tuonti Intiasta ja Indonesiasta unioniin tosiaan lisääntyi polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Komissio kuitenkin katsoo, että kaupalliset toimijat ovat vapaita valitsemaan tavarantoimittajansa, ja kuten jäljempänä vahinkoa koskevassa analyysissa todetaan, tässä tapauksessa ne hankkivat mieluummin tavarat Kiinan ja Vietnamin naapurimaista. Tämä ei kuitenkaan tee Brasiliasta soveltumatonta vertailumaaksi. Vertailumaata käytetään normaaliarvon laskemiseen, joten sen vienti unioniin ei ole relevanttia tältä kannalta. Tästä syystä väite hylättiin.

(101) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilian markkinoita ei voida verrata Vietnamin markkinoihin, koska Vietnam on vientisuuntautunut ja Brasilia myy pääasiassa kotimarkkinoilla. Komissio ei voi pitää väitettä relevanttina. Vietnam on selvästi enemmän suuntautunut vientiin kuin Brasilia, mutta ei ole ilmeistä, miten tämä voisi vaikuttaa Brasiliassa laskettuun normaaliarvoon, joka määritelmällisesti liittyy Brasilian tuotantokustannuksiin ja kotimarkkinamyyntiin.

(102) Useat osapuolet toivat esiin, että Brasilian vientihinnat ovat kotimarkkinahintoja alhaisemmat. Joidenkin osapuolten mukaan tämä merkitsee sitä, että normaaliarvon laskemiseen olisi käytettävä vientihintoja kotimarkkinahintojen sijaan. Joidenkin osapuolten mukaan tämä on taas osoitus siitä, että brasilialaiset viejät harjoittavat polkumyyntiä, minkä vuoksi ne pitivät Brasiliaa soveltumattomana vertailumaaksi. Ensiksikin komissio haluaa todeta, että vientihinnat eivät ole relevantteja tässä tapauksessa, koska käytettävissä on riittävästi edustavia ja kannattavia kotimarkkinahintoja. Toiseksi väitteen, jonka mukaan Brasilian vienti tapahtuu polkumyyntihinnoin, tueksi ei ole esitetty näyttöä, eikä sitä missään tapauksessa voida vahvistaa tai kieltää ilman kunnollista asian tutkimista.

(103) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilia ei sovellu vertailumaaksi, koska brasilialaiset tuottajat saavat valtion tukea vientiin. Komissio haluaa tuoda esiin, että tällainen tuki vaikuttaisi ensisijaisesti vientihintoihin, jotka – kuten edellä on mainittu – eivät ole relevantteja tässä tutkimuksessa. Komissio kuitenkin tutki osapuolten toimittaman näytön ja havaitsi, että tarkoitettu tuki liittyi vienninedistämisohjelmiin, jollaisia on monissa muissakin maissa ja joiden tavoitteena on tehdä tuotetta tunnetummaksi ulkomailla julkisilla kampanjoilla ja osallistumalla kansainvälisille messuille. Komissio ei havainnut mitään merkkejä siitä, että vienninedistämistuki olisi hyödyttänyt jalkinemyyntiä Brasilian kotimarkkinoilla.

(104) Useat osapuolet toivat esiin, että Brasilia on käynnistänyt Kiinasta peräisin olevia jalkineita koskevan polkumyyntitutkimuksen, jossa vertailumaana käytettiin Italiaa, ja väittivät, että italialaiset ja brasilialaiset yritykset ovat tehneet salaista yhteistyötä saadakseen polkumyynnin vaikuttamaan mahdollisimman suurelta unionin tekemässä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa. Väitteiden tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä eikä muitakaan asiaan liittyviä todisteita. Tämän vuoksi komissio hylkää tämän väitteen.

Vertailumaan valintaa koskevat päätelmät

(105) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Brasilia on sopivin vertailumaa.

(106) Monet asianomaiset osapuolet väittivät, että Brasilian valinta vertailumaaksi olisi ratkaiseva tekijä polkumyynnin toteamisessa, eikä polkumyyntiä todettaisi, jos jokin muu maa valittaisiin. Varmuuden vuoksi komissio tarkisti vielä, mikä tulos olisi ollut, jos vertailumaaksi olisi valittu Indonesia, joka oli ainoa varteenotettava vaihtoehto Brasilialle – vaikkakaan ei paras, kuten edellä on esitetty.

(107) Tulokset esitetään jäljempänä asiaa käsittelevässä kohdassa, ja ne vahvistivat, että vertailumaan valinta käytettävissä olevista mahdollisista vaihtoehdoista ei ollut ratkaisevaa polkumyyntilaskelmien tulosten kannalta.

(108) Tämän vuoksi Brasilia valittiin vertailumaaksi.

2.1.2 *Vertailumaan normaaliarvon määrittäminen*

(109) Sen jälkeen kun Brasilia oli valittu vertailumaaksi, normaaliarvo määritettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden brasilialaisten tuottajien toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa todennettujen tietojen perusteella.

(110) Näiden tuottajien kotimarkkinamyynnin havaittiin olevan edustavaa verrattuna kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrään. Lisäksi tutkittiin, voitiinko kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Tutkimus osoitti, että vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla myyty määrä edusti yli 80:tä prosenttia kunkin tuottajan kokonaismyyntimäärästä. Sen vuoksi normaaliarvo perustui tosiasialliseen kotimarkkinahintaan, joka määritettiin kyseisen tuotelajin kaikkien kotimarkkinamyynnissä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana veloitettujen hintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa.

2.1.3 *Golden Step -yrityksen normaaliarvo*

(111) Golden Stepin normaaliarvo määritettiin yrityksen kotimarkkinamyyntiä ja tuotantokustannuksia koskevien omien tietojen perusteella. Tiedot tarkistettiin yrityksen toimitiloissa.

(112) Ensin komissio vahvisti, että Golden Stepillä ei ollut kotimarkkinamyyntiä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tämän vuoksi normaaliarvoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti sen kotimarkkinamyyntihintojen perusteella. Näin ollen oli sovellettava toista menetelmää.

(113) Koska normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää kotimarkkinamyyntihintoja, oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo kyseessä olevan tuottajan kustannusten perusteella. Niinpä normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä viedyn jalkinemallin valmistuskustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali.

(114) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullista voittomarginaalia ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti asianomaisessa maassa muille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettujen tosiasiallisten määrien perusteella, koska yhdellekään muulle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua. Koska Golden Stepillä ei ollut samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien tuotteiden kotimarkkinamyyntiä asianomaisessa maassa, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullista voittomarginaalia ei voitu määrittää myöskään perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tämän vuoksi ne oli määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti eli minkä tahansa muun hyväksyttävän menetelmän perusteella.

(115) Komissio arvioi myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullisen voittomarginaalin kolmen mahdollisen tilanteen mukaan. Ensin se vahvisti myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voittomarginaalin alkuperäisen tutkimuksen tietojen perusteella. Se myös otti huomioon sellaisten kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voittomarginaalin, jotka olivat saaneet markkinatalousaseman muissa hiljattaisissa tutkimuksissa ja joilla oli kotimarkkinamyyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä. Kolmanneksi se tutki myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin ja voittomarginaaliin liittyviä tietoja vertailumaassa. Normaaliarvoa arviointiin tämän jälkeen näiden tilanteiden mukaisesti

2.2 **Kiinan ja Vietnamin vientihinnat**

(116) Kun tuotetta vietiin suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(117) Kun vienti unioniin tapahtui unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnan perusteena käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti hintoja, joilla asianomaiset tuottajat myivät tuotetta kauppayhtiöille eli etuyhteydettömälle ostajalle vientiä varten.

2.3 **Kiinan ja Vietnamin vientihintojen sekä vertailumaan normaaliarvojen vertailu**

(118) Alkuperäisessä tutkimuksessa käytetyn menetelmän mukaisesti sellaisten tuotelajien osalta, joita ei myyty Brasilian kotimarkkinoilla, normaaliarvon määrittämiseen käytettiin niitä mahdollisimman hyvin vastaavien tuotelajien myyntihintoja kotimarkkinoilla. Näitä oikaistiin tarpeen mukaan.

(119) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Erityisesti tehtiin seuraavat oikaisut:

(120) Tarkasteltiin, oliko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukainen kaupan portaan eroja koskeva oikaisu perusteltu. Havaittiin, että kaupan portaat erosivat toisistaan kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d–i alakohdan mukaisesti tehtiin oikaisuja, joissa otettiin huomioon tukkumyyjille Brasilian markkinoilla myönnetyt alennukset verrattuna vähittäismyyjille kohdistuvaan myyntiin, jota tutkimuksen kohteena olleet kolme brasilialaista tuottajaa olivat yksinomaan harjoittaneet.

(121) Jotta voitiin varmistaa kiinalaisen ja vietnamilaisen viennin ja toisaalta Brasilian kotimarkkinamyynnin tasapuolinen vertailu, tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu, jolla otettiin huomioon riippumattomille edustajille maksettujen palkkioiden erot.

(122) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti tehtiin myös t&k-menoja ja suunnittelumenoja koskeva oikaisu, jotta voitiin ottaa huomioon brasilialaisille tuottajille aiheutuneet kustannukset kiinalaisiin ja vietnamilaisiin tuottajiin nähden.

(123) Myös aiemmassa tutkimuksessa tehtiin 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukainen oikaisu jalkineiden valmistukseen käytetyn nahan laatuerojen huomioon ottamiseksi. Tässä tutkimuksessa tällaista oikaisua ei pidetty tarpeellisena, koska brasilialaisten, kiinalaisten ja vietnamilaisten viejien käyttämä nahka oli samanlaatuista (ks. 87 kappale).

(124) Muita oikaisuja, esimerkiksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaisten kuljetus- ja vakuutuskustannusten osalta, tehtiin tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin näyttöä.

(125) Jotkin osapuolet väittivät, että Yhdysvaltojen dollarin ja euron vaihtokurssin muutokset vaikuttivat havaittuihin polkumyyntimarginaaleihin ja edellyttivät oikaisua. Kyseinen väite oli hylättävä. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaisesti tällainen oikaisu voidaan tehdä vain, jos vaihtokursseissa on tapahtunut pitkän aikavälin muutoksia. Jos vaihtokurssit muuttuvat vapaasti, kuten dollarin ja euron vaihtokurssit, ne liikkuvat säännöllisesti ylös- ja alaspäin. Tällöin ei voida havaita pitkän aikavälin muutoksia, minkä vuoksi oikaisua ei voida myöntää.

2.4 **Kiinassa tutkittujen yritysten polkumyynnin määrittäminen**

2.4.1 *Golden Step -yrityksen polkumyynnin määrittäminen*

(126) Verrattaessa Golden Stepin vientihintaa normaaliarvoon (ks. 111 kappale ja sitä seuraavat kappaleet) havaittiin polkumyyntimarginaaliksi 5–16 prosenttia.

2.4.2 *Niiden yritysten polkumyynnin määrittäminen, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua*

(127) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotelajikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja vientihinnan painotettua keskiarvoa. Kaikille otokseen valituille yrityksille Kiinassa on laskettu yksi painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali. Tätä polkumyyntimarginaalia sovellettiin kaikkiin muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin Kiinassa.

(128) Koko Kiinaa koskevaksi polkumyyntitasoksi vahvistettiin 35–38 prosenttia cif-hinnasta unionin rajalla riippuen Golden Step -yrityksen osalta käytetystä laskentamenetelmästä (ks. 115 kappale).

(129) Vertailumaan valintaa koskevat päätelmät huomioon ottaen polkumyyntiä koskevat laskelmat tehtiin käyttäen edellä esitettyä menetelmää, paitsi että Brasilian normaaliarvot korvattiin yhteistyössä toimineiden indonesialaisten tuottajien normaaliarvoilla. Laskelmien tuloksena polkumyyntimarginaaliksi saatiin 19–22 prosenttia riippuen Golden Step -yrityksen osalta käytetystä laskentamenetelmästä.

2.5 **Vietnamissa tutkittujen yritysten polkumyynnin määrittäminen**

(130) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotelajikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja vientihinnan painotettua keskiarvoa. Koska yhdellekään otokseen valitulle yritykselle ei myönnetty markkinatalouskohtelua, Vietnamille laskettiin yksi painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali. Tätä polkumyyntimarginaalia sovellettiin kaikkiin muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin Vietnamissa.

(131) Koko Vietnamia koskevaksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 43,8 prosenttia cif-hinnasta unionin rajalla.

(132) Samoin kuin Kiinan osalta, polkumyyntiä koskevissa laskelmissa käytettiin edellä esitettyä menetelmää, paitsi että Brasilian normaaliarvot korvattiin yhteistyössä toimineiden indonesialaisten tuottajien normaaliarvoilla. Laskelmien tuloksena polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 28,4 prosenttia.

2.6 **Asianomaisista maista tulevan polkumyynnin jatkumista koskevat päätelmät**

(133) Jotkin osapuolet väittivät, että vienti asianomaisista maista on vähentynyt lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton (huhtikuu 2006) ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopun välillä. Väitteen mukaan viennin väheneminen osoitti Kiinan ja Vietnamin tuotannon ja tuotantokapasiteetin laskua, joka johtui lopullisten toimenpiteiden käyttöönotosta, tuotannon siirtämisestä Kiinasta ja Vietnamista muihin maihin tai niiden kotimarkkinamyynnin kasvusta. Lisäksi väitettiin, että tuontihinnat olivat joko kohonneet tai pysyneet vakaina. Osapuolet väittivät näin ollen, että tuontimäärien ja -hintojen perusteella ei ollut oikeutettua päätellä polkumyynnin jatkuvan merkittävänä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(134) Nämä väitteet eivät muuta sitä, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla havaittiin merkittävät polkumyyntimarginaalit ja että nämä marginaalit koskivat suurta tuontimäärää ja suurta markkinaosuutta unionissa. Sen vuoksi pääteltiin, että polkumyynti jatkui Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

3. KIINASTA TULEVAN TUONNIN KEHITYS SIINÄ TAPAUKSESSA, ETTÄ TOIMENPITEET KUMOTAAN

3.1 **Yleishuomioita**

(135) Kiinasta tulevan tuonnin todennäköistä kehitystä arvioitiin sekä odotettujen hintojen että määrien kannalta.

(136) Aluksi määritettiin hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tietoja saatiin otoskyselyvastauksista (58:lta yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta), jotka sisälsivät myyntihinnat kotimarkkinoilla ja vientihinnat sekä unionin markkinoille että kolmansien maiden markkinoille. Näitä tietoja käytettiin, koska niitä pidettiin parhaina hintatietoina, joita oli saatavilla tarkasteltavana olevasta tuotteesta verrattaessa ilmoitettuja hintoja eri markkinoilla. Tiedot katsottiin edustaviksi, koska ne kattoivat 22 prosenttia tuonnista unionin markkinoille. Otoskyselyvastauksiin sisältyvät vientihinnat unioniin tarkistettiin ristiin komission käytettävissä olevien tilastotietojen kanssa, vaikkakaan tilastotietoja ei voitu käyttää hintavertailuihin, koska ne eivät kattaneet Kiinan kotimarkkinamyyntiä ja vientiä kolmansiin maihin.

(137) Eurostatin tietokanta on toinen luotettava tietolähde, mutta se ei tarjonnut mahdollisuutta vertailla eri markkinoiden hintoja (ks. 67 kappale).

(138) Hinnat unionin markkinoilla saatiin unionin tuottajien otoskyselytiedoista. Tutkimuksessa vahvistettiin, että nämä keskimääräiset hinnat olivat verrattavissa tuotuihin jalkinelajeihin, koska

— ne koskivat samankaltaista tuotetta,

— ne olivat samassa kaupan portaassa,

— niissä oli käytetty vastaavia Incoterms-toimituslausekkeita,

— niissä oli kyse vastaavista määristä.

(139) Myös tiettyjen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisten kehityssuuntausten vaikutusta arvioitiin, koska niitä pidettiin riittävän merkittävinä vaikuttamaan polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyteen. Myös asianomaiset osapuolet pyysivät tällaista arviointia.

3.2 **Unionin ja Kiinan hintojen suhde**

(140) Otoskyselyvastaukset osoittivat, että viejien omien tietojen perusteella vahvistetut Kiinan kotimarkkinahinnat olivat alemmat kuin hinnat unionin markkinoilla. On kuitenkin huomattava, että kaikkien otoksen ulkopuolisten yritysten tietoja (mukaan luettuna kotimarkkinamyyntiä koskevat tiedot) ei voitu tarkistaa. Sen vuoksi Kiinan kotimarkkinahinnoista ei voitu tehdä tarkkaa analyysiä. Sitä ei myöskään pidetty tarpeellisena ottaen huomioon polkumyynnin jatkumista koskevat yleiset päätelmät.

3.3 **Kolmansiin maihin sovellettavien vientihintojen ja unionin hintatason suhde**

(141) Otoskyselyvastauksista kävi ilmi, että kiinalaisten yhteistyössä toimineiden yritysten hinnat suurilla kolmansien maiden markkinoilla olivat alemmat kuin hinnat unionin markkinoilla. Tämä osoitti, että kiinalaiset tuottajat pystyvät viemään suuria määriä unioniin. Jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien olisi kannattavampaa suunnata vientinsä unioniin. Näitä tietoja kiinalaisten yhteistyössä toimineiden yritysten suurilla markkinoilla veloittamista hinnoista ei kuitenkaan pystytty tarkistamaan, minkä vuoksi analyysiä ei jatkettu.

(142) Jotkin osapuolet väittivät, että muista markkinoista oli tullut houkuttelevampia kuin unionin markkinoista. Yksi osapuoli toimitti väitteen tueksi analyysin Kiinan tullitilastoista. Komission arvion mukaan unionin markkinat ovat kuitenkin – Yhdysvaltojen markkinoita lukuun ottamatta – houkuttelevimmat kiinalaisten viejien kannalta. Kyseisen osapuolen analyysin kattamalla kaudella (2005–2008) vienti lisääntyi. Jos polkumyyntitullit kumottaisiin, unionin markkinoista tulisi vieläkin houkuttelevammat, minkä vuoksi tuontimäärät todennäköisesti kasvaisivat.

3.4 **Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ja Kiinan hintojen suhde**

(143) Yhteistyössä toimineilta 58 kiinalaiselta yritykseltä saadut otoskyselyvastaukset osoittavat, että suurten kolmansien maiden markkinoiden vientihinnat ovat alle kotimarkkinahintojen. Näitä tietoja ei kuitenkaan pystytty tarkistamaan, minkä vuoksi analyysiä ei jatkettu.

(144) Lisäksi kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintataso verrattuna Brasilian normaaliarvoon osoitti, että vientihinnat olivat yleisesti merkittävästi alemmat. Näitä tietoja ei kuitenkaan voitu tarkistaa 140 kappaleessa esitetyistä syistä, joten analyysiä ei jatkettu.

(145) Päätelmänä voidaan todeta, että käytettävissä olevien tietojen perusteella polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä.

3.5 **Käyttämätön kapasiteetti ja varastot**

(146) Kaikkien otokseen valittujen kiinalaisten yritysten tuotanto perustui tilauksiin, minkä vuoksi niiden varastot koostuivat lähettämistä odottavista valmiista tuotteista. Tilauksiin perustuvaa tuotantojärjestelmää käytetään, koska jalkinesektorin on mukauduttava kunkin kauden uuteen muotiin asiakkailta tulevien tilausten perusteella, eikä varastomyyntiä voida käyttää. Koska yrityksillä ei ole todellisia varastoja, tätä tekijää ei voida pitää merkityksellisenä indikaattorina analysoitaessa polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä.

(147) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kaikkien 58:n yhteistyössä toimineen kiinalaisen yrityksen käyttämätön kapasiteetti oli noin 9 prosenttia niiden jalkinetuotannon kokonaiskapasiteetista. Määrä vastaa 14,5:tä miljoonaa paria 58:n yhteistyössä toimineen yrityksen tai noin 65:tä miljoonaa paria kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Jälkimmäinen luku on noin 10 prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta (määritelty taulukossa 3).

(148) Käyttämättömän kapasiteetin todennäköistä käyttöä analysoitiin. Kun otetaan huomioon edellä mainitut hintaerot unionissa, Kiinan kotimarkkinoilla ja kolmansissa maissa, kiinalaisilla yrityksillä on todennäköinen kannustin viedä käyttämätön kapasiteettinsa unioniin. Toinen tekijä, joka tekee unionin markkinoista houkuttelevat kiinalaisten viejien kannalta, on niiden koko.

(149) Lisäksi on huomattava, että nykyisiä tuotantolinjoja voidaan käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi myös muunlaisten jalkineiden, kuten erikoistekniikkaa sisältävien ja tekstiilipäällysteisten jalkineiden, tuotantoon. Otokseen valitut yritykset ja muut yhteistyössä toimineet yritykset Kiinassa tuottivat suuria määriä muita jalkineita kuin tarkasteltavana olevia tuotteita. Tarkasteltavana olevan tuotteen ja muiden jalkineiden tuotannon nykyinen jakautuminen riippuu kuluttajien vaatimuksista sekä unionin tuojien tilaus- ja hankintapolitiikasta. Jos toimenpiteet kumotaan, unionin tuojat varmaankin arvioisivat hankintapolitiikkaansa ja saattaisivat tilata suuremman osuuden tarkasteltavana olevaa tuotetta kiinalaisilta tuottajilta. Tämän tuloksena unioniin vietävän tarkasteltavana olevan tuotteen määrät voisivat lisääntyä.

3.6 **Toimenpiteiden kiertämiseen/absorptioon liittyvät käytännöt**

(150) Kuten asetuksessa (EY) N:o 388/2008 vahvistettiin, Kiinaan sovellettavia toimenpiteitä kierrettiin Macaon kautta viedyillä lähetyksillä. Tämän vuoksi toimenpiteet ulotettiin koskemaan myös sellaisten tarkasteltavana olevien tuotteiden lähetyksiä, jotka oli koottu Macaossa ja kuljetettu sen kautta. Havaitut kiertämiskäytännöt osoittavat unionin markkinoiden houkuttelevuuden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta.

3.7 **Päätelmät**

(151) Tutkimuksessa kävi ilmi, että jos toimenpiteet kumotaan, polkumyynti todennäköisesti jatkuu. Päätelmä perustuu siihen, että unionin markkinat ovat houkuttelevat määrän kannalta samoin kuin unionin, Kiinan ja kolmansien maiden markkinoiden hintavertailujen perusteella.

(152) Lisäksi lukuisat tekijät, kuten suhteellinen hintataso, käytettävissä oleva kapasiteetti, kiertämiskäytännöt sekä mahdollisuus vaihtaa muiden jalkineiden tuotanto tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon, osoittavat tuontimäärien todennäköisesti kasvavan, jos toimenpiteet kumotaan. Toisaalta muut tekijät, kuten talouskriisi ja suuntaus tuotannon siirtämisestä muihin maihin, vähentävät väistämättä tuontimääriä jossakin määrin. Näitä tekijöitä analysoidaan tarkemmin 5 jaksossa (tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys).

(153) Päätelmänä voidaan todeta, että tuonti Kiinasta unionin markkinoille jatkuu merkittävässä määrin ja että nämä määrät myydään alhaisin polkumyyntihinnoin, joten polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

4. VIETNAMISTA TULEVAN TUONNIN KEHITYS SIINÄ TAPAUKSESSA, ETTÄ TOIMENPITEET KUMOTAAN

4.1 **Yleistä**

(154) Vietnamista tulevan tuonnin todennäköistä kehitystä arvioitiin sekä odotettujen hintojen että määrien kannalta.

(155) Aluksi määritettiin hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tietoja saatiin otoskyselyvastauksista (51:ltä yhteistyössä toimineelta vietnamilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta), jotka sisälsivät myyntihinnat kotimarkkinoilla ja vientihinnat sekä unionin markkinoille että kolmansien maiden markkinoille. Näitä tietoja käytettiin, koska niitä pidettiin parhaina hintatietoina tarkasteltavana olevasta tuotteesta verrattaessa ilmoitettuja hintoja eri markkinoilla. Tiedot katsottiin edustaviksi, koska ne kattoivat 82 prosenttia tuonnista unionin markkinoille. Otoskyselyvastauksiin sisältyvät unionin myyntihinnat tarkistettiin ristiin komission käytettävissä olevien tilastotietojen (Taric-tiedot) kanssa. Tilastotietoja ei kuitenkaan voitu käyttää hintavertailuihin, koska ne eivät kattaneet Vietnamin kotimarkkinamyyntiä eivätkä vientiä kolmansiin maihin.

(156) Eurostatin tietokanta on toinen luotettava tietolähde, mutta se ei tarjonnut mahdollisuutta vertailla eri markkinoiden hintoja (ks. 67 kappale).

(157) Hinnat unionin markkinoilla saatiin unionin tuottajien otoskyselytiedoista. Tutkimuksessa vahvistettiin, että nämä keskimääräiset hinnat olivat verrattavissa tuotuihin jalkinelajeihin, koska

— ne koskivat samankaltaisia tuotteita,

— ne olivat samassa kaupan portaassa,

— niissä oli käytetty vastaavia Incoterms-toimituslausekkeita,

— niissä oli kyse vastaavista määristä.

4.2 **Unionin ja Vietnamin hintojen suhde**

(158) Otoskyselyvastaukset osoittivat, että viejien omien tietojen perusteella vahvistetut Vietnamin kotimarkkinahinnat olivat alemmat kuin hinnat unionin markkinoilla. On kuitenkin huomattava, että kaikkien otoksen ulkopuolisten yritysten tietoja (mukaan luettuna kotimarkkinamyyntiä koskevat tiedot) ei voitu tarkistaa. Sen vuoksi Vietnamin kotimarkkinahinnoista ei voitu tehdä tarkkaa analyysiä. Sitä ei myöskään pidetty tarpeellisena, samoin kuin Kiinan tapauksessa, kun otettiin huomioon polkumyynnin jatkumista koskevat yleiset päätelmät.

4.3 **Kolmansiin maihin sovellettavien vientihintojen ja unionin hintatason suhde**

(159) Vietnamin tilastotoimiston ja tulliviraston tietojen (kalenterivuosi 2008) mukaan noin 50 prosenttia Vietnamin jalkineviennistä lähetettiin unionin markkinoille. Lisäksi saatujen otoskyselyvastausten mukaan yhteistyössä toimineet viejät myivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla erittäin suuria määriä kolmansien maiden markkinoille.

(160) Otoskyselyvastauksista kävi ilmi, että yhteistyössä toimineiden vietnamilaisten yritysten hinnat suurilla kolmansien maiden markkinoilla olivat alemmat kuin hinnat unionin markkinoilla. Tämä osoitti, että vietnamilaiset tuottajat pystyvät viemään suuria määriä unioniin.

4.4 **Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ja Vietnamin hintojen suhde**

(161) Kun otetaan huomioon vientiä harjoittavien tuottajien alhainen myynti Vietnamin kotimarkkinoilla, tästä vertailusta ei pystytä tekemään merkityksellisiä päätelmiä.

4.5 **Käyttämätön kapasiteetti ja varastot**

(162) Kaikkien otokseen valittujen vietnamilaisten yritysten tuotanto perustui tilauksiin, minkä vuoksi niiden varastot koostuivat ainoastaan lähettämistä odottavista valmiista tuotteista. Tilauksiin perustuvaa tuotantojärjestelmää käytetään, koska jalkinesektorin on mukauduttava kunkin kauden uuteen muotiin asiakkailta tulevien tilausten perusteella, eikä varastomyyntiä voida hyödyntää. Sen vuoksi katsotaan, että varastot eivät tässä tapauksessa ole kovinkaan merkityksellinen indikaattori.

(163) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kaikkien 51:n yhteistyössä toimineen vietnamilaisen yrityksen käyttämätön kapasiteetti oli noin 17 prosenttia niiden jalkinetuotannon kokonaiskapasiteetista. Määrä vastaa 34:ää miljoonaa paria 51:n yhteistyössä toimineen yrityksen tai noin 42:ta miljoonaa paria kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Jälkimmäinen luku on noin 6 prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta (määritelty taulukossa 3).

(164) Käyttämättömän kapasiteetin todennäköistä käyttöä analysoitiin. Kun otetaan huomioon edellä mainitut hintaerot unionin ja kolmansien maiden markkinoilla, vietnamilaisilla yrityksillä on todennäköinen kannustin viedä käyttämätön kapasiteettinsa unioniin. Tätä päätelmää tukee unionin markkinoiden houkuttelevuus sen koon kannalta.

(165) Lisäksi on huomattava, että nykyisiä tuotantolinjoja voidaan käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi myös muunlaisten jalkineiden, kuten erikoistekniikkaa sisältävien ja tekstiilipäällysteisten jalkineiden, tuotantoon. Otokseen valitut yritykset ja muut yhteistyössä toimineet yritykset Vietnamissa tuottivat suuria määriä muita jalkineita kuin tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tarkasteltavana olevan tuotteen ja muiden jalkineiden tuotannon nykyinen jakautuminen riippuu kuluttajien vaatimuksista sekä unionin tuojien tilaus- ja hankintapolitiikasta. Jos toimenpiteet kumotaan, unionin tuojat arvioisivat uudelleen hankintapolitiikkaansa ja saattaisivat tilata suuremman osuuden tarkasteltavana olevaa tuotetta vietnamilaisilta tuottajilta. Tämän tuloksena unioniin vietävän tarkasteltavana olevan tuotteen määrät voisivat lisääntyä.

4.6 **Päätelmät**

(166) Mittavan polkumyynnin jatkumisen lisäksi tutkimus osoitti, että jos toimenpiteet kumotaan, polkumyynti todennäköisesti jatkuu. Tätä päätelmää tukee unionin markkinoiden houkuttelevuus sen koon ja hintatason kannalta.

(167) Lisäksi lukuisat tekijät, kuten suhteellinen hintataso, käytettävissä oleva kapasiteetti sekä mahdollisuus vaihtaa muiden jalkineiden tuotanto tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon, osoittavat tuontimäärien kasvavan, jos toimenpiteet kumotaan. Toisaalta muut tekijät, kuten talouskriisi ja suuntaus tuotannon siirtämiseksi muihin maihin, vähentävät väistämättä tuontimääriä jonkin verran. Näitä tekijöitä analysoidaan tarkemmin 5 jaksossa (tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys).

(168) Päätelmänä voidaan todeta, että tuonti Vietnamista unionin markkinoille jatkuu merkittävässä määrin ja että nämä määrät myydään alhaisin polkumyyntihinnoin, joten polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

5. TARKASTELUA KOSKEVAN TUTKIMUSAJANJAKSON JÄLKEINEN KEHITYS

(169) Myös tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä sekä Kiinan että Vietnamin osalta analysoitiin, koska sitä pidettiin riittävän merkittävänä, jotta se voi vaikuttaa asianomaisissa maissa tuotetun ja unionin markkinoille viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen määriin ja hintoihin.

5.1 **Maailmanlaajuinen talouskriisi**

(170) Kriisi alkoi vuoden 2008 jälkipuoliskolla (eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen). Jotkin osapuolet väittivät, että sillä olisi ollut vaikutusta asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja vientiin (myös unioniin suuntautuvaan vientiin) koko maailman ja unionin jalkinemarkkinoiden kutistuvan kulutuksen vuoksi.

5.2 **Tuontimäärien ja -hintojen kehitys tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen**

(171) On todettava, että osapuolten esittämät väitteet tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen kehityksen todennäköisestä vaikutuksesta vientimääriin asianomaisista maista ja kulutukseen unionissa olivat ristiriitaisia. Jotkin osapuolet arvioivat, että asianomaisista maista tuleva vienti voisi pudota niinkin paljon kuin 25–30 prosenttia vuonna 2009 verrattuna tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lukuihin. Toiset taas odottivat tuonnin pysyvän vakaana. Vuoden 2009 alkupuoliskolta saatavissa olevat Eurostatin tilastot osoittavat, että Kiinasta tulevan tuonnin määrä putosi 25 prosenttia ja Vietnamista 28 prosenttia. Eurostatin tilastot osoittavat, että Kiinasta tuotavan tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat kohosivat 34 prosenttia ja Vietnamista tuotavan 26 prosenttia. Kun kuitenkin otetaan huomioon 67 kappaleessa esitetyt syyt, näitä suuntauksia ei voida pitää edustavina.

5.3 **Unionin tuonnin hankinnan siirtäminen Kiinasta ja Vietnamista muihin maihin**

(172) Jotkin osapuolet väittivät, että asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti putoaisi, koska tuotteen hankkiminen siirtyisi Kiinasta ja Vietnamista muihin maihin kuten Indonesiaan, Kambodžaan ja Intiaan. Väitettiin, että tämä alkoi jo toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen huhtikuussa 2006 ja jatkuisi, jos toimenpiteet otettaisiin uudelleen käyttöön tämän tarkastelun seurauksena. Tällaiseen hankinnan siirtymiseen mainittiin muitakin syitä, joista tärkeimpänä tuotantokustannusten kohoaminen. Kiinan osalta sen väitettiin johtuvan kohoavista työvoima- ja energiakustannuksista sekä paikallisten materiaalien kustannuksista samoin kuin ympäristö- ja työlainsäädännöstä. Myös Kiinan renminbin (RMB) nousu tuotiin esiin mahdollisena syynä hankinnan siirtymiseen muihin maihin. Vietnamin osalta väitettiin, että hankinta siirtyy muihin maihin työvoimakustannusten nousun ja EU-tuontiin sovellettavan GSP-tullietuuden 3,5 prosentin menetyksen vuoksi. Lisäksi väitettiin, että hankinnan siirtyminen pois Kiinasta ja Vietnamista tuli houkuttelevaksi siksi, että jalkinetuotannon kilpailukyky

parani maissa, jotka toimivat uutena hankintalähteenä. Osapuolet väittivät myös, että hankinnan siirtymistä helpottaa se, että monet tuottajat asianomaisissa maissa ovat muissa Kaakkois-Aasian osissa, kuten Taiwanissa tai Hongkongissa, sijaitsevien yritysten omistuksessa tai hallinnassa ja jalkineiden hankintaa unionin markkinoille hallitsevat suuret unionin tuojat, joilla on keinot vaihtaa helposti hankintalähdettään tarvittaessa.

(173) Kiinan osalta oli selvää, että vaikka jotkin viejät ovat siirtäneet tuotantoaan ja saattavat siirtää sitä edelleen kustannusten vähentämiseksi, tuotanto siirrettiin toisinaan muualle Kiinaan (kauemmas rannikon provinsseista, joissa jalkineita on perinteisesti tuotettu). Tällainen siirto ei itsessään johda kiinalaisen tuotannon ja viennin vähenemiseen.

(174) Vietnamin osalta ei pidetä todennäköisenä, että GSP-tullin 3,5 prosentin asteittainen kohoaminen olisi sitä suuruusluokkaa, että se kannustaisi tuotannon merkittävään siirtämiseen. Vaikka ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että tullin kohoamisella saattaisi olla vaikutusta Vietnamista tulevan tuonnin määrään, on epätodennäköistä, että se vaikuttaisi merkittävästi suurten unionin tuojien hankintapäätöksiin. On muistettava, että huomattavasti 3,5:tä prosenttia suurempien polkumyyntitullien käyttöönotosta huolimatta sekä Vietnamin että Kiinan tuonti unioniin pysyi korkealla tasolla.

(175) Sen vuoksi katsotaan, että tuotannon mahdollinen siirtäminen ei olisi laajuudeltaan sellaista, että se radikaalisti muuttaisi tuojien hankintapäätöksiä.

(176) Muista maista unioniin suuntautuvan tuonnin osalta havaittiin, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tuonti lisääntyi tietyistä Aasian maista. Tämä ei kuitenkaan muuta sitä tosiseikkaa, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin edelleen kahdesta tutkimuksen kohteena olevasta maasta unioniin erittäin suuria määriä ja polkumyyntihinnoin.

5.4 **Kiinan kotimarkkinakulutuksen kehitys**

(177) Jotkin osapuolet väittivät, että vienti Kiinasta vähenisi Kiinan viranomaisten kannustaman kotimarkkinakulutuksen lisääntymisen vuoksi. Mikään osapuolista ei kuitenkaan toimittanut näyttöä, jonka perusteella olisi voitu arvioida odotettu kulutuksen kasvu; arvioinnin tekee vieläkin vaikeammaksi talouskriisi.

(178) Vaikkei ole kohtuutonta olettaa, että Kiinan hiljattaisen talouskasvun ansiosta jalkineiden kulutus kotimarkkinoilla kasvaa jonkin verran ainakin keskipitkällä aikavälillä, ei ole kuitenkaan toimitettu mitään näyttöä, joka osoittaisi, että kasvu johtaisi unioniin suuntautuvan viennin vähenemiseen.

5.5 **Päätelmät**

(179) Asianomaisista maista unioniin suuntautuva tuonti on talouskriisin vaikutuksesta vähenemässä. Ei ole kuitenkaan kohtuutonta olettaa, että jossakin vaiheessa tapahtuu elpymistä, jonka ansiosta myyntimäärät kasvavat. Vaikka korkeimman ennusteen mukainen 25–30 prosentin lasku tapahtuisikin vuoden 2009 aikana, Kiinasta tulevan tuonnin määrä olisi silti yli 80 miljoonaa paria ja markkinaosuus unionissa yli 10 prosenttia ja Vietnamista tulevan tuonnin määrä noin 48 miljoonaa paria ja markkinaosuus unionissa noin 7 prosenttia.

(180) Unionin tuontilähteiden vaihtamisen osalta voidaan todeta, että tähän mennessä havaituilla tuotannon siirroilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta, eikä ole merkkejä siitä, että havaitut suuntaukset muuttuisivat merkittävästi lähitulevaisuudessa.

(181) Asianomaisista maista unioniin suuntautuva vienti on jatkunut polkumyyntihinnoin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kun otetaan huomioon talouskriisi ja (odotettu) kysynnän supistuminen ja vastakkaista kehitystä osoittavien tietojen puute tuontihinnoista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiseltä ajalta, ei vaikuta kohtuuttomalta ennustaa, että vientiä jatketaan polkumyyntihinnoin.

(182) Edellä esitettyjen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja sen jälkeisen ajan kehitystä koskevien tietojen perusteella voidaan päätellä, että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä.

D. PÄÄTELMISTÄ ILMOITTAMISEN JÄLKEEN OSAPUOLILTA SAATUJA HUOMAUTUKSIA

(183) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatiin useita huomautuksia. Mitkään näistä eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että päätelmiä olisi täytynyt muuttaa. Seuraavassa esitellään esiin tuotuja keskeisiä väitteitä.

1. VERTAILUMAAN VALINTA

(184) Useat osapuolet toivat jälleen esiin huomautuksensa, jotka ne ovat esittäneet tutkimuksen aikana vertailumaan valinnasta. Ne muun muassa totesivat jälleen, että Brasilia ei ollut asianmukainen valinta tariffeilla ja harkinnanvaraisella lisensoinnilla hankitun korkean suojan, Kiinaa ja Vietnamia korkeamman sosioekonomisen kehitystason, oletetun naisten jalkineisiin erikoistumisen sekä väitettyjen polkumyyntikäytäntöjen vuoksi. Komissio on jo ottanut huomioon nämä väitteet ja käsitellyt niitä perusteellisesti tämän asetuksen päätelmissä sekä 68–108 kappaleessa. Analyysi osoitti selvästi, että Brasilia oli asianmukaisin valinta vertailumaaksi tässä tapauksessa.

2. OTOKSEN EDUSTAVUUS

(185) Jotkin osapuolet väittivät, että viejien otos ei ollut niin edustava kuin 15 ja 18 kappaleessa ilmoitettiin, koska polkumyyntimarginaali laskettiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson 12 kuukaudesta neljän perusteella. On muistettava, että komissio käyttää yleisesti tätä laskentamenetelmää toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevissa tarkasteluissa, joissa on määritettävä, jatkuuko polkumyynti tai onko sen toistuminen todennäköistä. Tässä tutkimuksessa varmistettiin, että kyseiset neljä kuukautta ovat edustavia koko 12 kuukauden jakson osalta. Tämä varmistettiin vertaamalla kyseisten neljän kuukauden kustannuksia ja hintoja loppujen kahdeksan kuukauden tietoihin. Lisäksi valitut neljä kuukautta olivat kunkin vuosineljänneksen viimeiset kuukaudet, ja näin ollen ne jakautuivat tasaisesti 12 kuukauden jaksolla. Komissio ei ole näin ollen samaa mieltä siitä, että sovellettu menetelmä olisi vähentänyt otoksen edustavuutta.

3. TUOTTEEN LUOKITTELU JA VERRATTAVUUS

(186) Jotkin osapuolet väittivät, että korjaamalla yhteistyössä toimineiden viejien tuotevalvontakoodeihin (PCN) tekemiä virheitä (ks. 59 kappale) komissio muutti alkuperäisessä tutkimuksessa käytettyä menetelmää. Väite on perusteeton. Juuri sen takia, että voitiin käyttää aiemmassa tapauksessa hyväksyttyä tuotevalvontakoodijärjestelmää, komissio korjasi joidenkin viejien tekemiä virheitä PCN-luokituksessa.

(187) Jotkin osapuolet väittivät, että tuotevalvontakoodien suora vastaavuus ei ollut riittävällä tasolla ja että läheisesti toisiaan muistuttavien koodien käyttöön perustuva menetelmä on virheellinen. Väitettä ei voida hyväksyä. Samaa järjestelmää sovellettiin jo alkuperäisessä tutkimuksessa. Komissio liitti tämän tutkimuksen yhteydessä osapuolille lähetettyihin erityispäätelmiin vertailutaulukot, joissa selitettiin kunkin toisiaan muistuttavan tuotevalvontakoodin käyttö. Toisiaan läheisesti muistuttavien koodien käyttö varmistaa tasapuolisen vertailun brasilialaisten mallien ja viejämaiden myymien mallien välillä. Lisäksi toisiaan muistuttavien tuotevalvontakoodien perusteella saadut normaaliarvot oikaistiin asianmukaisesti. Mikään osapuoli ei esittänyt huomautuksia eniten toisiaan muistuttavien tuotevalvontakoodien mahdollisesta epätarkkuudesta.

4. POLKUMYYNTILASKELMAT

(188) Jotkin osapuolet väittivät, että vertailumaana Indonesiaa käyttävät polkumyyntilaskelmat olivat virheellisiä, koska käytettyjä tietoja ei ollut tarkistettu eikä oikaistu asianmukaisesti. Komissio on tarkastanut indonesialaisten yritysten toimittamat tiedot, joiden käyttöä useat osapuolet ehdottivat. Koska mitään oikaisuja ei esitetty, komissio ei pitänyt tarpeellisena niiden tekemistä. On joka tapauksessa muistettava, että tässä tapauksessa Indonesiaa käytettiin ainoastaan Brasiliaan perustuvien tietojen ristiintarkistusta varten.

5. POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(189) Useat osapuolet väittivät, että Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tuonnin määrän väheneminen vuosien 2005 ja 2008 välillä (mikä jatkui tutkimusajanjakson jälkeen) ja tuontihintojen nousu samalla kaudella osoittavat, että vahingollisen polkumyynnin jatkuminen ei ole todennäköistä. On muistettava, että Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin markkinaosuus oli yli 28 prosenttia unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mikä on erittäin merkittävä osuus. Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin määrä absoluuttisina lukuina oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suurempi kuin alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla, jolloin jo vahvistettiin vahingollisen polkumyynnin esiintyminen. Lisäksi otokseen valittujen viejien tarkistettujen tietojen analyysi osoitti, että hinnat ovat laskeneet vuoden 2006 jälkeen.

(190) Jotkin osapuolet väittivät, että tuotantokustannukset Kiinassa ja Vietnamissa ovat kohonneet, mikä on vähentänyt yritysten kilpailu-uhkaa. Komissio katsoo, että koska Kiina ja Vietnam eivät ole markkinatalousmaita, kustannusten kohoaminen ei välttämättä tarkoita kilpailukyvyn menetystä maailmanmarkkinoilla. Tutkimuksessa kävi ilmi, että molempien maiden markkinaosuus unionin markkinoilla oli edelleen suuri, ja näin ollen ne olivat edelleen uhka.

(191) Jotkin osapuolet toivat esiin, että vaikka unioni hyväksyi, että tuonti putosi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen talouskriisin vuoksi, sitä ei hyväksytty ratkaisevaksi tekijäksi polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä tarkasteltaessa. Kuten 179 ja 180 kappaleessa selitettiin, tätä ei hyväksytty ratkaisevaksi tekijäksi, koska tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiset määrät ovat edelleen erittäin korkeat, niiden markkinaosuus unionissa on suuri ja niitä myydään polkumyyntihinnoin. Nämä ovat selvästi osoittimia siitä, että jatkossakin niitä erittäin todennäköisesti myydään polkumyyntihinnoin suuressa määrin.

(192) Jotkin osapuolet kiistivät unionin markkinoiden houkuttelevuuden ja väittivät, että muut määrämaat, etenkin Yhdysvallat ja varsinkin Venäjä, ovat vähintäänkin yhtä kiinnostavia kiinalaisten ja vietnamilaisten viejien kannalta. Esiin tuotiin myös, että erään osapuolen väitettä, joka koski Kiinan markkinoiden odotettua merkittävää kasvua, ei ollut otettu asianmukaisesti huomioon. Komissio tutki seikkaa ja havaitsi, että unionin markkinat kuuluvat edelleen kiinalaisten viejien kannalta houkuttelevimpiin markkinoihin. Jos polkumyyntitullit kumottaisiin, unionin markkinoista tulisi vieläkin houkuttelevammat, minkä vuoksi tuontimäärät todennäköisesti kasvaisivat. Kiinan odotetun kulutuksen kasvun osalta komissio tarkasteli osapuolen toimittamia tietoja muttei pitänyt niitä riittävinä päätelmien muuttamiseksi. Vaikka kasvu olisikin odotettavissa, ei ole perusteltua näyttöä siitä, että kasvu olisi sellaista suuruusluokkaa, että se vähentäisi vientiä merkittävästi. Näin ollen nämä väitteet oli hylättävä.

E. UNIONIN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

1. UNIONIN TUOTANTO JA TILANNE

(193) Euroopan jalkineteollisuuden liitto CEC esitti tarkastelua koskevan pyynnön sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen unionin tuotannosta oli yli 25 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(194) Yksi osapuoli väitti, että useat valitusta oletettavasti tukevat CEC:n jäsenet ovat itse ryhtyneet tuomaan suuria määriä asianomaisista maista. Se myös väitti, että unionissa ei enää ole merkittävästi ”todellista” tuotantoa. Tämän väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä.

(195) Unionin kokonaistuotannon ja tutkimukselle annetun tuen määrittämiseksi käytettiin kaikkia saatavilla olevia tietoja, myös valituksessa esitettyjä tietoja sekä unionin tuottajilta ja kansallisilta järjestöiltä ennen tutkimuksen aloittamista ja sen jälkeen kerättyjä tietoja samoin kuin yleisiä tuotantotilastoja. Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhtäkään valituksen tehneistä unionin tuottajista ei pitäisi jättää unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska valituksessa saatujen tietojen perusteella yhdenkään niistä ei havaittu olevan etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin asianomaisissa maissa ja näistä maista peräisin oleva tuonti oli erittäin vähäistä, jos sitä oli lainkaan. Kunkin asianomaisen yrityksen osalta tuonnin osuus oli enintään 25 prosenttia sen tuotannosta unionissa.

(196) Kuten 23 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todettiin, yhden unionin tuotannonalan otokseen sisältyvän yrityksen havaittiin lopettaneen tuotantonsa unionissa tarkastelujaksolla. Yrityksen jättämistä pois unionin tuotannonalan määritelmästä harkittiin. Tämän yrityksen painoarvo oli kuitenkin äärimmäisen vähäinen, kun tarkasteltiin kokonaistuotantoa sekä muuta otosta ([1]). Vaikka yritys olisikin jätetty ulkopuolelle, kokonaistilanne ei kuitenkaan olisi muuttunut edustavuuden osalta.

(197) Tutkimus osoitti yleisesti, että unionissa on edelleen merkittävää nahkajalkineiden tuotantoa useassa jäsenvaltiossa, ja se työllistää noin 262 000 henkeä. Jalkinetuotantosektori koostuu noin 18 000 pk-yrityksestä, jotka sijaitsevat pääasiassa seitsemässä Euroopan maassa, ja suurin tuotanto on keskittynyt kolmeen maahan.

(198) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kaksi samaan ryhmään kuuluvaa yritystä oli etuyhteydessä Kiinassa toimiviin vientiä harjoittaviin tuottajiin, ja ryhmä toi myös itse merkittäviä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta, myös siihen etuyhteydessä olevilta viejiltä Kiinasta. Tämän vuoksi nämä yritykset jätettiin unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(199) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että unionin tuotannonalan kokonaistuotanto perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti oli 366 miljoonaa paria tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(200) Kun otetaan huomioon, että pyyntöä tukevien unionin tuottajien osuus oli yli 25 prosenttia kokonaistuotannosta ja pyynnön vastustajia ei ollut yhtä paljon tai enemmän, voidaan päätellä, että suurin osa unionin tuotannonalasta tukee pyyntöä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. UNIONIN TUOTANTORAKENTEIDEN KEHITYS

(201) Tämän tapauksen tiedoissa viitataan 27 jäsenvaltion unioniin eikä niihin 25 valtioon, joita tutkittiin alkuperäisessä tutkimuksessa. Romania, joka liittyi unioniin vuonna 2007, on merkittävä tuottaja. Merkittävä osa sen tuotannosta on kuitenkin pikemminkin raaka-aineen muokkaamista palvelumaksua vastaan (”sopimusvalmistus”) muille unionin yrityksille. Romanian varsinaisen tuotannon vaikutus unionin kokonaistuotantoon ja muihin indikaattoreihin on näin ollen melko vähäinen. Sama koskee Bulgariaa. Unionin laajentumisella ei siis ole merkittävää vaikutusta tältä osin.

([1]) Valituksen tekijöiden identiteetin suojaamiseksi (ks. 40 kappale ja sitä seuraavat kappaleet) tarkkaa lukua yrityksen suhteellisesta painoarvosta muuhun otokseen nähden ei voitu antaa, koska tämä olisi saattanut antaa viitteitä yrityksen identiteetistä.

(202) Unionin jalkinealalle ovat ominaisia mikro- (alle 10 työntekijän) ja pienyritysten verkostot. Yli 500 työntekijän yritykset ovat poikkeuksia ja työllistävät ainoastaan pienen osan alan kokonaistyövoimasta. Mikro- ja pienyritysten etuna on niiden joustavuus ja mukautumiskyky markkinakysynnän muutoksiin, mutta toisaalta kansainvälinen kilpailu ja talouden taantuma vaikuttavat voimakkaammin näiden yritysten talouteen.

(203) Alkuperäisessä tutkimuksessa havaittuun tilanteeseen verrattuna tuotantorakenteet ovat muuttuneet monin tavoin. Kansainvälisen kilpailun paineessa monet tuottajat ovat hävinneet: jotkin ovat hävinneet kokonaan, ja toisista on tullut tuotteiden jakelijoita Aasian maissa ja lähempänä (Bosnia, Kroatia, Marokko, Tunisia ja Serbia). Toiset taas ovat päättäneet siirtää osia valmistusprosessista unionin sisällä (Romania, Unkari ja Puola).

(204) Osana liiketoimintamallin muutosprosessia monet toimijat ovat myös yhdistäneet tuotantolaitoksiaan perustamalla klustereita siten, että käytetään joustavaa alihankintaa muiden tuottajien kanssa. Tässä järjestelmässä johtava yritys tarjoaa suunnittelun ja raaka-aineen (joka säilyy sen omaisuutena) ja ulkoistaa valmistuksen (tai yhden tai useampia valmistusvaiheita, kuten tikkauksen) maantieteellisesti lähellä sijaitseviin erikoistuneisiin mikroyrityksiin sekä tarjoaa niille sovittuja määriä säännöllistä kausitoimintaa. Prosessin päätteeksi johtava yritys maksaa alihankkijoiden suorittamasta työstä.

(205) Osa tuotannonalasta on muuttanut liiketoimintamalliaan siten, että se on siirtynyt tuotannossa laadukkaampien tuotteiden markkinasegmentille ja keskittynyt kalliimpiin tuotteisiin. Jotkin unionin suurimmista tuottajista ovat löytäneet uusia mahdollisuuksia luomalla oman brändin. Jotkin näistä tuottajista käyttävät yhden tuotemerkin franchise-myymälöitä mahdollisuuksien mukaan, kun taas toiset ovat hankkineet osia riippumattomista myymälöistä ja varanneet ne tuotemerkkinsä myyntiin.

(206) Monet yritykset tässä ryhmässä ovat lisäksi muuttaneet jakelupolitiikkaansa niin, että ne suosivat myyntiä vähittäiskauppiaille (tai omaa vähittäismyyntiä) pikemmin kuin myyntiä tukkukauppiaille. Näistä muutoksista tulee esiin sektori, jolla esiintyy rinnakkain erilaisia liiketoimintamalleja.

(207) Edellä esitetyt muutokset kohti klusterituotantoa, korkealaatuisempien tuotteiden segmenttiä ja erilaista jakelupolitiikkaa ovat mahdollistaneet suuremman joustavuuden ja tehokkuuden, kun resursseja on yhdistetty ja näin saavutettu mittakaavaetuja. Muutokset ovat myös parantaneet yritysten kykyä saada tarvittavaa rahoitusta pankkijärjestelmästä.

(208) Tämä kehitys on tuonut esiin sektorin, jolla esiintyy rinnakkain erilaisia liiketoimintamalleja. Suuri osa tuotannonalasta on edelleen erittäin varhaisessa vaiheessa liiketoimintamallin muutoksessa ja tarvitsee enemmän aikaa prosessin loppuun saattamiseen. Toinen ryhmä eli ne, jotka ovat jo muuttaneet liiketoimintamalliaan, on kasvanut merkittävästi tarkastelujaksolla, mutta ne eivät ole kuitenkaan pystyneet hyödyntämään täysimittaisesti tuottajien lukumäärän vähenemistä markkinoilla, kuten olisi voinut odottaa.

F. **UNIONIN MARKKINOIDEN TILANNE**

1. KULUTUS UNIONIN MARKKINOILLA

Taulukko 3

Kulutus unionin markkinoilla

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kulutus (tuhatta paria)	724 553	690 285	674 826
Indeksi: 2006 = 100	100	95	93

(209) Todettavissa oleva kulutus laski 7 prosenttia tarkastelujaksolla eli vuodesta 2006 tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle 725 miljoonasta parista 675 miljoonaan pariin.

(210) Kulutuksen laskua on tarkasteltava yhdessä tuotteen määritelmän ulkopuolisten muunlaisten jalkineiden (esim. tekstiili-, kumi- ja muovijalkineet) kulutuksen samanaikaisen kasvun kanssa. Tekstiili-, kumi- ja muovijalkineiden kulutus kasvoi 23 prosenttia samalla kaudella. Tämä vaikuttaisi siltä, että kahdessa tuoteluokassa on tapahtunut korvaamista, joka liittyy myös muotisuuntauksiin (synteettisten/nahkajalkineiden yhdistelmien tai nahkaa muistuttavien synteettisten jalkineiden markkinoilletulo). Kun kuitenkin otetaan huomioon, että muiden jalkineiden kulutuksen kasvu on paljon suurempaa (23 prosenttia) kuin nahkajalkineiden kulutuksen lasku (7 prosenttia), ei voida päätellä, että tekstiilit ja muut materiaalit olisivat korvanneet nahkajalkineet muutoin kuin vähäisessä määrin. Lisäksi muiden jalkineiden keskimääräiset tuontihinnat ovat puolet nahkajalkineiden hinnasta, ja hintaero osoittaa selvästi, että jos nämä kaksi jalkinelajia olisivat suurelta osin keskenään vaihdettavissa, huomattavasti kalliimpi nahkajalkinesegmentti olisi kadonnut markkinoilta. Julkisesti saatavilla olevassa markkinatutkimuksessa [1] päinvastoin korostetaan, että nahkajalkineilla on edelleen vahva asema markkinoilla. Vaikuttaa siltä, että kuluttajat ostavat nyt lähes yhtä paljon nahkajalkineita kuin aiemminkin, mutta lisäksi he ostavat merkittävästi enemmän tekstiili- ja synteettisiä jalkineita.

[1] CBI:n markkinatutkimus "The footwear market in the EU", huhtikuu 2008.

2. TÄMÄNHETKINEN TUONTI ASIANOMAISISTA MAISTA

2.1 **Asianomaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla**

Taulukko 4

Tutkimuksen kohteena olevista maista tulevan tuonnin kokonaismäärä

	Alkuperäinen tutkimusajanjakso	2005	2006	2007 (*)	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso (*)
Kiina (tuhatta paria)	63 403	183 568	157 560	123 016	125 052
Indeksi 2006			100	78	79
Indeksi: alkup. tutk.ajanjakso	100	292	251	195	198
Markkinaosuus	8,8 %	22,9 %	21,6 %	17,8 %	18,5 %
Vietnam (tuhatta paria)	102 625	100 619	79 427	62 503	68 852
Indeksi 2006			100	79	87
Indeksi: alkup. tutk.ajanjakso = 100	100	98	77	61	67
Markkinaosuus	14,2 %	12,6 %	11,0 %	9,1 %	10,2 %

(*) Syyskuusta 2007 lähtien Macaon tuonti, jonka havaittiin kiertävän polkumyyntitoimenpiteitä, on sisällytetty Kiinaa koskeviin tietoihin. Tuontimäärät olivat 3,7 miljoonaa vuonna 2007 ja 6,4 miljoonaa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Analyysissä Macaon tuontia syyskuusta 2007 lähtien pidettiin kiinalaisena tuontina. Ilman tätäkin tuontia arviointi ei kuitenkaan muuttuisi, kun otetaan huomioon määrät ja arvot.

(211) Kiinasta tuleva kokonaistuonti laski 157 miljoonasta 125 miljoonaan pariin tarkastelujaksolla eli 21,6 prosentista 18,5 prosenttiin unionin markkinoista.

(212) Kuten kuitenkin edellä osoitettiin, alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon verrattuna Kiinasta tuleva tuonti lisääntyi voimakkaasti kiintiöjärjestelmän päättymisen (1 päivänä tammikuuta 2005) jälkeen alhaisten tuontihintojen perusteella. Tuonnin taso laski toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja vakaantui vuonna 2007 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla yli 120 miljoonaan pariin, mikä on lähes kaksinkertainen määrä alkuperäisen tutkimusajanjakson tuontimäärään verrattuna.

(213) Lisäksi on korostettava, että toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa havaittiin, että polkumyynnillä myydyt kiinalaiset tuotteet välttivät tullit ja välttivät toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen kiertämällä näitä toimenpiteitä Macaon kautta tapahtuvalla tuonnilla perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Tämä osoittaa, että unionin markkinat ovat jatkuvasti erittäin tärkeät kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille.

(214) Tuonti Vietnamista väheni tarkastelujaksolla 79 miljoonasta 69 miljoonaan pariin. Huolimatta tästä alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon verrattuna yli 13 prosentin laskusta tuontimäärät säilyivät huomattavina ja markkinaosuus suunnilleen vakaana noin 10 prosentissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(215) Tuonti Kiinasta ja Vietnamista yhteensä oli 237 miljoonaa paria vuonna 2 006,185 miljoonaa paria vuonna 2007 ja 194 miljoonaa paria tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Vaikka tuontimäärä laski tarkastelujaksolla, se on silti korkeampi kuin määrä, joka johti toimenpiteiden käyttöönottoon (166 miljoonaa). Kiinan ja Vietnamin yhteinen markkinaosuus putosi 32,7 prosentista 28,7 prosenttiin kyseisellä kaudella, mutta myös tässä tapauksessa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson markkinaosuus on huomattavasti korkeampi kuin alkuperäisen tutkimusajanjakson 23 prosenttia.

2.2 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(216) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia arvioitava perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden mukaan kumulatiivisesti. Kyseisessä artiklassa säädetään, että kahdesta tai useammasta maasta, joita tarkastellaan polkumyyntitutkimuksessa samanaikaisesti, tulevan tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty polkumyyntimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen ja b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(217) Tältä osin todettiin ensiksi, että kummallekin asianomaiselle maalle vahvistetut polkumyyntimarginaalit ovat vähimmäistasoa korkeammat. Lisäksi kustakin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tuontimäärät olivat itse asiassa Kiinan osalta 18 prosenttia ja Vietnamin osalta 10 prosenttia unionin kulutuksesta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(218) Tutkimus osoitti lisäksi, että kilpailuedellytykset sekä polkumyynnillä tuotavien tuotteiden välillä että polkumyynnillä tuotavien tuotteiden ja samankaltaisen unionin tuotteen välillä olivat samanlaiset. Todettiin, että asianomaisten maiden tuottamat tai myymät jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa, ja unionin tuotannonalan tuottamat tai myymät jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa, kilpailevat keskenään alkuperästään riippumatta, koska niiden perusominaisuudet ovat samanlaiset, ne ovat kuluttajien kannalta keskenään vaihdettavissa ja ne myydään samojen jakelukanavien kautta. Lisäksi tutkimus osoitti, että molempien maiden tuontimäärä kehittyi samalla tavalla: kummankin maan tuonti väheni noin 10–25 prosenttia vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Myös näiden kahden maan tuontihinnat ovat samaa suuruusluokkaa. Kyseisten hintojen todettiin lisäksi alittavan unionin tuotannonalan hinnat vertailukelpoisessa kaupan portaassa.

(219) Tällä perusteella päätellään, että kumuloinnin edellytykset täyttyvät, minkä vuoksi asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset olisi vahinkoa koskevassa tarkastelussa arvioitava yhdessä.

2.3 **Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hintakehitys ja hinnoittelu**

Taulukko 5

Tutkimuksen kohteena olevista maista tulevan tuonnin hintakehitys

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina euroa/pari	8,4	8,4	8,5
Indeksi: 2006 = 100	100	99	103
Vietnam euroa/pari	10,2	9,7	9,5
Indeksi: 2006 = 100	100	96	94

Lähde: Eurostat

(220) Kiinalaisen tuonnin keskimääräinen hinta tarkastelujaksolla on pysynyt melko vakaana, noin 8,4 eurossa paria kohti. Tämä on alkuperäisen tutkimusajanjakson hintatasoa (7,2 euroa) noin 20 prosenttia korkeampi. Vietnamilaisen tuonnin keskimääräiset hinnat ovat laskeneet tarkastelujaksolla ja olivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla lähellä 9,2 euroa, joka oli taso alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla. Keskimääräisten hintojen suuntausten arvioinnissa ei kuitenkaan oteta huomioon tuotevalikoiman muutoksia, jotka ovat saattaneet tapahtua tarkastelujaksolla.

2.4 **Hinnan alittavuus**

(221) Hinnan alittamisen laskemisessa noudatetaan samaa menetelmää kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuontihintoja, polkumyyntitullit mukaan luettuna, verrattiin unionin tuotannonalan hintoihin vastaavien tuotelajien painotettujen keskiarvojen perusteella tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Unionin tuotannonalan hinnat oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle, ja niitä verrattiin tuonnin cif-hintoihin unionin rajalla, joihin oli lisätty polkumyyntitullit ja tullimaksut. Hintavertailu tehtiin samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta; hintoja on tarvittaessa oikaistu, ja niistä on ensin vähennetty alennukset ja hyvitykset. Vertailun tasapuolisuuden vuoksi tehtiin oikaisuja tuojille unionissa aiheutuneiden sellaisten kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuivat esimerkiksi suunnittelusta ja raaka-ainevalinnoista ja jotka eivät muuten olisi mukana tuontihinnassa. Tämä oli perusteltua, koska tuodut jalkineet tuotetaan tuojien esittämiin tiettyihin vaatimuksiin (raaka-aine ja suunnittelu) perustuvien tilausten mukaisesti.

(222) Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien hintojen perusteella maittain todetut hinnan alittavuuden marginaalit prosentteina unionin tuotannonalan hinnoista ovat seuraavat:

Taulukko 6

Hinnan alittavuuden marginaalit

Maa	Hinnan alittavuus
Kiina	31,9 %
Golden Step (Kiina)	37,1 %
Vietnam	38,9 %

3. TUONTI KOLMANSISTA MAISTA

3.1 **Tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla**

Taulukko 7

Tuontimäärä kolmansista maista

Määrä	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Intia (miljoonaa paria)	50	55	56
Indeksi: 2006 = 100	100	111	112
Markkinaosuus	7 %	8 %	8 %
Indonesia (miljoonaa paria)	20	29	31
Indeksi: 2006 = 100	100	144	158
Markkinaosuus	3 %	4 %	5 %
Brasilia (miljoonaa paria)	21	22	21
Indeksi: 2006 = 100	100	102	98

Määrä	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Markkinaosuus	3 %	3 %	3 %
Thaimaa (miljoonaa paria)	11	12	12
Indeksi: 2006 = 100	100	108	107
Markkinaosuus	2 %	2 %	2 %
Tunisia (miljoonaa paria)	10	12	12
Indeksi: 2006 = 100	100	124	130
Markkinaosuus	1 %	2 %	2 %
Marokko (miljoonaa paria)	10	10	10
Indeksi: 2006 = 100	100	99	98
Markkinaosuus	1 %	1 %	1 %
Muut (miljoonaa paria)	63	67	59
Indeksi: 2006 = 100	100	107	93
Markkinaosuus	9 %	10 %	9 %
Yhteensä (miljoonaa paria)	185	207	201
Indeksi: 2006 = 100	100	112	109
Markkinaosuus	26 %	30 %	30 %

Taulukko 8

Tuonnin arvo kolmansista maista

Arvot	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Intia euroa/pari	11,34	11,67	11,98
Indeksi: 2006 = 100	100	103	106
Indonesia euroa/pari	9,98	10,06	9,67
Indeksi: 2006 = 100	100	101	97
Brasilia euroa/pari	15,8	15,78	16,83
Indeksi: 2006 = 100	100	100	107
Thaimaa euroa/pari	12,56	13,54	13,55
Indeksi: 2006 = 100	100	108	108
Tunisia euroa/pari	12,76	13,2	13,39
Indeksi: 2006 = 100	100	103	105
Marokko euroa/pari	14,6	15,05	14,98
Indeksi: 2006 = 100	100	103	103
Muut euroa/pari	14,64	14,25	15,26
Indeksi: 2006 = 100	100	97	104
Yhteensä euroa/pari	13,16	13,07	13,40
Indeksi: 2006 = 100	100	99	102

(223) Kuten edellä on esitetty, kokonaistuonti kolmansista maista on lisääntynyt tarkastelujaksolla absoluuttisesti. Kokonaistuonti on noussut vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 185 miljoonasta parista 201 miljoonaan pariin ja markkinaosuus on kasvanut 26 prosentista 30 prosenttiin.

(224) Kolmansien maiden hinnat ovat kuitenkin keskimäärin 34 prosenttia korkeammat kuin Kiinan hinnat ja 28 prosenttia korkeammat kuin Vietnamin hinnat.

G. **UNIONIN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE**

1. ALUSTAVAT HUOMIOT

(225) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia sellaisia taloudellisia tekijöitä ja osoittimia, joilla on vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen.

(226) Kuten edellä selitettiin, sektorin erityispiirteiden ja valituksen tehneiden unionin tuottajien suuren määrän vuoksi oli käytettävä otantaa. Vahinkoindikaattorit vahvistettiin vahingon tarkastelua varten seuraavilla kahdella tasolla:

— Makrotaloudelliset tekijät (tuotantokapasiteetti, myyntimäärä, markkinaosuus, työllisyys, tuottavuus, kasvu, polkumyyntimarginaalien suuruus ja aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipuminen) arvioitiin koko unionin tuotannonalan tasolla kansallisilta unionin tuottajajärjestöiltä ja yksittäisiltä yrityksiltä kerättyjen tietojen perusteella. Nämä tekijät ristiintarkistettiin mahdollisuuksien mukaan asiaa koskevista virallisista tilastoista saatujen kokonaistietojen perusteella.

— Mikrotaloudelliset tekijät (varastot, myyntihinnat, kassavirta, kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto, pääoman saanti, investoinnit ja palkat) arvioitiin yksittäisten yritysten osalta, toisin sanoen otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla.

2. MAKROTALOUDELLISET INDIKAATTORIT

2.1 **Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste**

Taulukko 9

Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotanto (tuhatta paria)	390 314	383 692	365 638
Indeksi: 2006 = 100	100	98	94
Kapasiteetti (tuhatta paria)	551 844	571 663	564 091
Indeksi: 2006 = 100	100	104	102
Kapasiteetin käyttöaste	71 %	68 %	66 %
Indeksi: 2006 = 100	100	95	92

Lähde: EU-27-maat: Prodcom; varmistettu yksittäisiltä tuottajilta ja tuottajajärjestöiltä saatujen tietojen perusteella. Huom.: Kuten 23 kappaleessa selitettiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien tuotos oli tarkastelujaksolla 18–21 prosenttia alempi kuin alunperin ilmoitettu etenkin yhden tuottajan tilanteen vuoksi. Tapauskansiossa olevien tietojen perusteella ei vaikuttanut siltä, että tätä tuottajaa koskevat havainnot pätisivät koko sektoriin. Sitäkin mahdollisuutta kuitenkin tarkasteltiin, että alempaa tuotantoa koskevat päätelmät pätisivät koko unionin tuotannonalaan. Tämän muuttujan vaikutuksen varmentamiseksi – jos sitä sovellettaisiin koko unionin tuotannonalaan – tehtiin ristiintarkistus olettaen, että unionin kokonaistuotanto olisi 20 prosenttia alhaisempi koko tarkastelujaksolla. Tutkimuksessa määritetyn ja alun perin ilmoitetun otoksen tuotantomäärän välinen ero säilyi vakaana koko tarkastelujakson ajan, ja siinä oli vain vähäisiä vaihteluita. Sen vuoksi katsottiin, että tällä ei ole vaikutusta asiaan liittyvien vahinkoindikaattoreiden (markkinaosuus, tuottavuus jne.) yleisiin suuntauksiin.

(227) Tuotanto laski tarkastelujaksolla 6 prosenttia, mikä heijastelee nahkajalkineiden kulutuksen laskua samalla kaudella.

(228) Jotkin tuojia ja vähittäismyyjiä edustavat osapuolet väittivät – toimittamatta kuitenkaan mitään näyttöä – että tuotannon vähenemistä unionissa olisi pidettävä pikemminkin myönteisenä tekijänä kuin merkkinä siitä, että unionin tuotannonalalle aiheutui edelleen vahinkoa tarkastelujaksolla. Näiden osapuolten mukaan tuotannon väheneminen oli seurausta unionin tuotannonalan tietoisesta tuotannon järkeistämisestä, jossa markkinoiden alasegmentti on hylätty ja siirrytty keskisegmenttiin, jossa unionin tuotannonala on aina ollut kilpailukykyinen.

(229) Tältä osin on kuitenkin korostettava, kuten jo alkuperäisessäkin tutkimuksessa todettiin, että monet unionin tuottajat ovat hävinneet, koska ne eivät pystyneet kilpailemaan polkumyyntituonnin kanssa, mikä ei välttämättä johdu kilpailukyvyn puutteesta. Sen vuoksi väite, jonka mukaan unionin tuotannon vähenemistä on pidettävä positiivisena tekijänä, hylätään.

(230) Yksi osapuoli väitti, että koska unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste on pysynyt vakaana, tämä osoittaa, ettei vahinkoa ole aiheutunut.

(231) Kuten jo alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, sektorin todellinen kapasiteetti riippuu voimakkaasti käytettävissä olevien työntekijöiden määrästä eikä niinkään tuotantolinjan koneiden teknisestä kapasiteetista. Tästä syystä kapasiteettia voidaan mitata parhaiten arvioimalla työllisyystasoa, kuten on selvitetty tarkemmin 2.3 jaksossa. Joka tapauksessa toisin kuin osapuolet väittivät, tutkimuksessa kävi ilmi, että teknisen kapasiteetin kannalta arvioituna kapasiteetin käyttöaste laski 71 prosentista 66 prosenttiin tarkastelujaksolla, minkä vuoksi väitettä, jonka mukaan vakaa kapasiteetin käyttöaste olisi merkki siitä, että vahinkoa ei ole aiheutunut, ei voida hyväksyä.

2.2 **Myyntimäärät ja markkinaosuus**

Taulukko 10

Myyntimäärät ja markkinaosuus

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myynti (tuhatta paria)	302 784	298 116	279 865
Indeksi: 2006 = 100	100	98	92
Markkinaosuudet	41,8 %	43,2 %	41,5 %
Indeksi: 2006 = 100	100	103	99

(232) Unionin tuotannonalan myynti laski tarkastelujaksolla 8 prosenttia absoluuttisesti mitattuna. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että samalla kaudella kulutus laski 7 prosenttia, unionin tuotannonala kykeni silti säilyttämään markkinaosuutensa vakaana. Verrattaessa tilannetta alkuperäisen tutkimuksen tilanteeseen, jossa myynti laski 33 prosenttia, on selvää, että myynnin ja markkinaosuuden putoaminen on pysähtynyt toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen.

(233) Yksi osapuoli väitti, että vahinkoa ei ole aiheutunut, koska unionin tuotannonala oli lisännyt markkinaosuuttaan tarkastelujaksolla. Tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että unionin tuotannonalan markkinaosuudessa oli vain hyvin vähäisiä muutoksia tarkastelujaksolla. Lisäksi olisi voitu odottaa, että tuotannon järkeistäminen ja liiketoimintamallin muuttaminen (ks. E.2 jakso) olisivat antaneet jäljellä oleville yrityksille mahdollisuuden lisätä merkittävästi markkina-asemaansa. Se, että unionin tuottajien myynti on pysynyt samalla tasolla, osoittaa, että polkumyyntituonnin aiheuttama paine on edelleen ongelmallista.

(234) Jotkin osapuolet väittivät, että koska unionin tuotannonala ei ole kasvattanut markkinaosuuttaan polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen, se ei ole pystynyt hyödyntämään niitä eivätkä tuodut tuotteet ole korvattavissa unionissa tuotetulla tuotteella.

(235) Jälleen on korostettava, että markkinaosuus on vain yksi tutkituista indikaattoreista, ja kuten jäljempänä muiden tekijöiden osalta selvennetään, tutkimuksen mukaan unionissa valmistettujen tuotteiden ja asianomaisista maista tuotujen tuotteiden välillä on merkittävää kilpailua. On totta, että unionin tuottajat eivät ole pystyneet kasvattamaan markkinaosuuttaan merkittävästi, mutta alkuperäisessä tutkimuksessa havaittu myynnin jyrkkä pudotus on pysähtynyt ja toimenpiteet ovat antaneet unionin tuottajille mahdollisuuden vakauttaa myyntinsä ja markkinaosuutensa. Markkinaosuuden lisäkasvu vaikuttaa pysähtyneen polkumyyntituonnin luoman hintapaineen vuoksi (ks. 261 ja 262 kappale).

(236) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan vientitulos on parantunut merkittävästi ja että vahinkoa ei näin ollen enää aiheudu.

(237) Kuten jäljempänä olevasta taulukosta näkyy, tutkimuksessa kävi tämän väitteen vastaisesti ilmi, että unionin tuotannonalan vientitulos tarkastelujaksolla heikkeni hieman sen sijaan että se olisi parantunut.

(238) On joka tapauksessa huomattava, että viennin osuus unionin tuottajien myynnistä on vain 25 prosenttia. Sen vuoksi unionissa saavutettu tulos on edelleen kaikkein tärkein unionin tuottajien taloudelliseen tilanteeseen vaikuttava tekijä. Tutkimuksessa ei myöskään käynyt ilmi, että vientitoiminnan lisääminen edistäisi myynnin putoamista unionissa.

(239) Edellä esitetyn perusteella väitettä, jonka mukaan parantunut vientitulos olisi poistanut unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon, ei voida hyväksyä.

Taulukko 11

Unionin tuottajien vienti

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin tuottajien vienti (tuhatta paria)	91 395	89 845	89 739
Indeksi: 2006 = 100	100	98	98

Lähde: Comext

2.3 **Työllisyys**

Taulukko 12

Työllisyys

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kokonaistyöllisyys (tuhatta)	267	264	262
Indeksi: 2006 = 100	100	99	98

(240) Unionin tuottajat työllistivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 260 000 henkeä, jotka olivat suoraan mukana tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa.

(241) Yksi osapuoli väitti, että koska unionin tuotannonalan työllisyystaso on pysynyt vakaana, vahinkoa ei enää aiheudu.

(242) On muistettava, että vahingon arvioinnin on perustuttava kaikkiin relevantteihin indikaattoreihin eikä vain yhteen yksittäiseen indikaattoriin. Lisäksi tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonalan työllisyys heikkeni hieman (- 2,0 prosenttia). Se, että suuri osa unionin tuotannonalasta on siirtynyt tuotannossa klusterijärjestelmään, on todennäköisesti ollut ratkaisevaa, jotta työllisyys ei ole laskenut enempää ja on pystytty säilyttämään tärkeä osaaminen tuotantoyrityksissä.

(243) Eräs osapuoli totesi, että unionissa saatavilla olevan työvoiman puute pikemminkin kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin aiheuttama kilpailu oli yksi pääsyistä unionin tuotannonalan ongelmiin.

(244) Koska väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä eivätkä tutkimuksen päätelmät osoittaneet, että työvoiman saatavuus olisi merkittävä ongelma unionin tuottajille, väitettä ei voitu hyväksyä.

2.4 **Tuottavuus**

Taulukko 13

Tuottavuus

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuottavuus	1 461	1 453	1 391
Indeksi: 2006 = 100	100	99	95

(245) Tässä tarkastelussa keskimääräistä tuottavuutta tarkastelujaksolla on arvioitu kokonaistyöllisyyden perusteella; tähän sisältyy koko työvoima kaikissa klusterijärjestelmän tuotantolaitoksissa. Tuottavuus laski hieman kaudella. Kuten E.2 jaksossa mainittiin, tuottavuus liittyy yritysten rakenteeseen ja niissä tuotettuihin jalkinelajeihin ja voi vaihdella suuresti maiden ja yritysten välillä. Sen vuoksi laskua ei voida pitää merkittävänä.

2.5 **Kasvu**

(246) Unionin tuotannonalan markkinaosuus pysyi vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä vakaana, mutta koska kulutus laski, unionin tuottajien myynti pieneni silti absoluuttisesti mitattuna.

2.6 **Polkumyyntimarginaalin suuruus**

(247) Kun otetaan huomioon asianomaisista maista peräisin olevien tuontituotteiden määrä ja hinnat, nykyisen suuruusluokan polkumyyntimarginaalin vaikutusta unionin tuotannonalaan ei pidä aliarvioida.

2.7 **Aiemman polkumyynnin tai tuen vaikutuksista toipuminen**

(248) Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa otettiin käyttöön lokakuussa 2006. Tällä kaudella unionin tuottajien tilanteessa havaittiin vain osittaista elpymistä, kuten jäljempänä selvitetään.

3. MIKROTALOUDELLISET INDIKAATTORIT

3.1 **Varastot**

Taulukko 14

Varastot

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
(tuhatta paria)	163	120	198
Indeksi: 2006 = 100	100	73	121

Lähde: Tarkistetut kyselyvastaukset.

(249) Varastot pysyivät vähäisinä (noin 2 prosenttia tuotannosta). On muistettava, että tämän indikaattorin merkitystä ei pidä yliarvioida, koska tuotelajien tuotanto tapahtuu tilauksesta ja varastot tiettynä ajankohtana sisältävät tavaroita, jotka on myyty mutta joita ei ole vielä toimitettu.

3.2 **Myyntihinnat**

Taulukko 15

Myyntihinta

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Euroa/pari	26,6	29,5	34,6
Indeksi: 2006 = 100	100	111	130

Lähde: Tarkistetut kyselyvastaukset.

(250) Myyntihinnat kohosivat 30 prosenttia tällä kaudella. Kohoaminen johtuu kahdesta päätekijästä: toisaalta kyse on edellä mainitusta liiketoimintamallin kehityksestä, toisaalta kustannusten kohoaminen johtuu pääasiassa raaka-aineista.

3.3 **Kassavirta, kannattavuus ja investointien tuotto**

Taulukko 16

Kassavirta – kannattavuus – investointien tuotto

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	7 720	13 101	13 337
Indeksi: 2006 = 100	100	170	173
Voitto prosentteina nettoliikevaihdosta	1,3 %	3,4 %	3,0 %
Indeksi: 2006 = 100	100	261	231
Investointien tuotto	9,5 %	22,8 %	20,5 %
Indeksi: 2006 = 100	100	240	217

Lähde: Tarkistetut kyselyvastaukset.

(251) Unionin tuotannonalan voitot kasvoivat vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 1,3 prosentista 3 prosenttiin. Voiton kasvu vaikutti kassavirran ja investointien tuoton kehitykseen. Tätä kuitenkin on tarkasteltava ottaen huomioon investointien merkittävä heikkeneminen ja alhainen taso alkuperäisessä tutkimuksessa.

(252) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan voitot olivat kasvaneet merkittävästi ja että voitto itse asiassa oli huomattavasti suurempi kuin 6 prosentin tavoitevoitto, joka vahvistettiin alkuperäisessä tutkimuksessa. Väitteen mukaan vahinkoa ei siis enää aiheutunut muiden vahinkoindikaattoreiden tilanteesta huolimatta.

(253) Vaikka on totta, että kannattavuus on kohonnut, tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonala ei ole päässyt 6 prosentin tavoitevoittoon, joka määritettiin alkuperäisessä tutkimuksessa. Odotuksissa oli korkeampi voittotaso, etenkin kun otetaan huomioon, että suuri osa tuotannonalasta siirtyi uuteen liiketoimintamalliin. Tämä osoittaa, että tuotannonala on edelleen heikossa tilanteessa kannattavuuden kannalta. Näin ollen väite, jonka mukaan voittotaso on sellainen, että unionin tuotannonala ei enää kärsi vahingosta, on hylättävä.

3.4 **Pääoman saatavuus**

(254) Tutkimuksen mukaan pk-yritykset, jotka pääasiassa muodostavat koko sektorin, eivät ole – edelleen heikon taloudellisen tilanteensa vuoksi – sellaisessa asemassa, että ne voisivat tarjota riittävät vakuudet pankeille, minkä vuoksi niillä on vaikeuksia saada uutta pääomaa.

3.5 **Investoinnit**

Taulukko 17

Investoinnit

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
(tuhatta euroa)	9 019	13 777	20 979
Indeksi: 2006 = 100	100	153	233

Lähde: Tarkistetut kyselyvastaukset.

(255) Investoinnit kyllä kasvoivat tarkastelujaksolla, mutta absoluuttisesti mitattuna niiden osuus oli vain 6 prosenttia liikevaihdosta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi tähän kasvuun vaikuttivat poikkeukselliset investoinnit, joita yksi otokseen valittu unionin tuottaja teki rakennuksiin. Muutoin investointien taso olisi ollut viiteajanjaksolla vakaa ja alhainen. Tätä on jälleen tarkasteltava ottaen huomioon investointien merkittävä heikkeneminen ja alhainen taso alkuperäisessä tutkimuksessa.

3.6 **Palkat**

Taulukko 18

Palkat

	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Palkat (tuhatta euroa)	21 305	23 186	23 855
Indeksi: 2006 = 100	100	109	112
Keskimääräinen palkka henkeä kohden (euroa)	21 826	21 418	21 897
Indeksi: 2006 = 100	100	98	100

Lähde: Tarkistetut kyselyvastaukset.

(256) Keskimääräiset palkat säilyivät samalla tasolla tarkastelujaksolla, mikä osoittaa, että tosiasialliset palkat alenivat eivätkä seuranneet normaalia palkkakehitystä. Tämä osoittaa edelleen paineen, joka kohdistui unionin tuottajiin.

4. VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(257) Kuten edellä on esitetty, kaikilla perusasetuksessa mainituilla tekijöillä ei todettu olevan suoraa vaikutusta unionin jalkineteollisuuden tilanteeseen vahingon määrittämisen kannalta katsottuna. Etenkin koska jalkineet tuotetaan tilauksen perusteella, varastoja ei yleensä ole tai ne koostuvat valmiiksi saaduista tilauksista, joita ei vielä ole toimitettu tai laskutettu, eikä näillä varastoilla todettu olevan juurikaan vaikutusta vahingon tarkasteluun. Koska ala on edelleen suhteellisen työvoimavaltainen, tuotantokapasiteetti ei ole teknisesti rajoittunutta ja riippuu lähinnä tuottajien palkkaamien työntekijöiden määrästä.

(258) Unionin tuotannonalan tilanteeseen suoremmin vaikuttavien makroindikaattorien tarkastelu osoitti, että unionin tuotanto ja myyntimäärä ovat laskeneet suunnilleen samaa tahtia kuin unionin kulutus tarkastelujaksolla. Unionin tuottajien myynti, markkinaosuus ja työllisyys ovat siis pysyneet vakaina. Tuottavuus on laskenut, joskin vain hieman. Vaikka yleisesti olisi voitu odottaa, että uuteen liiketoimintamalliin siirtyminen olisi mahdollistanut jäljellä olevien unionin tuottajien osalta myynnin ja tuotannon lisäämisen, on myös selvää, että tuotannonalan kokema ”vapaa pudotus” ennen toimenpiteiden käyttöönottoa on pysähtynyt toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tämä on antanut suurelle osalle unionin tuotannonalasta mahdollisuuden vaihtaa liiketoimintamallia järkeistämällä tuotantoprosesseja siten, että on kehitetty erikoistuneita klustereita, siirrytty ylempään tuotesegmenttiin ja keskitytty tukkujakelun sijaan suoraan vähittäisjakeluun.

(259) Myös asiaan liittyvien mikroindikaattoreiden tarkastelu tukee sitä, että unionin tuotannonala on toipunut osittain, mikä tulee esiin myyntihintojen, kassavirran, investointien ja voiton kasvussa. Tuotannonala ei ole kuitenkaan vielä päässyt normaaleihin voitto- ja investointitasoihin, ja sillä on edelleen ongelmia pääoman saamisessa ja palkkakehityksessä, mikä osoittaa, että tilanne on edelleen altis häiriöille eikä vahinko ole hävinnyt kokonaan.

(260) Tutkimuksessa kävi yleisesti ilmi, että unionin tuotannonalalle aiheutuu edelleen merkittävää vahinkoa.

5. ASIANOMAISISTA MAISTA POLKUMYYNNILLÄ TULEVAN TUONNIN SEKÄ MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUS

5.1 **Asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutus**

(261) Yhteenlaskettu tuontimäärä asianomaisista maista laski tarkastelujaksolla, mutta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla määrät ylittivät edelleen huomattavasti alkuperäisessä tutkimuksessa havaitut määrät. Kiinan tapauksessa taso on lähes kaksinkertainen alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon nähden, ja vaikka tuontimäärä Vietnamista laski samalla kaudella, sen markkinaosuus on silti edelleen merkittävä, noin 10 prosenttia.

(262) Analysoitaessa asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hintoja tarkastelujaksolla voidaan havaita, että kiinalaisen tuonnin hinnat ovat pysyneet vakaina ja vietnamilaisen tuonnin hinnat ovat laskeneet. Alkuperäisen tutkimuksen hintoihin nähden Kiinan hinnat ovat kohonneet noin 20 prosenttia mutta Vietnamin hinnat ovat lähellä alkuperäisen tutkimuksen hintoja. Jos ei oteta huomioon tuotevalikoiman eroja ja kaupan porrasta koskevia seikkoja, on selvää, että Kiinan keskimääräinen tuontihinta 8,6 euroa ja Vietnamin 9,51 euroa aiheuttavat edelleen suuria ongelmia unionin tuottajille, joiden keskimääräiset myyntihinnat ovat hyvinkin yli 30 euroa. Tämä on vieläkin ilmeisempää, kun tarkastellaan hinnan alittavuuden tasoja, jotka ovat kohonneet jyrkästi alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon verrattuna. Kiinan osalta alittavuus on kohonnut 13,5 prosentista 31,9 prosenttiin ja Vietnamin osalta 15,9 prosentista 38,9 prosenttiin tällä kaudella.

5.2 **Asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutusta koskevat päätelmät**

(263) Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että tuonti asianomaisista maista vaikuttaa sekä määrän että hinnan osalta edelleen kielteisesti unionin tuottajien toimintaan.

5.3 **Muiden tekijöiden vaikutus**

(264) Komissio tutki perusteellisesti, voisiko muilla tiedossa olevilla tekijöillä kuin polkumyyntituonnilla olla vaikutusta unionin tuottajille aiheutuvaan vahinkoon, jotta voitaisiin varmistaa, että tällaisten tekijöiden mahdollisesti aiheuttamia vahinkoja ei katsottaisi polkumyyntituonnista johtuviksi.

5.3.1 *Unionissa tuotettujen ja asianomaisista maista tuotujen jalkineiden välisen kilpailun puute*

(265) Jotkin osapuolet katsoivat edelleen, että asianomaisista maista tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalan tuloksen välillä ei ole yhteyttä. Ne katsoivat erityisesti, että unionissa tuotettua samankaltaista tuotetta ja tarkasteltavana olevaa tuotetta ei voida korvata keskenään. Näiden osapuolten mukaan unionissa tuotettujen sekä Kiinasta ja Vietnamista tuotujen nahkajalkineiden välillä ei ole kilpailua, koska ensin mainitut kuuluvat yleensä markkinoiden keski- ja yläsegmenttiin ja jälkimmäiset pääasiassa keski- ja alasegmenttiin. Tästä pidettiin todisteena sitä, että unionin tuotannonala ei pystynyt lisäämään markkinaosuuttaan toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Muiden

vahinkoindikaattoreiden yleinen parannus olisi sitä vastoin tulosta unionin tuotannonalan liiketoimintamallin muuttamisesta, jossa tuotannon vähentäminen ja siirtyminen korkeamman lisäarvon tuotantoon lievensi tämän unionin tuotannonalan osan aiemmin kärsimää vahinkoa. Toisen unionin tuottajien ryhmän kokemien vaikeuksien katsottiin aiheutuneen pikemminkin niiden mukautumiskyvyn puutteesta eikä niinkään asianomaisista maista polkumyynnillä tulleesta tuonnista.

(266) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka osa unionin tuotannonalasta on siirtynyt ylempään markkinasegmenttiin, sillä on edelleen osia alasegmentistä ja suuria osia keskisegmentistä. Kun tarkastellaan polkumyyntituontia, se kattaa alasegmentin lisäksi myös keskisegmentin ja joissakin tapauksissa jopa yläsegmentin. Toisin sanoen unionissa tuotettujen ja asianomaisista maista tuotujen nahkajalkineiden välillä on merkittävää kilpailua.

(267) On esitetty myös väitteitä, joiden mukaan unionin tuottajien ja asianomaisten viejien välillä ei ole mitään kilpailua, koska unionin tuottajat ovat keskittyneet kapean markkinasektorin tuotteisiin eivätkä toimita täyttä valikoimaa erikoisjalkineita, kuten vaellus- ja keilailujalkineita ja ortopedisiä jalkineita. On kuitenkin huomattava, että tällaiset erikoisjalkineet muodostavat vain pienen osan tarkasteltavana olevasta tuotteesta eikä niiden vaikutus voi näin ollen olla merkittävä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että väitteen vastaisesti tällaisia erikoisjalkineita tuotetaan unionissa, joskin vähäisiä määriä, ja ne ovat suorassa kilpailussa tuotujen erikoisjalkineiden kanssa. Kuten edellä on esitetty, monien näiden erikoisjalkineiden ja unionin tuotannonalan perinteisesti tuottamien klassisten perusjalkineiden välillä on nyt enemmän kilpailua.

(268) Tutkimuksessa verrattiin unionin tuotantoa ja asianomaisista maista tulevaa tuontia iän ja sukupuolen mukaan ja havaittiin, että unionissa tuotetaan huomattavia määriä miesten, naisten ja lasten jalkineita. Eniten valmistetaan naisten jalkineita, joiden osuus on noin 55 prosenttia tuotannosta, ja miesten jalkineiden osuus on 35 prosenttia ja lasten 10 prosenttia. Kun tarkastellaan asianomaisista maista tuotuja jalkineita iän ja sukupuolen mukaan, nämä luvut ovat erilaiset, ja tärkeimmällä sijalla ovat lasten jalkineet, joiden osuus on noin 25 prosenttia. Näistä vaihteluista huolimatta on selvää, että unionin tuotannonala samoin kuin viejät myyvät unionin markkinoilla merkittäviä määriä näitä kaikkia kolmea tuoteluokkaa.

5.3.2 *Unionin tuottajien tehokkuuden puute, rakenteelliset heikkoudet ja globalisaation vaikutus*

(269) Eräs kuluttajien etua edustava osapuoli totesi, että väitetyllä polkumyynnillä ei ole ollut mitään vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen vaan että keskeisenä syynä työpaikkojen menetyksiin ja tuotantolaitosten sulkemiseen unionissa ovat globalisaatio ja tuotannon siirtäminen halvempien kustannusten maihin eivätkä epäterveet kaupan käytännöt.

(270) Useat muutkin osapuolet toivat esiin unionin tuotannonalan kyvyttömyyden hyödyntää toimenpiteitä ja unionin tuottajien muuttuvan liiketoimintamallin vaikutuksia; ne katsoivat tämän tukevan väitettä, jonka mukaan tuonnin ja unionin tuotannonalan tuloksen välillä ei ole yhteyttä.

(271) Näiden väitteiden mukaan unionin tuotannonala on rakenteellisesti kyvytön kilpailemaan massatuotantomarkkinoilla, mikä suureksi osaksi johtuu tarvittavan työvoiman puutteesta ja työvoimakustannuksista. Tämän seurauksena merkittävä osa unionin tuotannonalasta on siirtynyt uuteen liiketoimintamalliin ja investoinut tuotteiden innovaatioon ja parantamiseen ja keskittynyt keski- ja alasegmentin tuotteiden sijaan keski- ja yläsegmentin tuotteisiin ja luksustuotteisiin. Näiden yritysten, jotka ovat keskittyneet kapean markkinasektorin tuotteisiin, joilla on suurempi lisäarvo, tulostaso on myös hyvä. Sitä vastoin yritysten, jotka eivät ole onnistuneet vastaamaan globalisaation haasteisiin, tulokset ovat edelleen heikkoja. Näiden väitteiden mukaan unionin tuottajien tilannetta olisi siis pidettävä niiden liiketoimintastrategian seurauksena, eikä se liity asianomaisista maista tulevaan tuontiin.

(272) Kuten edellä E.2 ja G.4 jaksossa on osoitettu, tutkimuksen mukaan unionin tuotannonala on tosiaan heterogeeninen. Osa tuotannonalasta tuottaa markkinoiden keski- ja alasegmenttiin kuuluvia jalkineita, jotka eivät ole merkkituotteita ja joita myydään tukkumyyjien kautta eikä suoraan vähittäismyyjille. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että yritykset olisivat tehottomia. Tutkimuksesta kävi selvästi ilmi, että kilpailuasemasta riippumatta näiden yritysten vaikea tilanne on pääasiassa aiheutunut polkumyynnillä tulevasta tuonnista. Tämän seurauksena niiden taloudellinen tilanne on äärimmäisen vaikea ja niiden asema on heikentynyt jyrkästi tarkastelujaksolla. Monet näistä yrityksistä pyrkivät suuntaamaan tuotantoaan markkinoiden keski- ja yläsegmenttiin ja muuttamaan jakelukanaviaan, mutta polkumyyntituonnin aiheuttama paine tekee tästä kehityksestä äärimmäisen vaikeaa.

(273) Huomattavista parannuksista ja liiketoimintamallin mukauttamisesta huolimatta yritykset, jotka ovat hioneet liiketoimintamalliaan, eivät pääse tavoitteen mukaiseen 6 prosentin voittoon, joka vahvistettiin alkuperäisessä tutkimuksessa. Tämä osoittaa, että myös tähän ryhmään vaikuttaa yleinen laskeva paine, joka kohdistuu kaikkiin segmentteihin polkumyyntituonnin seurauksena. Sen vuoksi on todennäköistä, että ryhmä olisi kyennyt elpymään täysin, ellei siihen olisi kohdistunut hintoja alentavaa painetta, joka johtui jatkuvasta (ja jopa lisääntyvästä) nahkajalkineiden polkumyyntituonnista.

(274) Nekin yritykset, jotka ovat siirtyneet uuteen liiketoimintamalliin, kärsivät edelleen vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista siitä huolimatta, että ne ovat erittäin tehokkaita resurssien ja erikoisosaamisen yhdistämisessä, mikä vaikuttaisi osoittavan, että tuotannonalan tehokkuuden puute ja rakenteelliset ongelmat eivät poista polkumyynnin ja aiheutuneen vahingon välistä yhteyttä.

5.3.3 *Kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutus*

(275) Useat osapuolet ovat tuoneet esiin, että kolmansien maiden kasvava jalkineteollisuus on lisännyt merkittävästi vientiä unioniin. Tältä osin on väitetty, että kolmansista maista tulevalla tuonnilla oli huomattava vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla, ja se olisi yhtä tärkeässä asemassa, kun analysoidaan vahingon jatkumista tai toistumista, jos toimenpiteet lakkautetaan. Näiden osapuolten mukaan toimenpiteiden lakkauttaminen vaikuttaisi asianomaisista maista ja muista maista tulevan tuonnin tasapainoon, koska nämä hankintalähteet ovat korvattavissa toisillaan. Toimenpiteiden lakkauttamisella ei näin ollen olisi mitään vaikutusta unionin tuotannonalaan.

(276) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kolmansista maista, kuten Intiasta ja Indonesiasta, alhaisin hinnoin tuleva tuonti on laajaa ja kasvamassa. Jalkinesektori on suurelta osin organisoitu kansainvälisiin ryhmiin, joilla on eri tuotantokeskuksia eri maissa. Tämä antaa mahdollisuuden tiettyyn joustavuuteen tuotannon siirtämisen osalta, kun muihin maihin on perustettu tuotantokeskuksia. Tutkimuksen mukaan tuotantokeskus voidaan perustaa uuteen maahan vuodessa tai kahdessa.

(277) Markkinaosuuksien osalta muut viejämaat, erityisesti Intia ja Indonesia, voivat vallata Kiinan ja Vietnamin menettämät markkinaosuudet. Näiden maiden hintojen vaikutus ei kuitenkaan ole verrattavissa Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin hintojen vaikutuksiin. Jos ei oteta huomioon eroja tuotevalikoimassa, Intian kohdalla hintaerot ovat erityisen suuret; sen keskimääräinen vientihinta on 25,8 prosenttia korkeampi kuin Vietnamista tuotujen ja 40,3 prosenttia korkeampi kuin Kiinasta tuotujen jalkineiden keskimääräinen vientihinta. Tämän vuoksi sen vaikutus unionin tuotannonalaan on huomattavasti vähäisempi. Indonesiasta tuotujen jalkineiden keskimääräinen vientihinta on 13,2 prosenttia korkeampi kuin Kiinasta tuotujen ja suunnilleen vastaava kuin Vietnamista tuotujen jalkineiden keskimääräinen vientihinta. Indonesialaisen tuonnin määrä kuitenkin tarkoittaa sitä, että sen suhteellinen vaikutus on vähäinen. Edellä esitetyn perusteella muista Aasian maista tulevan tuonnin suhteelliset määrät ja korkeammat hinnat eivät anna aihetta päätellä, että niiden vaikutus olisi riittävä poistamaan yhteyttä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja Kiinasta ja Vietnamista polkumyyntihinnoin tulleen suuren tuontimäärän väliltä.

5.3.4 *Kulutuksen ja kuluttajatottumusten muutosten sekä unionin vähittäismyyntirakenteen muutosten vaikutus*

(278) On myös väitetty, että unionin tuotannonalan heikkoa tulosta ei pitäisi yhdistää asianomaisista maista tulevaan tuontiin vaan kulutuksen laskuun unionissa. Kulutuksen lasku on väitteen mukaan yhteydessä muotisuuntauksiin, joissa on siirrytty ”virallisemmista” jalkineista vapaa-ajan jalkineisiin. Tämän seurauksena kuluttajat ovat ryhtyneet suosimaan alemman hintaluokan segmenttiä, jolle on tyypillistä tuonti kolmansista maista.

(279) Tutkimuksessa kävi tältä osin ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus on laskenut. Jos nahkajalkineet voitaisiin täysin korvata muista materiaaleista valmistetuilla jalkineilla, tämä lasku olisi kuitenkin ollut huomattavasti jyrkempi. Kulutuksen lasku ja kuluttajien mieltymysten muuttuminen eivät näin ollen vaikuttaisi olevan sellainen tekijä, joka poistaisi syy-yhteyden.

(280) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että jalkineiden vähittäismyynti on hajautunut perinteisistä kenkäkaupoista lukuisiin uusiin myyntipaikkoihin, kuten tavarataloihin, vaatekauppoihin sekä super- ja hypermarketteihin, joiden osuus myynnistä on huomattava, mahdollisesti yli 40 prosenttia.

(281) On myös väitetty, että tämä voimakas kilpailutilanne aiheuttaa hintoja alentavaa painetta ja että tällä on unionin tuotannonalaan suurempi vaikutus kuin polkumyyntituonnilla. Vaikka vähittäismyyntisektorin aiheuttamaa painetta ei voidakaan sulkea pois mahdollisena unionin tuotannonalaan vaikuttavana tekijänä, on kuitenkin muistettava, että myös tämä rakenne on riippuvainen sellaisista tavarantoimittajista, jotka voivat toimittaa halvoin hinnoin. Polkumyynnillä tuotujen tuotteiden suuri määrä on todennäköisimmin keskeinen tekijä hintapaineen kehittymisessä ja säilymisessä. Lisäksi se, että unionin tuottajat ovat onnistuneet korottamaan hintoja, vaikuttaisi

myös osoittavan, että vähittäismyyntirakenteen muutosten vaikutus ei ole sellainen, että se poistaisi vahingon ja polkumyyntituonnin välisen yhteyden.

5.3.5 *Unionin tuottajien vientituloksen vaikutus*

(282) Yhdeksi syyksi unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon esitettiin unionin tuotannonalan heikkoa vientitulosta, joka liittyy euron vahvuuteen dollariin nähden, ja tämän vuoksi se olisi erotettava asianomaisista maista tulevan tuonnin vaikutuksista.

(283) Tarkasteltaessa kotimarkkinahintoja ja vientihintoja vaikuttaisi kuitenkin pikemminkin siltä, että unionin tuottajien vientihinnat ovat kohonneet noin 12 prosenttia tarkastelujaksolla ja että nämä hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olivat noin 20 prosenttia kotimarkkinahintoja korkeammat. Vientimäärät ovat pysyneet vakaina, ja viennin osuus tuotannosta on noin 25 prosenttia. Kun otetaan huomioon, että tutkimuksen mukaan unionin tuottajien vientitulos on heikentynyt vain hieman, ei voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan vientitulos olisi unionille aiheutuneen vahingon syy.

5.4 **Muiden tekijöiden vaikutusta koskevat päätelmät**

(284) Kuten edellä on esitetty, useat osapuolet ovat väittäneet, että muut tekijät kuin polkumyyntituonti ovat olleet unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon tärkeimpänä syynä.

(285) Nämä tekijät on kartoitettu ja niitä on analysoitu perusteellisesti. Tosiseikat kuitenkin osoittavat, että mikään muista tiedossa olevista tekijöistä – erikseen eikä yhdessä – ei ole sellainen, että se poistaisi polkumyyntituonnin ja unionin tuottajille väitetysti aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

H. **VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. ARVIOIDUT MÄÄRÄLLISET VAIKUTUKSET JA HINTAVAIKUTUKSET UNIONIN TUOTANNONALAN TILANTEESEEN, JOS TOIMENPITEET KUMOTAAN

(286) Tarkastelun kohteena olevista maista tulevaa tuontia arvioitiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, oliko vahingon jatkuminen todennäköistä.

(287) Voimassa olevien toimenpiteiden päättymisen todennäköistä vaikutusta unionin tuotannonalaan tarkasteltaessa otettiin huomioon seuraavat tekijät yhdessä edellä esitettyjen seikkojen kanssa polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyden osalta.

1.1 **Kiina**

(288) Kuten 261 ja 262 kappaleessa todettiin, Kiinasta on edelleen tuotu suuria määriä polkumyyntihinnoin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(289) Kiinan kotimarkkinoiden kapasiteetin ja kehityksen analyysissä kävi myös ilmi, että nämä jo nyt suuret vientimäärät jatkuisivat, jos toimenpiteet lakkautetaan. Siinäkin tapauksessa, että tuonti vähenisi jopa 30 prosenttia markkinoiden laskusuhdanteen seurauksena, kuten väitettiin, määrät olisivat edelleen hyvin suuret.

(290) Pääteltiin myös, että Kiinan kotimarkkinoihin ja kolmansien maiden markkinoihin verrattuna unionin markkinat olisivat korkean hintatasonsa vuoksi edelleen houkuttelevat kiinalaisen viennin kannalta, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Vaikka tiettyä vientihintojen nousua saattaisikin tapahtua, katsottiin kuitenkin, että vienti tapahtuisi edelleen polkumyynnillä.

(291) Polkumyynnin ja hinnan alittavuuden suuruus osoittaa, että unioniin suuntautuva vienti tapahtuisi polkumyyntihinnoin, jotka olisivat merkittävästi alle unionin tuottajien hintojen ja kustannusten.

(292) Tällaisten määrien ja hintojen yhteisvaikutus olisi sellainen, että se voisi pahentaa unionin tuottajien jo nyt heikkoa tilannetta.

1.2 **Vietnam**

(293) Myös Vietnamin osalta vahvistettiin polkumyynnin jatkuminen suurina määrinä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(294) Lisäksi pääteltiin, että unioni on edelleen vietnamilaisten viejien tärkein markkina-alue ja että tilanne pysyisi samana, jos toimenpiteet lakkautetaan.

(295) Kun otetaan huomioon merkittävä käyttämätön kapasiteetti sekä unionin hintataso verrattuna Vietnamin kotimarkkinoihin ja muihin vientimarkkinoihin, on todennäköistä, että tuotteiden tuonti polkumyynnillä kasvaa vielä, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Siinäkin tapauksessa, että tuonti vähenisi talouden taantuman vuoksi, kuten väitettiin Kiinan osalta, tuontimäärät olisivat edelleen merkittävät.

(296) Kuten Kiinankin tapauksessa, polkumyynnin ja hinnan alittavuuden suuruus osoittaa, että unioniin suuntautuva vienti tapahtuisi polkumyyntihinnoin, jotka olisivat merkittävästi alle unionin tuottajien hintojen ja kustannusten. Tällaisten määrien ja hintojen yhteisvaikutus olisi sellainen, että se voisi pahentaa unionin tuottajien jo nyt heikkoa tilannetta.

2. OSAPUOLTEN ESITTÄMÄT VÄITTEET

(297) Useat osapuolet ovat esittäneet väitteitä, joiden mukaan muut tekijät kuin polkumyyntituonti asianomaisista maista asettavat kyseenalaiseksi polkumyyntituonnin vaikutuksen unionin tuotannonalan tilanteeseen jatkossa.

(298) Esiin tuotuja seikkoja on jo suurelta osin käsitelty vahinkoa koskevassa G.5 jaksossa, minkä vuoksi niitä ei tarvitse toistaa tässä jaksossa. Jotkin väitteistä kuitenkin liittyvät tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisiin tapahtumiin, minkä vuoksi niiden todennäköistä tulevaa vaikutusta on analysoitu.

2.1 **Markkinoiden laskusuhdanteen todennäköinen vaikutus**

(299) Useat osapuolet esittivät, että talouden taantuman vaikutukset olisi erotettava väitetyistä tuonnin vaikutuksista, koska taantumaa on pidettävä vahingollisen polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden kannalta ulkoisena tekijänä. Näiden osapuolten mukaan taantuma vaikuttaa unionin tuotannonalaan, koska tällaisissa olosuhteissa kuluttajat yleensä siirtyvät heikompilaatuisiin ja halvempiin tuotteisiin ostovoiman heikentymisen vuoksi.

(300) Markkinoiden laskusuhdanne johtaa mitä todennäköisimmin tarkasteltavana olevan tuotteen kulutuksen vielä suurempaan laskuun. Nahkajalkineilla on edelleen vahva markkina-asema, mutta myynti todennäköisesti laskee huomattavasti eli enemmän kuin 7 prosenttia, joka jo havaittiin taantumaa edeltävällä kaudella.

(301) On todennäköistä, että taloudellisten rajoitteiden vuoksi kuluttajat ja vähittäismyyjät ovat tarkempia hinnoista, ja kuluttajien ostovoiman heikkeneminen voi asettaa rajan hinnoille vähittäismyyntitasolla. Tämä voi puolestaan aiheuttaa siirtymisen eri segmentille (kuluttajat siirtyvät ylä-/keskisegmentiltä keskisegmentille ja keskisegmentiltä keski-/alasegmentille) ja lisätä jalkineiden korjauttamista. Nahkajalkineiden sekä tekstiilistä ja synteettisistä materiaaleista valmistettujen edullisempien tuotteiden välinen kilpailu todennäköisesti lisääntyy tällaisissa olosuhteissa.

(302) Lyhyesti sanottuna ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että markkinoiden laskusuhdanne pahentaisi unionin tuotannonalan tilannetta, kun otetaan huomioon siihen liittyvät kulutus- ja hintavaikutukset. Samaan aikaan on kuitenkin myös mahdollista, että talouden taantuma lisää polkumyyntituonnin vaikutusta entisestään. Syynä tähän on, että taantuma todennäköisesti aiheuttaa hintapainetta kaikille toimijoille, myös asianomaisten maiden viejille, jotka voivat alentaa jo ennestään polkumyyntitasolla olevia hintojaan. Alhaisemmat hinnat aiheuttavat painetta myös markkinoiden keski- ja yläsegmentillä, ja vaarana on, että unionin tuottajien on palattava toimimaan keski- ja alasegmentille. Tämä puolestaan johtaisi entistä pahempaan tuotekilpailuun unionin tuotannon ja polkumyyntituonnin välillä.

2.2 **Kulutustottumusten muutosten todennäköinen vaikutus**

(303) Useat osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan tuloksen mahdollista tulevaa heikkenemistä ei pitäisi yhdistää asianomaisista maista tulevaan tuontiin vaan kulutuksen laskuun unionissa. Kulutuksen lasku on väitteen mukaan yhteydessä muotisuuntauksiin, joissa on siirrytty ”virallisemmista” jalkineista vapaa-ajan jalkineisiin, mutta myös markkinoiden laskusuhdanteeseen. Tämän seurauksena kuluttajat ryhtyisivät suosimaan alemman hintaluokan segmenttiä, jolle on tyypillistä tuonti kolmansista maista.

(304) Kokonaiskulutuksen lasku kaiken todennäköisyyden mukaan heikentäisi unionin tuottajien tilannetta. Voidaan kuitenkin myös odottaa, että kuluttajien ostovoiman heikkeneminen tekee markkinoista vähemmän alttiita lyhytaikaisille muotisuuntauksille, minkä seurauksena klassisen perusjalkineen, jonka tuotannossa unionin tuotannonala on vahvimmillaan, suosio elpyy. Näin ollen ei voida päätellä, että kulutuksen supistuminen kohdistuisi voimakkaammin unionissa tuotettuihin kenkiin kuin tuotuihin kenkiin. Kulutuksen laskeminen vaikuttaa todennäköisesti unionin tuottajiin, mutta asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan laajamittaisen tuonnin vaikutus on siltikin erittäin merkittävä vahingon aiheuttaja, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

2.3 **Vientituloksen heikkenemisen todennäköinen vaikutus**

(305) Jotkin osapuolet myös väittivät, että talouden taantuma iskee erityisen voimakkaasti unionin tuotannon vientipuoleen.

(306) Voidaan olettaa, että kaikkialla maailmassa vaikuttava talouden taantuma vaikuttaa myös unionin vientiin. Vaikka vientitoiminnan väheneminen varmaankin vaikuttaisi negatiivisesti alan yleiseen kehitykseen, on kuitenkin muistettava, että kolme neljäsosaa unionin tuottajien toiminnasta suuntautuu unionin kotimarkkinoille. Tämä huomioon ottaen ei voida päätellä, että pelkkä taantuman vaikutus vientitulokseen poistaisi syy-yhteyden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuottajille aiheutuneen vahingon väliltä.

2.4 **Unionin tuottajien rakenteellisten ongelmien ja tehokkuuden puutteen todennäköinen vaikutus**

(307) Esitettiin myös väitteitä, joiden mukaan unionin tuottajilla on ollut ongelmia hyödyntää aiempia toimenpiteitä, koska ongelmien syyt liittyvät tuotannonalan rakenteellisiin ongelmiin ja tehokkuuden puutteeseen eivätkä väitettyyn polkumyyntiin Kiinasta ja Vietnamista. Näiden väitteiden mukaan talouden taantuma syventää alan rakenteellisia ongelmia ja heikentää aiheutuneen vahingon ja polkumyynnin välistä yhteyttä entisestään.

(308) Ensinnäkin on muistettava, että tutkimuksen mukaan unionin tuottajille – niiden kilpailuasemasta riippumatta – on aiheutunut merkittävää vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Kuten edellä on esitetty, vaikka unionin tuotannonala on edelleen vaikeassa tilanteessa, se on osoittanut ainakin osittaista elpymistä tarkastelujaksolla ja pystynyt säilyttämään vakaan markkinaosuuden. Lisäksi suuri osa sektorista on uudistanut tai uudistamassa liiketoimintamalliaan i) ryhmittelemällä resurssit klustereihin, joissa hyödynnetään parhaiten erikoisosaamista ja mittakaavaetuja, ii) myymällä suoraan vähittäismyyjille ja iii) tuottamalla jalkineita markkinoiden keski- ja yläsegmentillä. On erittäin epätodennäköistä, että tuotannonala olisi voinut suoriutua tästä, jos toimenpiteet eivät olisi olleet voimassa, ja ne yritykset, jotka ovat nyt muuttamassa liiketoimintamalliaan, eivät mitä todennäköisimmin kykene saattamaan sitä päätökseen.

(309) Voidaan kuitenkin myös odottaa, että markkinoiden laskusuunta lisää painetta ja mahdollisesti pysäyttää niiden yritysten prosessin, jotka eivät ole vielä pystyneet suuntaamaan toimintaansa uudelleen liiketoimintamalliaan muuttamalla. Vaarana on, että näiden yritysten tilanne heikkenee entisestään, ja monet tähän ryhmään kuuluvista yrityksistä saattavat joutua lopettamaan toimintansa, kun kilpailu kiristyy. Myöskään ne yritykset, jotka ovat omaksuneet edistyneemmän liiketoimintamallin, eivät todennäköisesti säästy markkinoiden laskusuuntauksen vaikutuksilta, koska hintoihin ylä- ja keskisegmentillä, johon ne ovat erikoistuneet, kohdistuu myös todennäköisesti laskupainetta.

(310) Tarkastelujakson tilanteen arvioinnin perusteella on kuitenkin vaikea väittää, että talouden taantuma yksin poistaisi syy-yhteyden polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin. Kuten 302 kappaleessa esitettiin, halvoin polkumyyntihinnoin tulevan tuonnin hintoja alentava paine saa päinvastoin todennäköisesti aikaan dominovaikutuksen, joka pakottaa entistä suuremman osan unionin tuotannosta samalle markkinasegmentille kuin polkumyyntituonti, joten polkumyyntituonnin paine unionin tuottajia kohtaan kasvaa. Näissä olosuhteissa unionin tuottajat olisivat aiempaa riippuvaisempia toimenpiteiden voimassaolosta jatkossa.

2.5 **Kolmansista maista tulevan tuonnin todennäköiset vaikutukset**

(311) Tarkasteltiin myös sitä, olisiko kolmansista maista tulevalla tuonnilla todennäköistä vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Tähän liittyen on todettu, että kolmansien maiden vienti unioniin on jatkuvasti kasvanut, ja tämä yhdistettynä kustannusten kohoamiseen Kiinassa ja Vietnamissa sekä talouden taantumaan on unionin tärkeimpiä huolenaiheita tulevaisuudessa.

(312) Kun otetaan huomioon asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin ja kolmansista maista tulevan tuonnin hintaero, on kuitenkin melko todennäköistä, että kiinalainen ja vietnamilainen vienti voittavat jälleen hintakilpailun kolmansista maista tulevaan tuontiin nähden. Tämä tarkoittaisi tällaisen tuonnin suhteellista vähenemistä jatkossa. Kuten C.3 ja C.4 jaksossa esitettiin, ei ole mitään merkkejä siitä, että kiinalaiset ja vietnamilaiset viejät todennäköisesti poistuisivat unionin markkinoilta. Suuri käytettävissä oleva kapasiteetti päinvastoin antaisi ymmärtää, että niillä on kannustin pysyä markkinoilla mahdollisimman pitkään.

(313) Kolmansista maista tulevalla tuonnilla olisi edellä esitetyn perusteella varsin todennäköisesti vähemmän vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

2.6 **Vaihtokurssien muutosten todennäköinen vaikutus**

(314) On myös väitetty, että unionin tuottajille aiheutuva vahinko todennäköisesti pienenee Yhdysvaltojen dollarin ja euron suhteen tuloksena. Valuuttavaihtelut työntäisivät ylöspäin polkumyyntituonnin hintoja, jotka ilmoitetaan euroina, joten polkumyyntituonnin ja unionin tuottajien hintojen ero kapenee.

(315) On huomattava, että tutkimuksessa on määritettävä, onko polkumyyntituonti (hinnoiltaan ja määriltään) aiheuttanut (tai aiheuttaako se todennäköisesti) merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle vai onko tällainen vahinko (tai sen todennäköisyys) johtunut muista tekijöistä. Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaan on osoitettava, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintataso aiheuttaa (tai todennäköisesti aiheuttaa) vahinkoa. Siinä viitataan sen vuoksi pelkästään hintatasojen väliseen eroon eikä vaadita analysoimaan hintatasoihin vaikuttavia tekijöitä.

(316) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin todennäköistä vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin tarkastellaan lähinnä toteamalla hinnan alittavuus, hintojen aleneminen ja hinnankorotusten estyminen. Tässä tarkoituksessa verrataan polkumyynnillä tapahtuneen viennin hintoja ja unionin tuotannonalan myyntihintoja, ja vahinkoa koskevissa laskelmissa käytettävät vientihinnat on toisinaan muutettava toiseksi valuutaksi vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Valuuttakurssien käytöllä siis ainoastaan varmistetaan, että hintojen välinen ero määritetään vertailukelpoisella tavalla. Tämän perusteella on ilmeistä, että valuuttakurssi ei periaatteessa voi olla vahingon aiheuttava muu tekijä.

(317) Edellä esitettyä vahvistaa myös perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan sanamuoto, jossa viitataan muihin tiedossa oleviin tekijöihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi. Kyseisessä artiklassa olevassa tiedossa olevien tekijöiden luettelossa ei viitata tekijöihin, jotka vaikuttavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoon.

(318) Siinäkin tapauksessa, että tämä tekijä otettaisiin huomioon, markkinoiden laskusuhdanteesta kuluttajahintoihin todennäköisesti aiheutuvan paineen vuoksi on epätodennäköistä, että asianomaisista maista ostavat tuojat pystyisivät nostamaan vähittäismyyntihintoja dollarin kurssin ansiosta. Lisäksi vaihtokursseja on erittäin vaikea ennustaa, ja tutkimusajanjakson jälkeen dollari on heikentynyt euroon nähden, minkä vuoksi on mahdotonta päätellä, että kurssivaihteluilla olisi kohottava vaikutus asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin hintoihin.

(319) Edellä esitetyn perusteella ei voida päätellä, että valuuttakurssien kehitys voisi olla vahinkoa aiheuttava tekijä.

3. MUIDEN TEKIJÖIDEN TODENNÄKÖISTÄ VAIKUTUSTA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(320) Kuten edellä on esitetty, ei voida täysin sulkea pois mahdollisuutta, että muilla tekijöillä, kuten talouden taantumalla, olisi vaikutusta unionin tuottajien taloudelliseen tilanteeseen, mutta tutkimuksessa ei ole käynyt ilmi, että ne itsessään poistaisivat polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan jatkuvan vahingon välisen syy-yhteyden.

I. **VAHINGON JATKUMISTA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT**

(321) Kuten G.4 jaksossa todettiin, tutkimuksessa on osoitettu, että unionin tuotannonalan vahingollinen tilanne on jatkunut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Vahingon jatkuminen on perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan itsessään vahva osoitus siitä, että vahinko todennäköisesti jatkuu myös tulevaisuudessa, mikä viittaisi siihen, että toimenpiteet olisi säilytettävä voimassa.

(322) Tuontia koskevat päätelmät osoittavat, että halvoin polkumyyntihinnoin tuleva tuonti todennäköisesti jatkuu suurina määrinä ja että hintapaine (eikä vähiten talouden taantuman yhteydessä) todennäköisesti tehostaa kilpailua polkumyyntituonnin ja unionin tuottamien nahkajalkineiden välillä. Tutkimuksen mukaan tiedossa ei ollut myöskään muita tekijöitä, jotka poistaisivat polkumyyntituonnin ja unionin tuottajille aiheutuneen vahingon välisen vahvan yhteyden.

(323) Tutkimuksen havaintojen analysoinnista selviää, että toimenpiteiden poistamisen seurauksena tuonti sekä Kiinasta että Vietnamista todennäköisesti jatkuisi laajamittaisena ja jopa kasvaisi hinnoilla, jotka alittaisivat unionin tuotannonalan hinnat entistä enemmän. Markkinoiden laskusuuntaus mitä todennäköisimmin vielä pahentaisi tätä kehitystä. Näin ollen polkumyyntituonnilla olisi todennäköisesti merkittäviä heikentäviä vaikutuksia unionin tuotannonalan tilanteeseen. Tällöin unionin tuotannonalan olisi joko myös laskettava hintoja voidakseen säilyttää markkinaosuutensa tai pidettävä myyntihinnat nykytasolla ja menetettävä asiakkaita ja myyntiä. Ensin mainitussa tapauksessa unionin tuotannonalan täytyisi toimia tappiollisesti, ja jälkimmäisessä tapauksessa myynnin menetys johtaisi myöhemmin kustannusten nousuun ja tappioihin.

(324) Lisäksi unionin tuotannonala on kärsinyt polkumyyntituonnin vaikutuksista monia vuosia, ja sen taloudellinen tilanne on tällä hetkellä heikko. Tutkimuksen mukaan kuitenkin suuri osa unionin tuottajista on myös onnistunut uudistamaan liiketoimintamalliaan ja keskittynyt korkeampaan lisäarvoon ja markkinoiden keski- ja yläsegmenttiin sekä järkeistänyt jakelukanaviaan. Tämä ryhmä on lisäksi asteittain ottamassa hoitaakseen niiden yritysten toimintaa, jotka eivät ole vielä pystyneet mukautumaan ja ottamaan käyttöön uusia liiketoimintamalleja, ja tämän muutoksen loppuun saattamiseksi koko tuotannonalalla tarvitaan pidempää sopeutumiskautta.

(325) Jos toimenpiteet lakkautetaan tässä herkässä vaiheessa, unionin tuottajien tilanne pahenee ja uuteen liiketoimintamalliin siirtyminen todennäköisesti pysähtyy, ja näin tuotannonalan suuren osan olemassaolo vaarantuu.

(326) Tutkimuksen mukaan onkin selvästi todennäköistä, että unionin tuotannonalalle aiheutuu Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin johdosta edelleen vahinkoa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, kunnes sopeutumisprosessi on saatu päätökseen.

J. PÄÄTELMISTÄ ILMOITTAMISEN JÄLKEEN OSAPUOLILTA SAATUJA HUOMAUTUKSIA

(327) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatiin useita huomautuksia. Mitkään näistä eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että päätelmiä olisi täytynyt muuttaa. Seuraavassa esitellään esiin tuotuja keskeisiä väitteitä.

1. MUOTOON, MENETTELYYN JA PUOLUSTAUTUMISOIKEUTEEN LIITTYVIÄ HUOMAUTUKSIA

1.1 Valituksen tekijöiden nimien luottamuksellisuus

(328) Useat osapuolet toivat jälleen esiin valituksen tekijälle myönnetyn luottamuksellisen kohtelun ja väittivät, ettei tapauskansio sisällä mitään sen väitteen tueksi, jonka mukaan heidän identiteettinsä paljastaminen vaikuttaisi negatiivisesti valituksen tekijän tilanteeseen. Yksi osapuoli lisäsi, että WTO:n käytännön mukaan paljastamisen estäminen edellyttää, että kaikkien asiakirjojen osalta esitetään hyvä syy riippumatta siitä, pidetäänkö niitä luonteeltaan luottamuksellisina vai ei. Osapuolen mukaan tässä tapauksessa ei ole osoitettu tällaista hyvää syytä.

(329) Sama osapuoli myös väitti, että jos luottamuksellisuus joka tapauksessa myönnetään, tämän pitäisi tarkoittaa sitä, että ainakin otoksen yksikköhintaa ja kannattavuutta koskevat täydelliset tiedot voidaan paljastaa.

(330) Kuten 40–42 kappaleessa todettiin, valituksen tekijän ja otokseen valittujen tuottajien identiteettien luottamuksellisuutta koskeva päätös tehtiin asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi ei ole oikein väittää, että valituksen tekijä ei osoittanut perusteltua syytä. Väitteestä, jonka mukaan yksikköhintaa ja kannattavuutta koskevat tiedot olisi paljastettava täydellisinä, voidaan todeta, että julkisesti saatavien tietojen yhteydessä nämä voisivat epäsuorasti paljastaa valituksen tekijän identiteetin. Lisäksi otokseen valittujen yritysten ryhmässä tällainen paljastaminen vaikuttaisi muiden sellaisten otokseen valittujen yritysten kaupallisiin etuihin, jotka ovat markkinoilla kilpailijoita.

(331) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että saadut huomautukset eivät ole sellaisia, että ne muuttaisivat päätöstä, jonka mukaan pyyntöä tukevien unionin tuottajien identiteettiä kohdellaan luottamuksellisena tietona.

1.2 Unionin tuotannonalan määritelmä ja edustavuus

(332) Useat osapuolet väittivät, että komissio on soveltanut unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmää virheellisesti.

(333) Kaksi osapuolta väitti, että vahingon arvioinnin on perustuttava valituksen tekijää ja valitusta tukevia yrityksiä koskeviin tietoihin eikä koko unionin tuotantoa koskeviin tietoihin. Näiden osapuolten mukaan käytetyt makroindikaattorit eivät tästä syystä olleet edustavia.

(334) Ne katsoivat myös, että komissio ei ollut sulkenut otoksesta pois yritystä, jonka tuotanto oli lakannut unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Joidenkin osapuolten mukaan tämän yrityksen sisällyttäminen oli vääristänyt mikroindikaattorit samoin kun hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevat analyysit. Eräs osapuoli, joka ei vastustanut tämän yrityksen sisällyttämistä otokseen, sitä vastoin katsoi, että tätä yritystä koskevat kaikki tiedot eikä vain sen toimintaa unionissa koskevat tiedot olisi otettava huomioon vahinkoanalyysissä.

(335) Samat osapuolet väittivät, että komissio ei ollut onnistunut sulkemaan unionin tuotannonalan määritelmästä yrityksiä, jotka toivat jopa 25 prosenttia kokonaistuotannostaan kolmansista maista. Näiden osapuolten mukaan tämä muutti menetelmää verrattuna alkuperäisen tutkimuksen mukaisten väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta annetun asetuksen johdanto-osan 231 kappaleeseen, jonka mukaan yritykset, jotka olivat siirtäneet tuotantonsa unionin ulkopuolelle, oli jätetty pois määritelmästä. Lisäksi väitettiin, että komission yleinen käytäntö perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan soveltamisessa edellyttäisi, että kokonaistuotannosta noin 25 prosenttia tuovat yritykset jätetään ulkopuolelle. Tähän liittyen yksi osapuoli väitti myös, että komissio oli virheellisesti päätellyt, että mikään CEC:n jäsenistä ei ollut ulkoistanut tuotantoaan, vaikka tutkimuksen aikana oli toimitettu vastakkaista osoittavaa tietoa.

(336) Useat osapuolet myös totesivat, että lopulliset päätelmät sisältävä asiakirja oli epäjohdonmukainen, koska sen 3 kappaleessa todettiin, että valitusta tuki 35 prosenttia mutta 193 kappaleen mukaan osuus oli 25 prosenttia.

(337) Kuten 193–200 kappaleessa todettiin, unionin tuotannonala määriteltiin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Koko unionin tuotannon tilanteen arviointi on perusasetuksen mukainen. Näin ollen väite, jonka mukaan vahingon arviointi perustui unionin tuotannonalan virheelliseen määritelmään, on hylättävä.

(338) Sen väitteen osalta, jonka mukaan yksi otokseen valittu yritys olisi pitänyt sulkea pois otoksesta, on muistutettava, että 23 ja 196 kappaleessa esitetään syyt sille, miksi yritys olisi pidettävä otoksessa. Lisäksi mahdollisella poissulkemisella ei olisi mitään vaikutusta otoksen edustavuuteen tai vahinkotilanteeseen, hintojen alittavuus mukaan luettuna. Tämä johtuu siitä, että yrityksen painoarvo otoksessa oli erittäin vähäinen. Sen vuoksi sillä, jätetäänkö yritys virallisesti otoksen ulkopuolelle vai ei, ei ole käytännön vaikutuksia analyysin tulokseen.

(339) Kuten 195 kappaleessa todettiin, unionin tuotanto perustui vain yrityksiin, jotka kuuluvat 4 artiklan (myös 4 artiklan 1 kohdan) määritelmän piiriin. Saatujen tietojen perusteella ei otettu huomioon oikeushenkilöitä, jotka olivat siirtäneet tuotantonsa unionin ulkopuolelle ja jotka olisi pitänyt sulkea unionin tuottajan määritelmän ulkopuolelle 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. On muistettava, että vähäinen tuotanto ei sinänsä tarkoita tuotannon siirtämistä. Muutamat valituksen tehneet tuottajat kyllä harjoittivat tuontia, mutta tuontimäärät olivat erittäin vähäiset ja edustivat enintään 25:tä prosenttia yritysten kokonaistuotannosta. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan komissio olisi poikennut alkuperäisen tutkimuksen käytännöistä tai perusasetuksen säännöksistä, on virheellinen.

(340) Mitä tulee väitettyyn epäjohdonmukaisuuteen valituksen tekijöiden tuen määrässä, joka mainittiin 3 ja 193 kappaleessa, on huomattava, että 193 kappaleessa vain todetaan, että tuki ylittää 25 prosentin oikeudellisen vähimmäisosuuden, eli siinä ei ilmoiteta kynnysprosentin ylittävää tosiasiallista tukea.

1.3 **Vahingon arviointia koskeva kausi**

(341) Useat osapuolet väittivät, että vahingon arviointia koskeva kausi oli epäjohdonmukainen. Etenkin katsottiin, että tarkastelujakson käyttäminen tiettyjen indikaattoreiden osalta ja alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon ja vuoteen 2005 viittaaminen toisten vahinkoindikaattoreiden osalta johtaa epäyhtenäiseen tulokseen. Jotkin osapuolet väittivät, että komissio oli käyttänyt vuoden 2005 ja alkuperäisen tutkimusajanjakson tietoja ilmoittamatta näitä.

(342) Vahingon arviointi perustui tarkastelujaksolla eli vuodesta 2006 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun tehtyihin havaintoihin. Viittaukset alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon ja vuoteen 2005 tehtiin ainoastaan analyysin täydennykseksi, mutta niillä ei ollut ratkaisevaa vaikutusta päätelmiin. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan vahingon arviointia koskeva kausi johti epäjohdonmukaiseen analyysiin, on hylättävä.

1.4 **Unionin tuottajien otoksen edustavuus**

(343) Useat osapuolet väittivät edelleen, että unionin tuottajien otos ei ollut edustava tuotelajien, koon ja maantieteellisen jakauman osalta.

(344) Ne totesivat, että komissio ei ollut selittänyt riittävästi otoksen maantieteellistä jakaumaa, joka ei missään tapauksessa ollut edustava, koska jalkineita tuotetaan ainakin seitsemässä jäsenvaltiossa, joista vain neljä oli mukana otoksessa. Lisäksi väitettiin, että etenkin yksi jäsenvaltio oli yliedustettuna. Yksi osapuoli myös vaati komissiota antamaan tietoja unionin tuotannonalalla havaitun jalostuskorvausjärjestelyn tasosta.

(345) Yksi osapuoli myös väitti, että naisten jalkineet olivat yliedustettuna otoksessa, ja toisen osapuolen mukaan otoksen kannattavuus oli aliedustava verrattuna valituksesta saatuihin lukuihin.

(346) Otoksen maantieteellisestä jakautumasta ja sen edustavuudesta verrattuna koko jakaumaan unionissa on tarkempaa tietoa 28 kappaleessa. On muistettava, että otos oli suurelta osin edustava koko tuottajapopulaation maantieteellisen jakauman osalta ja että täysin identtinen maantieteellinen jakauma ei ole tarpeen. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että noin 60 prosenttia otoksen tuotannosta tehtiin alihankinta- tai jalostuskorvausjärjestelyn kautta.

(347) Koska tällaista alihankintaa tai jalostuskorvausta esiintyy eri jäsenvaltioissa sijaitsevissa yrityksissä, pyrittiin varmistamaan huolellisesti, että tuotanto osoitettiin sen jäsenvaltion yritykselle, joka oli tilannut palvelun.

(348) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että vaihteluaste yhden jäsenvaltion painotuksessa ei poista otoksen edustavuutta. Samoin kun otetaan huomioon alihankintajärjestelyt ja se, että kaksi kolmasosaa tuotannosta on keskittynyt kolmeen jäsenvaltioon, ei voida vaatia, että otokseen on sisällytettävä edustajat seitsemästä tuottajamaasta.

(349) Kuten 29 kappaleessa todettiin, havaittiin, että otokseen valitut unionin tuottajat edustivat tuotevalikoiman poikkileikkausta, joka edusti suureksi osaksi koko tuottajapopulaatiota. Sama koskee sukupuolijakaumaa, ja vaikka kaikissa luokissa oli vaihteluita, otokseen kuuluvat yritykset samoin kuin koko tuottajapopulaatio myyvät miesten, naisten ja lasten kenkiä merkittäviä määriä. Voittotasojen osalta voidaan todeta, että vaikka otoksen ja pyynnössä esitetyn voittotason välillä on vaihtelua, tämä ei tee otoksesta epäedustavaa. Joka tapauksessa on huomattava, että otoksen kannattavuus on samaa luokkaa kuin mitä vahvistettiin analysoitaessa kaikki valituksessa esitetyt tiedot.

1.5 **Tullitasot alkuperäisessä tutkimuksessa**

(350) Jotkin osapuolet väittivät, että Kiinaa oli syrjitty Vietnamiin nähden jo alkuperäisessä tapauksessa, koska kiinalaisiin viejiin sovellettiin korkeampaa tullia, vaikka Kiinalle vahvistettu polkumyyntimarginaali oli alempi kuin Vietnamille vahvistettu. Lisäksi väitettiin, että Kiinaan kohdistui syrjintää menetelmän johdosta, jota käytettiin vahinkomarginaalin oikaisuun alkuperäisessä tutkimuksessa.

(351) Ensinnäkin unionin lainsäädännön mukaan tullit vahvistetaan alhaisemman tullin säännön mukaan, mikä tarkoittaa, että tullin saattaa määrittää vahinkomarginaali eikä polkumyyntimarginaali. Toiseksi alkuperäisessä tutkimuksessa katsottiin tarpeelliseksi – jotta voitiin ottaa käyttöön alhaisin mahdollinen tulli vahingollisen polkumyynnin vaikutusten korjaamiseksi – ottaa huomioon muut kuin vahingolliset määrät ja arvot, jotka laskettiin sekä Kiinan että Vietnamin aiheuttaman vahingon korjaamiseksi mahdollisimman alhaisella tasolla ja joiden tuloksena tullit otettiin käyttöön. On muistettava, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tarkoituksena on arvioida, oikeuttavatko saatavilla olevat tosiseikat sen, että toimenpiteet nykymuodossaan pidetään voimassa lisäjakson ajan. Kun otetaan huomioon, että toimenpiteiden tason muuttaminen ei kuulu tämän tarkastelun soveltamisalaan, tätä koskevia väitteitä ei voida ottaa huomioon.

2. VAHINKOANALYYSIÄ KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

2.1 **Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin kumulointi**

(352) Yksi osapuoli väitti, että kumuloinnin edellytykset eivät täyttyneet, koska suuntaus Vietnamin osalta oli hyvin erilainen kuin Kiinan osalta. Lisäksi väitettiin, että tuontia Vietnamista ei enää voitu pitää vahinkoa aiheuttavana, koska määrät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olivat alle niiden määrien, jotka eivät aiheuttaneet vahinkoa, kuten vahvistettiin alkuperäisessä tutkimuksessa.

(353) Edellä 216 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa tehty kattava analyysi osoitti, että kumulaation edellytykset täyttyivät. Tämän huomioon ottaen väite vahinkoa aiheuttamattomasta määrästä ei ole relevantti.

2.2 **Ulkoistamisen vaikutus**

(354) Yksi osapuoli totesi, että lopulliset päätelmät sisältävä asiakirja osoitti, että unionin tuotannonala siirsi edelleen toimintaansa unionin ulkopuolelle. Osapuolen mukaan tämä osoitti, että käytössä olevilla tulleilla ei ole pystytty pysäyttämään tuotannon siirtämistä muualle.

(355) On muistettava, että tullien tarkoituksena ei ole pysäyttää tai edistää tuotannon siirtämistä vaan korjata polkumyyntituonnin aiheuttama kaupan vääristyminen. On myös huomattava, että useat yritykset ovat siirtäneet toimintaansa muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin, joihin toimenpiteitä ei sovelleta. Edellä esitetyn perusteella väitettä ei voida ottaa huomioon.

2.3 **Makroindikaattoreiden vaikutus**

(356) Yksi osapuoli katsoi, että kansallisilta järjestöiltä saadut vastaukset eivät olleet riittäviä lähteitä vahinkoindikaattoreita varten, koska joistakin näistä vastauksista saatiin tietoja vain joistakin vahinkoindikaattoreista. Myös siihen puututtiin, että vastauksia saatiin vain yhdeksän.

(357) Useat osapuolet asettivat makroindikaattorit kyseenalaisiksi, koska ne perustuivat unionin tuotantoon kokonaisuudessaan eivätkä valituksesta ja valituksen tukijoilta saatuihin tietoihin. Makroindikaattoreiden vahvistamisen perusteita selitettiin jo 337 kappaleessa, eikä niitä sen vuoksi tarvitse arvioida enempää. Yksi osapuoli totesi, että makroindikaattorit eivät missään tapauksessa olleet luotettavia. Työllisyyden kasvu 359 prosenttia alkuperäisen tutkimuksen jälkeen annettiin esimerkiksi siitä, miksi lukuja oli pidettävä kohtuuttomina. Väitteen tueksi osoitettiin, että useissa tapauksissa makroindikaattorit erosivat otoksessa havaituista.

(358) Useat osapuolet totesivat, että ilmoitetut kulutussuuntaukset olivat epäjohdonmukaisia, koska asiakirjan yhdessä osassa mainittiin 7 prosentin ja toisessa 14 prosentin aleneminen. Samoin tuotantokapasiteettia ja työllisyyttä koskevia tietoja pidettiin epäjohdonmukaisina, koska ne osoittivat eri suuntauksia, vaikka lopulliset päätelmät sisältävässä asiakirjassa todettiin, että ne olivat yhteydessä toisiinsa.

(359) Mitä tulee tietolähteisiin (ks. 225 ja 226 kappale), komissio pyysi ja sai kansallisilta järjestöiltä tietoja, jotka olivat kohtuullisen helposti niiden saatavilla. Se, että nämä eivät kata kaikkia vahinkoindikaattoreita, ei ole millään tavalla poikkeavuus vaan osoitus siitä, että tällaisilla järjestöillä ei yksinkertaisesti ole saatavilla tietoja, jotka liittyvät joihinkin erityisindikaattoreihin. Tämän vuoksi tutkiva viranomainen hankkii tällaisia tietoja edustavalta otokselta yrityksiä. Kansallisilta järjestöiltä saadut yhdeksän vastausta kattavat valtaosan tuotannosta (yli 80 prosenttia unionin koko tuotannosta), ja niitä täydennettiin vielä saatavilla olevilla tilastotiedoilla ja muilla asianomaisten osapuolten toimittamilla tiedoilla.

(360) Työllisyystason osalta on muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa esitetty luku 57 000 työntekijää perustui valituksen tekijän lukuihin. Tämänhetkinen luku 262 000 on makroindikaattori, ja se liittyy unionin tuotannonalaan, sellaisena kuin se on määritelty edellä. Otoksen ja koko unionin tuotannonalan indikaattoreiden välisistä eroista on muistettava, että indikaattoreiden ei tarvitse vastata toisiaan täydellisesti ollakseen edustavia. Se, että ne noudattelivat samoja suuntauksia, vahvistaa niiden edustavuutta. Kulutuksen väitetystä epäjohdonmukaisuudesta voidaan todeta, että 7 prosentin lasku liittyi vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson väliseen kauteen ja 14 prosentin lasku vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson väliseen kauteen.

(361) Edellä esitetyn perusteella makroindikaattoreiden muodostamista ja analyysiä koskevat huomautukset on hylättävä.

2.4 **Mikroindikaattoreiden vaikutus**

(362) Yksi osapuoli totesi, että unionin tuotannonalan saavuttamaa 3 prosentin voittoa olisi pidettävä hyvänä tuloksena, etenkin kun otetaan huomioon, että markkinat ovat supistumassa. Lisäksi todettiin, että väitettä, jonka mukaan unionin tuotannonalaan kohdistuu hintapainetta Kiinasta ja Vietnamista tulevasta tuonnista, eivät tue havainnot, joiden mukaan unionin tuotannonala onnistui kohottamaan hintojaan 30 prosenttia tarkastelujaksolla.

(363) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin, voittotaso, jota voitaisiin odottaa, jos vahingollista polkumyyntiä ei esiintyisi, on 6 prosenttia eli huomattavasti yli unionin tuotannonalan saavuttaman 3 prosentin, joka sekään ei ole riittävän korkea varmistamaan elinkelpoisuutta keskipitkällä aikavälillä ja rahoittamaan käynnissä olevaa uudistusprosessia. Tätä on myös verrattava tuojien erittäin hyviin voittotasoihin. Unionin tuotannonalan myyntihintojen nousu ei estänyt suoraa kilpailua tuotteiden välillä, ja tällä oli vaikutusta hintojen ja viitehintojen alittavuuteen. Alhainen voittomarginaali todistaa hintapaineen, sillä unionin tuotannonala ei voinut soveltaa korkeampaa katetta.

(364) Edellä esitetyn perusteella mikroindikaattoreiden analyysiä koskevat huomautukset on hylättävä.

2.5 **Hintojen alittavuutta koskeva analyysi**

(365) Useat osapuolet olivat tyytymättömiä komission tekemään hintojen alittavuutta koskevaan analyysiin. Ne katsoivat, että komissio oli keinotekoisesti lisännyt tuotevalvontanumeroiden yhteensopivuutta luokittelemalla uudestaan tiettyjä jalkineita tuoteluokasta E tuoteluokkaan A.

(366) Useat osapuolet katsoivat, että komissio ei ollut onnistunut osoittamaan, miksi alkuperäisen tutkimuksen tutkimus- ja kehityskustannuksiin tehdyn oikaisun tasoa oli nyt alennettu. Samoin katsottiin, että komissio ei ollut osoittanut, missä määrin oikaisuja oli tehty myynnistä etuyhteydettömille kauppayrityksille.

(367) Väite, jonka mukaan tuotevalvontanumeroiden uudelleenluokittelun avulla päästiin keinotekoiseen yhteensopivuuteen, ei ole hyväksyttävä. Kuten 57 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan, uudelleenluokittelua ei tehty, mutta tarpeen mukaan oli tehtävä korjauksia, jos osapuolet olivat ilmoittaneet jalkineet väärään luokkaan.

(368) Väitteestä, jonka mukaan tutkimus- ja kehitysoikaisujen muutosta ei perusteltu, on todettava, että muutos tehtiin käyttäen samaa menetelmää kuin alkuperäisessäkin tutkimuksessa eli ottamalla huomioon yhteistyössä toimineiden osapuolten toimittamat tarkistetut tiedot, jotka liittyivät tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon. Viejien cif-hinta vahvistettiin yritysten toimittamien tietojen perusteella, joita oikaistiin tarvittaessa.

(369) Edellä esitetyn perusteella väitteet siitä, että hintojen alittavuutta koskeva analyysi oli puutteellinen, on hylättävä.

2.6 **Vahingon jatkumista koskevat päätelmät**

(370) Useat osapuolet väittivät, että kaikki yleiset vahinkoindikaattorit olivat positiivisia ja että komissio oli perustanut vahingon jatkumista koskevat päätelmät yksinomaan kannattavuuteen. Kun lisäksi kannattavuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli korkeimmillaan vuoden 2001 jälkeen, tämäkin indikaattori olisi pitänyt tulkita niin, että unionin tuotannonalalle ei enää aiheutunut vahinkoa. Useat osapuolet nimesivät yrityksiä ja antoivat esimerkkejä hyvin suoriutuneista yrityksistä tukeakseen väitettään, jonka mukaan unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa.

(371) Yksi osapuoli katsoi, että komissio ei ollut onnistunut ottamaan huomioon liiketoimintamallin muutoksen vaikutusta arvioidessaan tuotantoa ja myyntiä ja yleensä vahinkotilannetta. Lisäksi väitettiin, että ulkoistamisen vaikutuksia ei ollut otettu huomioon, ja tämän osapuolen mukaan otoksen keskimääräinen voitto olisi ollut huomattavasti korkeampi, jos ulkoistettu toiminta olisi otettu huomioon.

(372) On korostettava, että vahinkoindikaattoreiden analyysi on luonteeltaan kattava, eikä kaikkien indikaattoreiden tarvitse osoittaa heikkenemistä vahingon havaitsemiseksi. Lisäksi on otettava huomioon, että toimenpiteet olivat voimassa tarkastelujaksolla ja että sen vuoksi vahingon tietty lieventyminen on loogisesti odotettavissa. Huolimatta tästä ja kuten 257 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa jo vahvistettiin, kulutus, tuotanto, myynti ja kapasiteetin käyttöaste heikkenivät kyseisellä kaudella, hintojen ja viitehintojen alittavuus jatkuivat merkittävän tasoisina ja kannattavuus pysyi hyvin alhaisena, huomattavasti alle normaalin voiton, jota voidaan odottaa, kun vahingollista polkumyyntiä ei esiinny. Kokonaiskuva osoitti, että toimenpiteiden ansiosta vahinko oli osittain poistunut muttei missään nimessä hävinnyt.

(373) Tuotannonalalla, jolla on yli 18 000 yritystä, on luonnollista, että yksittäisten yritysten suorituskyky vaihtelee, mutta tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että vahinkoa ei esiinny koko tuotannonalan osalta. Koko tuotannonalaa koskevassa makroindikaattoreiden analyysissä ja tuottajien edustavaa otosta koskevassa mikroindikaattoreiden analyysissä (molemmat ovat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisia) kävi ilmi, että vahinko oli jatkunut.

(374) Liiketoimintamallin muutoksen vaikutuksen osalta laskettu keskimääräinen voitto liittyy otokseen valittuihin unionin tuottajiin. Kaikki muutokset eli liiketoimintamalli ja kaupan porras olivat mukana analyysissä. Mitä tulee lainsäädännön vaatimuksiin, toimijan toimintaa tuojana ei voida soveltaa sen tilanteeseen tuottajana.

(375) Edellä esitetyn perusteella vahinkoa koskevat päätelmät (ks. 257–260 kappale) pysyvät ennallaan.

3. UNIONIN TUOTANNONALALLE AIHEUTUNEEN VAHINGON JA POLKUMYYNNILLÄ TULLEEN TUONNIN VÄLISTÄ SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

(376) Useat osapuolet katsoivat, että komissio ei ollut ottanut huomioon täysimääräisesti muiden syiden vaikutusta unionin tuotannonalan taloudelliseen elinkelpoisuuteen. Yleisesti väitettiin, että komissio oli käsitellyt muiden syiden vaikutusta erikseen. Osapuolten mukaan kunkin seikan arviointi erikseen tarkoitti sitä, että kaikkien muiden paitsi kulloinkin arvioitavan vaikutuksen katsottiin johtuvan polkumyyntituonnista.

(377) Useat osapuolet katsoivat, että komissio oli aliarvioinut kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutuksen. Näiden osapuolten mukaan kolmansista maista tulevan tuonnin painotettu keskimääräinen hinta oli vain 0,39 euroa korkeampi kuin Kiinasta ja Vietnamista tulevan, minkä vuoksi sillä oli merkittävä vaikutus unionin tuotannonalaan. Lisäksi todettiin, että jos vertailu olisi perustunut cif-arvojen sijasta arvoon lastia purettaessa, tuontihinnat etenkin Intiasta ja Indonesiasta olisivat olleet alemmat kuin asianomaista maista.

(378) Useat osapuolet väittivät, että komissio ei ollut onnistunut perustelemaan päätelmää, jonka mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen ja unionissa tuotetun samankaltaisen tuotteen välillä oli kilpailua. Lisäksi väitettiin, että päätelmä oli ristiriitainen, koska lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan useissa kohdissa oli kuvattu, kuinka unionin tuotannonala on keskittynyt markkinoiden keski- ja yläsegmentille. Tämän katsottiin sopivan huonosti yhteen sen päätelmän kanssa, että unionin tuotannonala kilpailee kiinalaisten ja vietnamilaisten alemman markkinasegmentin tuotteiden kanssa. Yksi osapuoli katsoi, että komissio ei ollut onnistunut määrittelemään, mitä tuotteita olisi pidettävä markkinoiden ylä-, keski- ja alasegmentin tuotteina, ja väitti, että mitään näyttöä ei ollut annettu siitä, että unionin tuotannonala oli tosiasiallisesti siirtymässä ylemmälle segmentille.

(379) Yksi osapuoli katsoi, että komissio ei ollut ottanut huomioon kulutuksen muutoksen ja talouskriisin vaikutuksia unionin tuotannonalaan. Erityisesti katsottiin, että komissio oli päätellyt virheellisesti, että tuontihinnat laskisivat kriisin seurauksena, kun tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen kuuden kuukauden tosiasiallinen kehitys osoitti, että määrät laskivat ja hinnat nousivat.

(380) Yksi osapuoli katsoi, että komissio ei ollut antanut riittävää näyttöä, joka olisi osoittanut, että rakenteelliset heikkoudet eivät ole tuotannonalan ongelmien syy. Tämän osapuolen mukaan väite, jonka mukaan vahinko koski myös yrityksiä, jotka olivat muuttaneet liiketoimintamalliaan, oli hylättävä, koska liiketoimintamallin muutos sellaisenaan ei välttämättä merkitse, että yrityksillä ei ollut rakenteellisia ongelmia.

(381) Edellä mainittujen syiden lisäksi yksi osapuoli väitti, että komissio ei ollut onnistunut arvioimaan muiden syiden yleisessä analyysissä liiketoimintamallin muutoksen vaikutuksia unionin tuottajien voittoon eikä ulkoistamisen vaikutusta unionin tuotannonalaan eikä ammattitaitoisten työntekijöiden puutteen vaikutusta.

(382) On muistettava, että muita tekijöitä on analysoitu erittäin huolellisesti ja kattavasti tarkastelun yhteydessä. On myös muistettava, että näitä tekijöitä analysoitiin sekä yhdessä että yksittäin (ks. 285 kappale), ja väitettä, jonka mukaan komissio tarkasteli niitä vain erikseen, ei voida hyväksyä.

(383) Tutkimuksessa vahvistettiin kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutusten osalta, että asianomaisista maista ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnoissa on huomattavia eroja niin, että useimpien kolmansien maiden keskimääräiset hinnat ovat huomattavasti korkeammat kuin Kiinan ja Vietnamin. Nämä erot koskevat myös Intiaa ja, jos verrataan Kiinaan, myös Indonesiaa (ks. 277 kappale). Vaikka tuontihintojen eroa ei otettaisi huomioon, Intian markkinaosuus on vain 8 prosenttia ja Indonesian 5 prosenttia, kun taas Kiinan ja Vietnamin markkinaosuus on 29 prosenttia. Määrien osalta tuonnin vaikutus ei näin ollen poista syy-yhteyttä.

(384) Edellä 265 kappaleessa tehdään kattava analyysi asianomaisista maista tuotujen jalkineiden ja unionissa tuotettujen jalkineiden välisestä kilpailusta. Tässä yhteydessä voidaan vain lisätä, että niitä otokseen valittuja yrityksiä koskevissa päätelmissä, jotka olivat muuttaneet liiketoimintamalliaan, osoitettiin selvästi, että tuotannonalan tämä osa oli selvästi siirtymässä kohti ylempää markkinasegmenttiä. Niissä vahvistettiin myös merkittävä polkumyyntituonnin esiintyminen keski- ja yläsegmentillä. Unionissa tuotettuja ja tuotuja tuotelajeja koskevaa näyttöä esitettiin myös ei-luottamuksellisissa asiakirjoissa. Kuten jo aiemmassa tutkimuksessa vahvistettiin, keski- ja yläsegmentin tuotteet ovat merkkituotteita, joiden vähittäismyyntihinnat ovat korkeammat, ja alasegmentissä ovat muut kuin merkkituotteet, joiden hinnat ovat alhaisemmat. Edellä esitetyn perusteella väitettä, jonka mukaan tuotteiden välistä kilpailua koskeva analyysi ei perustunut tosiseikkoihin, ei voida hyväksyä.

(385) Kuten 278 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esitetään, kulutussuuntausten muutoksen vaikutuksista tehtiin kattava analyysi. Talouskriisin vaikutusten osalta tutkimuksessa pyrittiin huolellisesti varmistamaan, että taantuman vaikutuksia ei pidetty polkumyyntituonnin vaikutuksina. Tähän liittyen on ensisijaisesti korostettava, että tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso, johon vahinkoanalyysi perustui, kattaa kriisiä edeltävän kauden. Taantuman vaikutus ei sen vuoksi näkynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson analyysissä. Kun otetaan huomioon, että lukuisat osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan ongelmien perimmäisenä syynä oli talouskriisi eikä polkumyyntituonti, tehtiin myös lisäanalyysi, jossa arvioitiin erityisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisiä tapahtumia. Tuontihintojen nousu tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa seuraavien kuuden kuukauden aikana ei kumoa 302 kappaleessa esitettyä päätelmää, jonka mukaan taantuma voi lisätä polkumyynnin vaikutuksia. Odotettu hintapaine kohdistuisi kaikille tasoille, eikä vähiten vähittäismyyntiin. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan kulutuksen putoamisen ja talouden taantuman vaikutusta ei otettu huomioon, on hylättävä.

(386) Asiakirjassa esitettiin unionin tuotannonalan tilanteen kattava analyysi suhteessa liiketoimintamallin muutokseen ja tehokkuuteen. Tähän liittyen on lisättävä, että liiketoimintamallin muutoksen vaikutus voidaan selvästi havaita tämän yritysryhmän vahinkoindikaattoreiden kohenevassa suuntauksessa. Kustannusten ja hintojen suhteen paraneminen osoittaa, että uusi liiketoimintamalli on tehokas ja elinkelpoinen. Näin ollen väite, jonka mukaan liiketoimintamallin muutos ei todista unionin tuotannonalan tehokkuutta, on hylättävä.

(387) On vielä muistettava, että päinvastoin kuin väitettiin, liiketoimintamallin muutoksen vaikutusta kannattavuuteen, myyntiin ja tuotantoon analysoitiin, ja se otettiin huomioon arvioitaessa väitettä, jonka mukaan unionin tuotannonala kärsi rakenteellisista ongelmista. Analyysiin sisältyi ulkoistamiseen liittyvä liiketoimintamalli, kuten on selitetty 23 kappaleessa. Unionin etua koskevassa kohdassa tehtiin kuitenkin myös arvio tuojien ja vähittäismyyjien tilanteesta, ja kaikki yhden yhteistyössä toimineen tuottajan, joka suljettiin pois unionin tuotannonalan määritelmästä, toimittamat tiedot analysoitiin huolellisesti. Perusteetonta väitettä, jonka mukaan ammattitaitoisten työntekijöiden puute olisi unionin tuotannonalan ongelmien syynä, käsiteltiin jo 244 kappaleessa, eikä lisäselvityksiä näin ollen tarvita. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan komissio ei ottanut huomioon muita tekijöitä, on hylättävä.

K. **UNIONIN ETU**

1. JOHDANTO

(388) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan unionin edun vastaista. Unionin edun määrittäminen perustuu kaikista asiaan

liittyvistä etunäkökohdista kuten unionin tuotannonalan, muiden unionin tuottajien, tuojien, vähittäismyyjien/jakelijoiden ja kuluttajien eduista tehtyyn arviointiin.

(389) Voidakseen arvioida toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen tai päättämisen todennäköisiä vaikutuksia komissio pyysi tietoja kaikilta asiaan liittyviltä osapuolilta. Ottaen huomioon tapauksen monimutkaisuus pidettiin asianmukaisena – vaikkei se olisikaan välttämätöntä oikeudelliselta kannalta – kerätä mahdollisuuksien mukaan lisätietoja laajemmin kuin unionissa yleensä on tapana. Näin tutkiva viranomainen pystyi tekemään ristiintarkistuksia havaintojen pätevyydestä. Unionin tuotannonalan osalta tässä toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa erityistietoja pyydettiin otokseen valittujen yritysten lisäksi myös muilta unionin tuottajilta. Huomioon otettiin yhteensä 14 unionin tuottajan huomautukset sekä yhdeksän jalkineteollisuuden järjestön toimittamat tiedot. Otoskyselylomakkeet lähetettiin 139 yritykselle, joiden joko tiedettiin tuovan tarkasteltavana olevaa tuotetta tai jotka oli ilmoitettu pyynnössä tuojiksi. Useat muutkin saivat kyselylomakkeen pyynnöstään. 21 tuojaa täytti kyselylomakkeen ja ilmoitti haluavansa kuulua otokseen. Analyysiin liittyviä erityisiä kyselylomakkeita lähetettiin myös tuojien järjestöille samoin kuin tukkumyyjille, jakelijoille, vähittäismyyjille ja niiden järjestöille. Näiltä saatiin kahdeksan vastausta. Myös kuluttajajärjestöihin otettiin yhteyttä ja niille esitettiin erillisiä kysymyksiä. Niistä kolme vastasi kyselyyn.

(390) Tämä tutkimus on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, joten siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyyntitoimenpiteet ovat jo olleet voimassa, ja sen avulla voidaan siten arvioida nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden mahdollisia perusteettomia kielteisiä vaikutuksia asianomaisiin osapuoliin. Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin ja vahingon jatkumista koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, ettei toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei ole tässä erityistapauksessa unionin edun mukaista.

2. UNIONIN TUOTANNONALAN ETU

(391) Unionin tuotannonalan osalta tutkimuksessa kävi ilmi (ks. G.2, G.3 ja G.4 jakso), että merkittävä osa unionin tuottajista kykeni hyödyntämään toimenpiteiden käyttöönottoa. Talouden ”vapaa pudotus”, joka havaittiin alkuperäisessä tutkimuksessa ja joka johti lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoon, pysähtyi, kun markkinaosuuden, kannattavuuden ja työllisyyden jatkuva heikkeneminen loppui. Unionin tuotannonalan tilanteen vakaantumista on pidettävä merkittävänä parannuksena, koska se osoittaa, että suhteellisen lyhyessä ajassa suuri osa unionin tuottajista pystyi kääntämään vastakkaiseksi jyrkän laskusuuntauksen, joka oli havaittavissa ennen toimenpiteiden käyttöönottoa. Tarkastelussa tulikin ilmi, että unionissa on edelleen merkittävässä määrin sellaisten jalkineiden tuotantoa ja valmistusta, joiden päälliset ovat nahkaa, ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuotettiin noin 360 miljoonaa jalkineparia ja tarjottiin työtä noin 260 000 hengelle. Valtaosa näistä tuottajista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat elintärkeitä tiettyjen alueiden vauraudelle. Merkittävä osuus näistä tuottajista kehitti kilpailukykyään lisääviä liiketoimintamalleja esimerkiksi siirtymällä asteittain ylempään markkinasegmenttiin, keskittymällä suuremman lisäarvon tuotteisiin, luomalla tuotemerkkejä, järkeistämällä jakelukanaviaan sekä luomalla yhteistyöverkostoja lähietäisyydellä tai muualla (ks. 201 kappale ja sitä seuraavat kappaleet). Unionin tuotannonalan edelleen merkittävän joskin pienenemässä olevan osan tilanne heikkeni jatkuvasti kaikilta osin toimenpiteiden käyttöönotosta huolimatta, mutta nämä yritykset ovat hyötyneet toimenpiteistä sikäli, että toimenpiteet ovat estäneet vieläkin nopeamman tilanteen heikkenemisen ja mahdollisia konkursseja tarjoamalla arvokasta aikaa, jotta ne voivat mukautua muuttuviin markkinaoloihin.

(392) Toisaalta tutkimuksessa kävi ilmi, että toimenpiteiden kahden vuoden voimassaolon jälkeen unionin tuotannonala on edelleen yleisesti heikossa tilanteessa ja alttiina unionin hinnat alittavan polkumyyntituonnin vaikutuksille (ks. 259 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

(393) Yhteenvetona voidaan todeta, että tuotannonala on hyötynyt toimenpiteistä ja osoittanut kykynsä parantaa tilannettaan ja elinkelpoisuuttaan, kunhan toimenpiteillä lievennetään vahingollisen polkumyynnin vaikutuksia.

(394) Tältä osin useat osapuolet väittivät – ja toistivat väitteensä lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen – että toimenpiteillä ei ollut haluttua vaikutusta sikäli, että unionin tuottajat olisivat saaneet takaisin osan menettämästään markkinaosuudesta tai tuotannosta, vaan ne pääasiassa hyödyttivät kolmansien maiden tuottajia. Kuten taulukosta 10 näkyy, unionin tuotannonalan markkinaosuus pysyi vakaana, kun taas muiden kolmansien maiden tuonnin markkinaosuus kasvoi merkittävästi. Pelkästään näistä tiedoista näkyy, että unionin tuotannonala on vakaannuttanut tilanteensa markkinoilla polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Kun otetaan huomioon tutkimuksessa todettu jatkuvasti pienenevä myynti ja markkinaosuus, markkinaosuuden vakaantumista 40 prosentin tasolle voidaan pitää merkittävänä onnistumisena unionin tuotannonalan kannalta. On vielä korostettava, että polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön, jotta luotaisiin työpaikkoja unioniin tai mahdollisesti saataisiin tuotantoa takaisin unioniin (tai lopetettaisiin tuonti) vaan jotta palautettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset unionin tuotteiden ja polkumyyntituonnin välille. Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton tarkoituksena on palauttaa tasavertaisen kaupankäynnin edellytykset unionin markkinoille ja näin antaa unionin tuottajille mahdollisuus toipua joko lisäämällä myyntiään ja/tai korottamalla

hintojaan kestävälle tasolle. Kuten taulukossa 8 esitetään, tämän kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräinen tuontihinta oli lisäksi merkittävästi korkeampi tai tuonnin määrä oli suhteellisen alhainen, joten sen vaikutus unionin tuottajiin ei ole niin suuri. Päätelmänä voidaan todeta, että unionin tuottajat saivat etua toimenpiteiden käyttöönotosta, koska markkinaosuuden jatkuva menetys pysähtyi, niiden myyntimäärä vakaantui ja ne onnistuivat nostamaan kannattavuuttaan ja myyntihintojaan. Tästä syystä väite hylätään.

(395) Jos toimenpiteet pysyvät voimassa, voidaan olettaa, että unionin tuotannonala saa edelleen etua toimenpiteistä ainakin säilyttämällä suhteellisen markkina-asemansa ja parantamalla sitä, kunhan talouden taantuman negatiiviset vaikutukset häviävät. Talouden taantuman aikana toimenpiteet todennäköisesti auttaisivat vaimentamaan vaikutusta, joka mittavalla halvoin hinnoin tulevalla polkumyyntituonnilla on, estämällä uutta tuontivyöryä, jollainen havaittiin ennen toimenpiteiden käyttöönottoa, etenkin vuonna 2005 kiintiöiden poistuttua. Kun otetaan huomioon, että kilpailu on lisääntynyt eri tuotesegmenteissä (esim. muotisuuntauksista johtuva tuotelajien vaihdettavuus keskenään), toimenpiteillä edistettäisiin myös unionissa tuotettujen tuotteiden suojaamista polkumyyntituonnilta, joka kohdistuu niiden tuotesegmentille. Kuten tutkimuksessa havaittiin, myös asianomaisten maiden jotkin tuottajat siirtyivät ylemmälle tuotesegmentille ja tuottivat yhä enemmän keski- ja yläsegmentin jalkineita. Tämä antaa unionin tuotannonalalle mahdollisuuden säilyttää suhteellinen asemansa ja turvata merkittävä työllisyysaste.

(396) Voidaan myös odottaa, että kun taloudelliset olosuhteet kohenevat ja kulutus kasvaa, ihmiset ovat valmiita kuluttamaan enemmän jalkineisiin ja etenkin kalliimpiin jalkineisiin, mistä on unionin tuottajille enemmän etua. Tässä skenaariossa toimenpiteiden jatkaminen antaisi suuremmalle osalle unionin tuottajista mahdollisuuden (edelleen) kehittää liiketoimintamalliaan, tuotantoprosessiaan ja jakelukanaviaan ja näin ollen vähitellen taloudellista tilannettaan, kuten tapahtui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(397) Jos toimenpiteiden annetaan raueta, voidaan odottaa, että jo nyt etenkin keski- ja alasegmentillä käytävä raju kilpailu vahvistuu merkittävästi. Lisäksi on odotettavissa, että hintoihin ala- ja keskisegmentillä kohdistuvalla lisäkilpailulla on suora vaikutus kaikkien muiden jalkinelajien hintoihin. Tämä puolestaan erittäin todennäköisesti vaarantaa myös sen suuren joukon unionin tuottajia, jotka ovat onnistuneet uudistamaan liiketoimintamallinsa ja parantamaan tilannettaan. Koska näiden tuottajien taloudellinen tilanne ja kannattavuus eivät ole riittävän lujalla pohjalla voidakseen kestää hintapaineen, jonka unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi alittava laajamittainen polkumyyntituonti aiheuttaa pitkän ajan kuluessa, tämä erittäin todennäköisesti johtaa siihen, että useat tuottajat joutuvat lopettamaan toimintansa ja unionin tuottajat sekä unionin tuotannonalan tavaran- ja palveluntoimittajat menettävät merkittävästi työpaikkoja.

3. UNIONIN TUOTTAJIEN ETUJA KOSKEVA LISÄTARKASTELU

(398) Jotta unionin tuottajien eduista saataisiin kattavampi kuva, joka on laajempi kuin vakioanalyysi vaikutuksista koko unionin tuotannonalaan, lisätietoja kerättiin niiltä kansallisilta jalkineteollisuuden järjestöiltä ja yrityksiltä, jotka oli valittu otokseen alkuperäisessä tutkimuksessa. Lisäksi yksi yhteistyössä toiminut tuottaja, joka suljettiin pois unionin tuotannonalan määritelmästä mutta jolla on edelleen merkittävää tuotantoa unionissa, toimitti näkemyksiään.

(399) Kansallisilta jalkineteollisuusjärjestöiltä kerätyt lisätiedot antoivat hajanaisen kuvan riippuen lähinnä siitä, oliko kyseisessä jäsenvaltiossa jäljellä merkittävää jalkinetuotantoa vai oliko maalla merkittäviä tuonti-intressejä. Viiden sellaisen maan kansalliset järjestöt, joissa oli merkittävää jalkinetuotantoa, tukivat toimenpiteiden jatkamista ja korostivat toimenpiteistä jalkinetuottajille koituvia etuja, kun taas neljän sellaisen maan järjestöt, joissa jalkinetuotanto oli suureksi osaksi tai kokonaan ulkoistettu kolmansiin maihin tai joissa oli mittava tuotantokapasiteetti mutta myös merkittävästi tuontia, katsoivat toimenpiteiden jatkamisen olevan unionin etujen vastaista. Jälkimmäiset järjestöt edustivat useampia yrityksiä, joiden toiminta kohdistui merkittävässä määrin tuontiin tai jakeluun/vähittäismyyntiin. Sen vuoksi niiden kantoja tarkasteltiin myös kappaleissa, joissa käsitellään etuyhteydettömien tuojien ja vähittäismyyjien etuja. Näiden neljän järjestön edustamien tuottajien tuotannon kokonaismäärä oli merkittävästi vähäisempi kuin niiden viiden järjestön, jotka totesivat toimenpiteiden hyödyttävän tuottajia.

(400) Myös niihin unionin tuottajiin, jotka oli valittu otokseen alkuperäisessä tutkimuksessa, otettiin yhteyttä, jotta olisi saatu kattavampi kuva ja voitu analysoida joitakin väitteitä, joiden mukaan unionin tuotannonala on hävinnyt eikä näin ollen ole saanut etua toimenpiteiden käyttöönotosta. Näiden aiemmin otokseen valituilta unionin tuottajilta saatujen tietojen kerääminen oli perusteltua myös unionin edun tarkastelun kannalta, koska unionin jalkinesektori on niin hajanainen ja heterogeeninen, että vahinkoa koskeva otos on väistämättä pieni.

(401) Näiden aiemmin otokseen valittujen unionin tuottajien tilanteen tarkastelu paljasti, että kaikki alkuperäisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineet ja otokseen valitut yritykset ovat pitäneet merkittävän osuuden tuotannostaan unionissa. Ne kannattivat yleisesti polkumyyntitoimenpiteiden jatkamista ja korostivat niiden positiivisia vaikutuksia unionin työllisyyteen. Samalla useimmat niistä ovat osittain siirtäneet osia jalkinetuotannostaan unionin ulkopuolisiin maihin, myös yhteen asianomaiseen maahan, ja ne ovat pyrkineet liiketoimintastrategiassaan uusiin ratkaisuihin kilpailukyvyn parantamiseksi. Ne yritykset, jotka tuottavat edelleen ainoastaan omissa tuotantolaitoksissaan unionissa, ovat erikoistuneet ylemmän segmentin korkealaatuisiin tuotteisiin, joilla on suhteellisen lyhyt toimitusaika. Näiden aiemmin otokseen valittujen unionin tuottajien vastaukset vahvistivat, että kuten otokseen valituille unionin tuottajille aiheutunutta vahinkoa koskevassa osassa kuvattiin, erilaisia liiketoimintamalleja on kehitetty ja jotkin unionin tuottajat ovat mukautuneet muuttuviin markkinaolosuhteisiin lukuisin toimin, esimerkiksi ulkoistamalla osan tuotantoaan kolmansiin maihin ja/tai muualle unioniin, vaihtamalla myyntikanavia sekä investoimalla laatuun ja tuotemerkkiin. Vastaukset myös vahvistivat edellä kuvattua yleistä kuvaa toimenpiteiden jatkamisen eduista ja niiden kumoamisen haitoista unionin tuotannonalan kannalta.

(402) Lopuksi vielä analysoitiin unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätetyn tuottajan vastaus, jotta saatiin täydellisempi kuva unionin tuotantoon liittyvistä eduista. Se toimitti vastauksen koko toiminnastaan Euroopassa ja erilliset vastaukset kahdesta Euroopassa toimivasta valmistuslaitoksesta. Tuottaja oli vastustanut tarkastelupyyntöä, koska se vastusti kyseessä olevien polkumyyntitoimenpiteiden jatkamista.

(403) Yrityksellä on unionissa kaksi tuotantolaitosta, joissa jalkineita kootaan käyttäen Aasiassa valmistettuja päällisiä. Näiden kahden laitoksen tuotantomäärät ovat laskeneet merkittävästi vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Vuonna 2005 tuotujen jalkineiden osuus oli alle puolet yrityksen myymien jalkineiden määrästä, mutta osuus kohosi huomattavasti tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon asti, jolloin suurin osa yrityksen myymistä jalkineista oli suoria ostoja Aasiasta. Tuoreemmat markkinatutkimukset osoittavat, että yritys on edelleen vähentämässä tuotantotoimintaansa unionissa ja korvaamassa tuotetut määrät tuonnilla.

(404) Vaikka yritys on vähentänyt tuotantoaan unionissa huomattavasti, tämä heikensi unionin kokonaistyöllisyyttä vain hieman. Vaikuttaa siltä, että yritys on vuodesta 2005 lähtien kasvattanut globaalia liikevaihtoaan ja parantanut kannattavuuttaan merkittävästi. Tämä on johtanut unionissa lisätyöpaikkoihin muilla kuin valmistukseen liittyvillä aloilla (hallinto, suunnittelu ja kehitys, markkinointi ja myynti jne.). Käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että vaikka polkumyyntitulleilla oli negatiivinen vaikutus yrityksen taloudelliseen tulokseen, se ei ollut kovin merkittävä, koska kokonaiskannattavuus parani. Polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolo ei estänyt yritystä jatkamasta tuotannon ulkoistamista kolmansiin maihin, myös asianomaisiin maihin. Toisaalta toimenpiteiden käyttöönotto ei myöskään johtanut siihen, että yritys olisi lisännyt tuotantotoimintaansa unionissa. Näin ollen vaikuttaa siltä, että tuotantotoimintaa koskevat strategiset päätökset on tehty laajemmat kustannusnäkökohdat huomioon ottaen.

(405) Jos toimenpiteet pidetään voimassa, polkumyyntitullit vaikuttavat yritykseen edelleen erittäin todennäköisesti, koska se todennäköisesti jatkaa tuontia asianomaisista maista. Tullien negatiivinen vaikutus on tuskin kovin merkittävä jatkossakaan, kun otetaan huomioon, että yritys voi vaihdella tuontilähteitään kuten aiemminkin. Jos toisaalta toimenpiteet kumotaan, yritys hyötyisi siitä asianomaisista maista tulevan tuonnin osalta ja voisi todennäköisesti lisätä kannattavuuttaan.

(406) Muiden unionin tuottajien tarkempi analyysi vahvistaa yleiset havainnot, eli tuottajat kehittivät erilaisia liiketoimintamalleja ja useimmat niistä vaikuttavat saaneen etua polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta, koska ne ilmoittivat parantaneensa tilannettaan hieman ja lisänneensä kilpailukykyään mukauttamalla mm. tuotantostrategioitaan ja myyntikanaviaan. Näin ollen käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että useimmat näistä tuottajista saisivat edelleen etua toimenpiteiden voimassaolosta ainakin siltä osin kuin kyse on päätöksestä säilyttää tuotantotoimintaa unionissa. Toisaalta nämä tuottajat kärsisivät, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, koska asianomaisista maista tulevasta polkumyyntituonnista aiheutuisi hintoja alentavaa painetta niiden kaikissa tuotesegmenteissä.

(407) Kielteiset vaikutukset joihinkin tuottajiin, jotka ovat ulkoistaneet tuotantoaan asianomaisiin maihin, eivät mitä todennäköisimmin edelleenkään olisi kohtuuttomia, kuten havaittiin aiemmin ja kun otetaan huomioon, että toimenpiteet eivät estäneet näitä tuottajia jatkamasta ulkoistamista asianomaisiin maihin. Näin ollen polkumyyntitullien vaikutus kyseisiin tuottajiin riippuu pääasiassa yritysten omista ulkoistamispäätöksistä. Yritykset voivat siis itse ohjailla polkumyyntitullien vaikutuksia.

4. ETUYHTEYDETTÖMIEN TUOJIEN ETU

4.1 **Yleistä**

(408) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistettiin, että tuojien joukosta voidaan erottaa kaksi pääryhmää. Yhdessä ryhmässä on pääasiassa yrityksiä, jotka tuovat ja jälleenmyyvät oman tuotemerkkinsä jalkineita, joiden tuotanto on ulkoistettu kolmansiin maihin. Näillä yrityksillä on yleensä merkittävästi toimintaa unionissa, esimerkiksi suunnittelu, tutkimus- ja kehitystoiminta sekä raaka-aineiden hankinta, ja toisinaan niillä on jopa oma jakeluketju. Tähän ryhmään kuuluvilla tuojilla on näin ollen unionissa merkittävää lisäarvoa tuovaa toimintaa, johon on yleensä palkattu suhteellisen paljon työntekijöitä. Toiseen ryhmään kuuluvat tuojat, jotka ovat puhtaasti kauppiaita ja keskittyvät kaupankäynnissään enemmän määriin ja vähemmän tuotemerkkeihin; ne käyvät kauppaa pääasiassa omilla tuotemerkeillään. Näillä tuojilla on yleensä pienemmät rakennekustannukset ja vähemmän lisäarvoa tuovaa toimintaa unionissa.

(409) Näiden kahden ryhmän sisällä havaittiin erilaisia liiketoimintamalleja. Ensimmäisessä ryhmässä voidaan esimerkiksi erottaa tuotemerkkejä, jotka ovat eurooppalaista alkuperää, mutta myös muita kuin eurooppalaisia tuotemerkkejä sekä virallisempia ja vapaa-ajan jalkineita. Toisessa ryhmässä on tuojia, joilla on omia vähittäismyymälöitä mutta myös tuojia, jotka myyvät ainoastaan tukkumyyjille/jakelijoille. Jotkin tähän toiseen ryhmään kuuluvat yritykset käyvät kauppaa ainoastaan oman tuotemerkkinsä jalkineilla, mutta toisilla on myös erityisiä ulkoistamissopimuksia tunnettujen tuotemerkkien kanssa ja/tai lisenssisopimuksia ja/tai yhteisyrityksiä.

(410) Jotta voitaisiin ottaa huomioon tuojien monimuotoisuus ja saada mahdollisimman täydellinen kuva, tuojien tilannetta on analysoitu eri näkökulmista. Tuojilta ja niiden järjestöiltä saadut kommentit analysoitiin ensin. Niiden lisäksi käytettiin tilastotietoja sekä asiaan liittyviä julkaisuja. Lopuksi vielä joidenkin keskeisten taloudellisten tietojen hankintaan käytettiin tuojien otoksen tarkistettuja tietoja.

(411) Kuten edellä mainittiin, joidenkin keskeisten taloudellisten tietojen vahvistamiseksi tuojiin päätettiin soveltaa otantaa. Päätös tehtiin sillä perusteella, että alkuperäisen tutkimuksen mukaan yhteistyössä toimineiden tuojien lukumäärä oli suuri ja monet niistä olivat vastanneet kyselyyn. Sen vuoksi tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa pidettiin asianmukaisena soveltaa otantaa.

(412) Ilmoittautuneista 21:stä unionin tuottajasta, jotka olivat halukkaita toimimaan yhteistyössä tutkimuksessa, otokseen valittiin kahdeksan (ks. 37 kappale). Otos koostui viidestä määrän sekä tuonnin ja jälleenmyynnin kannalta tarkasteltuna suurimmasta yrityksestä unionissa sekä muutamasta pienemmästä tuojasta; jälkimmäiset otettiin mukaan, jotta saatiin edustavampi poikkileikkaus yhteistyötä tarjoavista osapuolista niiden eri liiketoimintamallien, maantieteellisen sijainnin ja tuotesegmenttien osalta. Otokseen valittiin enimmäismäärä yrityksiä, jotka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevana aikana. Tutkimuksen aikana käytettävissä olevien tietojen perusteella otokseen valittujen tuojien osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista unioniin oli 18 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Yksi otokseen valituista yrityksistä ei lopulta vastannut kyselyyn, vaikka se oli ilmoittanut haluavansa tulla sisällytetyksi otokseen, ja kaikki pyrkimykset varmistaa tämän pienen tuojan yhteistyö osoittautuivat turhiksi. Sen vuoksi yritys oli lopulta suljettava otoksesta. Seitsemän muuta otokseen valittua tuojaa teki kattavaa yhteistyötä tutkimuksessa ja toimitti kyselyvastaukset annetuissa määräajoissa.

(413) Kuten edellä todettiin, otokseen valittujen tuojien kootut tarkistetut tiedot ovat muun muassa mahdollistaneet tarkan analyysin tietyistä keskeisistä talouden parametreistä, jotka voitiin kohtuudella hankkia vain otannan kautta, kun otetaan huomioon toimijoiden suuri määrä. Tuojien tilanteen analysoinnissa ei ole kuitenkaan rajoituttu vain tietoihin, jotka on saatu otannan puitteissa. Unionin etua koskevassa analyysissä on otettu huomioon myös erityisiä media- ja markkinatutkimuksia sekä osapuolilta pyydettyjä ja saatuja tietoja. Näiden tietojen käytöllä varmistettiin, että kaikki tällä sektorilla käytetyt tärkeimmät liiketoimintamallit olivat riittävästi edustettuina analyysissä.

(414) Otokseen valittuja tuojia koskevien tarkistettujen tietojen ja tapauskansioon sisältyvien muiden tietojen perusteella arvioitiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti ja jälleenmyynti jakelijoille/vähittäismyyjille tarjosi työtä noin 23 000 hengelle unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.2 **Tuontimäärät**

(415) Eurostatin tiedot osoittivat (ks. taulukko 4), että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti väheni vuodesta 2005 lähtien merkittävästi eli noin 90 miljoonaa paria. Samalla kaudella nahkajalkineiden tuonti muista maista lisääntyi noin 43 miljoonalla parilla 201 miljoonaan pariin. Tuloksena on, että kun vuonna 2005 tuonnin määrä Kiinasta ja Vietnamista oli paljon suurempi (+ 80 %) kuin tuonnin määrä kaikista muista maista, tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuonti muista maista oli ylittänyt Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin 4 prosentilla. Myös Eurostatin tiedot osoittavat, että tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonti väheni vuodesta 2005 lähtien 11 prosenttia.

(416) Yksi suuri tuoja, joka toimi yhteistyössä tutkimuksessa muttei osallistunut otokseen, ilmoitti samanlaisesta tuonnin kehityksestä. Yritys ilmoitti, että sen tarkasteltavana olevan tuotteen ostot vähenivät 25 prosenttia vuodesta 2005, kun taas nahkajalkineiden ostot muista maista lisääntyivät merkittävästi.

(417) Otokseen valittujen tuojien osalta nahkajalkineiden tuonti vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä kehittyi määrän osalta seuraavasti:

Taulukko 19

Otokseen valittujen tuojien tuontimäärät (paria)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina ja Vietnam	29 761 231	30 806 163	26 616 891	29 577 492
Indeksi	*100*	*104*	*89*	*99*
Muut maat	13 181 962	16 077 607	22 680 174	28 096 596
Indeksi	*100*	*122*	*172*	*213*

(418) Otokseen valitut tuojat lisäsivät yleisten tilastotietojen mukaan merkittävästi nahkajalkineiden ostoja muista maista. Tuontimäärät Kiinasta ja Vietnamista ovat pysyneet melko vakaalla tasolla vuodesta 2005; ne putosivat hieman vuonna 2007 mutta palasivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla lähes vuoden 2005 tasolle. Tämän seurauksena on myytyjen nahkajalkineiden kokonaismäärä lisääntynyt otokseen valittujen tuojien osalta lähes kolmanneksen vuodesta 2005 niin, että suuntaus asianomaisista maista on käyttöön otetuista polkumyyntitoimenpiteistä huolimatta vakaaja suuntaus kolmansista maista on kasvava. Eniten etua tuonnin kasvamisesta kolmansista maista ovat saaneet Indonesia ja Intia.

(419) Otokseen valittujen yritysten ostot asianomaisista maista osoittavat vakaata suuntausta, mikä ei vastaa Eurostatin havaitsemaa suuntausta (merkittävä väheneminen). Otoksen tarkempi tarkastelu osoittaa, että asianomaisista maista tulevan tuonnin vakaa suuntaus johtuu siitä, että yksi otokseen valituista suurista tuojista – Eurostatin ja muiden otokseen valittujen tuojien suuntauksen vastaisesti – lisäsi merkittävästi ostojaan kolmansista maista ja tämän lisäksi kysyntään vastaamiseksi lisäsi myös tuontiaan asianomaisista maista merkittävästi, minkä vuoksi tällaisen tuonnin laskeva suuntaus tasaantui otoksessa. Tämä huomioon ottaen päätellään, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kehitys otoksessa on yhdenmukainen Eurostatin tietokannan kvantitatiivisen analyysin kanssa eli asianomaisista maista tuleva tuonti väheni yleisesti.

4.3 **Ostohinnat**

(420) Eurostatin tiedot (ks. taulukko 5 ja 8) osoittavat, että asianomaisista maista ja kolmansista maista tulevien nahkajalkineiden keskimääräiset tuontihinnat ovat nousseet vuodesta 2005 ja kolmansista maista tulevien nahkajalkineiden cif-tuontihinnat ovat nousseet jopa hieman enemmän kuin asianomaisista maista tulevien nahkajalkineiden cif-hinnat. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että nahkajalkineiden valikoimalla on merkittävä vaikutus hintoihin ja että tämä valikoima on kaikkien vientiä harjoittavien maiden osalta saattanut muuttua merkittävästi, keskimääräiset hinnat, jotka voidaan laskea Eurostatin ilmoittamista määristä ja arvoista, eivät välttämättä ole kaikkein tarkimmat hintasuuntausten määrittämiseksi. Otokseen valittujen tuojien hintasuuntausta voidaan pitää merkityksellisempänä, koska tuojien tuotevalikoima on todennäköisesti muuttunut vähemmän, kun otetaan huomioon, että kaikki tuojayritykset ovat erikoistuneet tietyntyyppisiin ja -tyylisiin jalkineisiin jo pitkän ajan.

(421) Otokseen valitut tuojat edustivat siis erilaisia liiketoimintamalleja (ks. 412 kappale sekä 408 kappale ja sitä seuraavat kappaleet), minkä johdosta keskimääräiset hinnat tuojaa kohti erosivat toisistaan merkittävästi. Lisäksi jotkin tuojista kävivät kauppaa usealla miljoonalla parilla vuodessa kun taas toiset ”vain” muutamalla sadalla tuhannella parilla vuodessa. Joidenkin yksittäisten tuojien osalta myyty määrä – ja tämän vuoksi niiden painoarvo otoksessa – vaihteli huomattavasti tarkastelujaksolla. Näistä syistä katsottiin, että painotettuja keskimääräisiä tuloksia olisi täydennettävä laskennallista keskiarvoa koskevalla analyysillä, jotta voitaisiin saada täydellinen kuva asiaan liittyvistä suuntauksista.

(422) Otokseen valittujen tuojien keskimääräiset tuontihinnat vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä olivat seuraavat:

Taulukko 20

Otokseen valittujen tuojien keskimääräiset tuontihinnat (euroa)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina ja Vietnam				
Cif-hinta: painotettu keskiarvo	11,10	11,81	10,24	10,07
Indeksi	*100*	*106*	*92*	*91*
Cif-hinta: laskennallinen keskiarvo	10,17	11,42	10,54	10,42
Indeksi	*100*	*112*	*104*	*102*
Hinta lastia purettaessa (*): painotettu keskiarvo	11,72	13,43	12,12	11,88
Indeksi	*100*	*115*	*103*	*101*
Hinta lastia purettaessa (*): laskennallinen keskiarvo	10,74	12,98	12,48	12,30
Indeksi	*100*	*121*	*116*	*115*
Muut maat				
Cif-hinta: painotettu keskiarvo	13,11	12,71	10,85	10,46
Indeksi	*100*	*97*	*83*	*80*
Cif-hinta: laskennallinen keskiarvo	12,21	12,56	12,59	11,53
Indeksi	*100*	*103*	*103*	*94*

(*) Simuloitu hinta lastia purettaessa = cif + tuontitulli + polkumyyntitulli (7 päivästä huhtikuuta 2006).

(423) Kun analysoidaan cif-tuontihintoja Kiinasta ja Vietnamista vuodesta 2005 eli viimeisestä vuodesta, jolloin polkumyyntitulleja ei ollut käytössä, tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon asti, voidaan nähdä 2 prosentin nousu (laskennallinen keskiarvo) tai 9 prosentin lasku (painotettu keskiarvo). Analysoidut tiedot osoittavat kaiken kaikkiaan vakaita tai hieman laskevia tuontihintoja ennen tuonti- ja polkumyyntitulleja. Molemmissa skenaarioissa tuontihinnat ennen tulleja nousivat voimakkaasti vuonna 2006 ja laskivat sen jälkeen.

(424) Samaan aikaan molemmissa arvioinneissa muista maista tulevien nahkajalkineiden keskimääräiset cif-tuontihinnat laskivat (– 20 %:n ja – 6 %:n välillä). Tämän seurauksena erot asianomaisista maista ja kolmansista maista tulevien nahkajalkineiden tuontihinnoissa ennen tulleja ovat pienentyneet noin 2,00 eurosta paria kohti 1,00 euroon paria kohti (prosentteina noin 20 %:sta noin 10 %:iin – laskennalliset keskiarvot) taikka 2,00 eurosta 0,50 euroon (prosentteina noin 20 %:sta noin 5 %:iin – painotetut keskiarvot). Polkumyyntitullit lisätään ainoastaan Kiinan ja Vietnamin tapauksessa.

Kiinasta ja Vietnamista sekä muista maista tulevien nahkajalkineiden keskimääräisen hinnan lastia purettaessa (eli tuontihinta, johon sisältyvät tuontikulut, tuontitullit ja tarvittaessa polkumyyntitullit) voidaan näin ollen katsoa olevan nyt vertailukelpoisemmalla tasolla. Muissa maissa valmistettujen nahkajalkineiden hinnoista tuli siis houkuttelevampia verrattuna asianomaisissa maissa valmistettujen nahkajalkineiden hintaan.

4.4 **Jälleenmyyntihinnat**

(425) Tuojien jälleenmyyntihinnoista saatiin tarkkoja tietoja tuojien otoksesta. Otokseen valittujen tuojien jälleenmyyntihinnat tarkasteltavana olevan tuotteen osalta ovat kehittyneet seuraavasti:

Taulukko 21

Otokseen valittujen tuojien keskimääräiset jälleenmyyntihinnat (euroa)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Painotettu keskiarvo	34,62	36,97	33,68	32,28
Indeksi	*100*	*107*	*97*	*93*
Laskennallinen keskiarvo	27,09	29,72	28,46	29,24
Indeksi	*100*	*110*	*105*	*108*

(426) Edellä olevien tietojen mukaan jälleenmyyntihinnat olivat vakaat tai kohosivat hieman vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Vuonna 2006 jälleenmyyntihinnat kohosivat 7–10 prosenttia, mikä vastaa cif-ostohintojen kohoamista vuonna 2006 (ks. 422 kappale). Vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä jälleenmyyntihinnat laskivat.

(427) Tutkimuksessa ei saatu mitään tietoa tai näyttöä siitä, että muiden tuojien jälleenmyyntihinnat olisivat kehittyneet eri suuntaan kuin mitä edellä on kuvattu.

4.5 **Kannattavuus**

(428) Otokseen valittujen tuojien kannattavuus vahvistettiin juuri kuvattujen tuonti- ja jälleenmyyntihintojen yhteiskuvan sekä tuojien muiden kustannustekijöiden kehityksen perusteella. Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen jotkin otokseen valitut tuojat kyseenalaistivat niitä koskevat voittotiedot ja pyysivät tarkistettujen tietojen hyväksymistä. Jotkin näistä pyynnöistä hyväksyttiin ja joitakin kirjausvirheitä korjattiin. Seuraavassa näkyvät tarkistetut kannattavuustiedot:

Taulukko 22

Otokseen valittujen tuojien keskimääräiset voitot tarkasteltavana olevasta tuotteesta

(nettovoitto ennen veroja/liikevaihto)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Painotettu keskiarvo	36,2 %	18,1 %	20,5 %	20,4 %
Laskennallinen keskiarvo	29,6 %	17,8 %	20,7 %	21,3 %

Huom.: Tuojien myynnistä kuluttajille (vähittäismyynti) saatuja voittoja ei ole otettu huomioon.

(429) Edellä esitetyt luvut on laskettu otokseen valittujen tuojien ilmoittamien tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevien voittolukujen perusteella. Ilmoitettuja lukuja täytyi joissakin tapauksissa tarkistaa paikan päällä tehdyn tarkastuksen seurauksena. Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen neljä otokseen valittua tuojaa kyseenalaisti niitä koskevan kannattavuusanalyysin ja esitti uudelleen, että paikan päällä tehdyn tarkastuksen jälkeen toimitetut tarkistetut tiedot pitäisi hyväksyä. Yhden otokseen valitun tuojan osalta on huomattava, että sen pyyntö, joka koski myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia, hyväksyttiin osittain korjaamalla kirjausvirhe, ja tämä johti otoksen kannattavuuden hienoiseen laskuun verrattuna asianomaisille osapuolille ilmoitettuun kannattavuuteen. Sen pyyntö, jonka mukaan alun perin ilmoitetut myynti-, yleis- ja hallintokustannukset olisi hyväksyttävä ja lisäksi olisi otettava huomioon merkittävä määrä lisenssimaksuja, jotka sen väitetysti oli maksettava siihen etuyhteydessä olevalle yritykselle unionin ulkopuolelle, oli kuitenkin hylättävä. Tarkastuskäynnin aikana havaittiin, että alun perin ilmoitetut myynti-, yleis- ja hallintokustannukset oli yliarvioitu, eikä yritys voinut esittää näyttöä näistä summista. Näin ollen tehtiin korjaus tarkastuskäynnillä saatujen asiakirjojen perusteella. Väitettyjä lisenssikustannuksia koskeva määrä esitettiin vasta tarkastuskäynnin jälkeen, eikä sen tueksi esitetty riittävää näyttöä. Myös toinen otokseen valittu tuoja toisti pyyntönsä, jonka mukaan olisi hyväksyttävä tarkistetut kannattavuustiedot, jotka perustuvat väitteen mukaan Yhdysvaltojen viranomaisille toimitetussa lomakkeessa esitettyyn voittoon. Tältä osin on huomattava, että yritys oli toimittanut tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevan kannattavuustaulukon, joka vahvistettiin tarkastuskäynnillä, koska se voitiin sovittaa täysin yhteen auditoitujen tilien ja muun käytettävissä olevan tiedon kanssa.

Tarkastuskäynnin jälkeen lähetetyssä asiakirjassa mainittiin vain yleinen ”Eurooppaa” koskeva voittotaso, ja siihen sisältyivät kaikki tuotteet ja todennäköisesti myös toiminta 27 jäsenvaltion ulkopuolella mutta maantieteellisesti Euroopassa (Sveitsissä ja Balkanin maissa). Lomaketta ei voitu myöskään yhdistää paikan päällä tarkistettuihin tietoihin, minkä vuoksi pyyntö hylättiin. Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen toimittamissaan huomautuksissa yritys antoi asiasta lisätietoja, mutta myöhäisen toimittamisen ja näytön puuttumisen vuoksi sitä ei voitu ottaa huomioon. Kyseisen yrityksen toinen pyyntö liittyi joihinkin kustannuksiin, jotka olisi pitänyt ottaa huomioon ja joista kahta ei voitu yhdistää paikan päällä tarkistettuihin tietoihin. Kolmannen kustannuserän, joka tarkistettiin tarkastuskäynnillä mutta joka oli jäänyt pois taulukosta, huomioon ottaminen sitä vastoin hyväksyttiin. Vaikutus kannattavuuteen oli kuitenkin vähäinen. Kolmas tuoja toimitti alun perin voittoa koskevia tietoja vain pienestä osasta unionin toiminnoistaan. Toimitettuja tietoja ei voida pitää edustavina yrityksen unionin toimintojen osalta, koska kustannuksissa ja tuloissa oli huomattavia alueiden välisiä eroja. Näin ollen voittoja koskevia tietoja täydennettiin paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa muilla unionin toimintoja koskevilla luvuilla, jotka perustuivat kaikkiin saatavilla oleviin tarkastettaviin tietoihin. Yritys vastusti näiden laskelmien tulosta ja toimitti tarkastuskäynnin lopulla tarkistetun kannattavuustaulukon, joka erosi komission laskelmista ainoastaan yhden kohdan eli ostokustannusten osalta. Koska ehdotettuja ostokustannuksia ei voitu yhdistää käytettävissä oleviin tietoihin toisin kuin komission vahvistamia ostokustannuksia, tarkistettua taulukkoa ei hyväksytty. Näin ollen pyyntö hylättiin ja käytettiin paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana vahvistettuja kannattavuustietoja. Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen neljäs tuoja kiisti omat kannattavuustietonsa, jotka oli toimitettu, tarkistettu ja hyväksytty muutoksitta paikan päällä tapahtuneen tarkastuksen aikana, ja väitti, että käytetty menetelmä ei ole paikkansapitävä. Koska yritys ei kuitenkaan ehdottanut eri menetelmää, jota voitaisiin soveltaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta saadun voiton määrittämiseen, pyyntö oli hylättävä perusteettomana.

(430) On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineilta tuojilta saatujen kyselyvastausten mukaan painotettu keskimääräinen nettovoitto oli 12 prosenttia 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 väliseltä ajalta. Tässä tarkastelussa otokseen valittujen tuojien tarkistetut tiedot kuitenkin osoittivat, että kyseisten tuojien painotettu keskimääräinen voitto vuonna 2005 oli 20 prosenttia. Vuonna 2005 kannattavuus putosi huomattavasti eli yli 18 prosenttiyksikköä painotetun keskiarvon perusteella ja noin 12 prosenttiyksikköä laskennallisen keskiarvon perusteella. Vaikuttaa siltä, että useimmista myyntisopimuksista oli jo sovittu ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa maaliskuussa 2006, ja sovituissa myyntihinnoissa ei useissa tapauksissa otettu huomioon polkumyyntitullien mahdollista käyttöönottoa. Tämän vuoksi otokseen valittujen tuojien voitot tarkasteltavana olevasta tuotteesta pienenivät vuonna 2006. Vuonna 2007 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla voitot kasvoivat jälleen mutta olivat edelleen 8–16 prosenttiyksikköä alle vuonna 2005 saavutetun tason.

(431) Kun otetaan huomioon, että maaliskuun 2006 jälkeen useimmat otokseen valitut tuojat mukauttivat hankintakanaviaan ja hinnoitteluaan muuttuneiden olosuhteiden (eli polkumyyntitullien käyttöönoton) mukaan, analysoitiin tarkemmin tekijöitä, jotka vaikuttivat kannattavuuteen vuodesta 2007 lähtien. Näistä havaittiin seuraavaa. Voittojen putoaminen vuonna 2006 johtui suureksi osaksi polkumyyntitulleista, mutta vuonna 2007 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myös yrityskohtaisilla tekijöillä oli merkittävää negatiivista vaikutusta tuojien otoksen voittoihin. Vuonna 2007 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tiettyjen otokseen valittujen tuojien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset kohosivat huomattavasti, minkä johdosta bruttokatteet heikkenivät voimakkaasti. Tämä vaikutti koko otokselle lasketuun voittoon. Kyseisten otokseen valittujen tuojien

myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kohoamiselle ei löydetty mitään yhteistä syytä kuten esimerkiksi urheilutapahtumien korkeammat markkinointikustannukset.

(432) Samalla on huomattava, että euron ja Yhdysvaltojen dollarin vaihtokurssin kehitys on auttanut tuojia pitämään ostokustannukset alhaalla, myös tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Vuoden 2005 lopusta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun euron arvo kohosi lähes 30 prosenttia suhteessa dollariin, ja koska tuojien sopimukset tavarantoimittajien kanssa on yleensä tehty dollareissa ja tuojat ovat ilmoittaneet vain vähäisestä suojautumisen käytöstä, näin saatu ”voitto” pehmensi polkumyyntitullien ja muiden kohonneiden kustannusten vaikutusta. Yhden otokseen valitun tuojan toimittamien tietojen perusteella voitot tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olisivat voineet olla jopa 6 prosenttiyksikköä alemmat, jos vaihtokurssit olisivat pysyneet vakaina.

(433) Lisäksi tehtiin vaihtoehtoinen kannattavuusanalyysi, jossa erotettiin toisistaan oman tuotemerkin jalkineista ja merkkijalkineista saadut voitot. Otokseen valituilta tuojilta saatuja tarkistettuja tietoja täydennettiin suurelta oman tuotemerkin jalkineiden tuojalta saaduilla tiedoilla; kyseinen tuoja ei ilmoittautunut otokseen mutta toimi yhteistyössä tutkimuksessa toimittamalla huomautuksiaan. Näiden tietojen mukaan oman tuotemerkin jalkineiden tuojien voitot olivat yleisesti merkittävästi alemmat kuin useimpien merkkijalkineiden tuojien voitot, mutta ne olivat edelleen korkealla tasolla (11–17 prosenttia) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tämä vahvistaa alkuperäisen tutkimuksen päätelmän, jonka mukaan tähän ryhmään kuuluvat tuojat ilmoittivat voitokseen keskimäärin 17 prosenttia. Toisaalta tässä tarkemmassa analyysissä tuli myös ilmi, että merkkijalkineiden tuojien kannattavuus on parantunut alkuperäisen tutkimuksen jälkeen. Kyseisessä tutkimuksessa tuojat ilmoittivat keskimääräiseksi kannattavuudekseen noin 10 prosenttia, kun taas otokseen valittujen merkkijalkineiden tuojien voitot tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olivat yli 20 prosenttia. Näin ollen voidaan päätellä, että oman tuotemerkin tuojien ryhmän taloudellinen tilanne on yleisesti ottaen pysynyt suunnilleen samana alkuperäisen tutkimuksen jälkeen, mutta merkkijalkineiden tuojien tilanne vaikuttaa jopa parantuneen.

(434) Otokseen valittujen tuojien saamat voitot olivat kuitenkin kaikissa tapauksissa suhteellisen korkeat eivätkä ne osoittaneet laskevaa suuntausta vuoden 2006 jälkeen. On myös huomattava, että otokseen valittujen tuojien yleinen voittotaso, joka oli aina yli 10 prosenttia, osoittaa, että kyseessä on melko vakaa ja kestävä liiketoiminta.

(435) Tutkimuksessa ei saatu mitään tietoa tai näyttöä siitä, että muiden tuojien voittotasot olisivat kehittyneet eri suuntaan kuin mitä edellä on kuvattu.

4.6 **Talouden taantuman vaikutus tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen**

(436) Juuri tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen alkaneen maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi pidettiin aiheellisena analysoida tuojien tilannetta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Monissa saaduissa huomautuksissa viitattiin suoriin negatiivisiin vaikutuksiin, joita talouden taantumalla olisi sektoriin ja jotka pahentaisivat polkumyyntitullien negatiivista vaikutusta. Osapuolten toimittamien lisätietojen ja huomautusten sekä julkisesti saatavilla olevien tietojen (esim. Eurostat ja markkinatutkimukset) perusteella päädyttiin seuraaviin päätelmiin.

(437) Käytettävissä olevien tilastotietojen perusteella vaikuttaa siltä, että tuonti asianomaisista maista väheni edelleen, vaikkakin väheneminen on kohtuullista, kun sitä verrataan vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson väliseen kauteen (– 15 % tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen). Samalla tuonti kolmansista maista kasvoi edelleen. Toisin sanoen tuotannon siirtäminen asianomaisista maista kolmansiin maihin on edelleen käynnissä. Eurostatin tiedot osoittavat myös tuontihintojen voimasta nousua, etenkin asianomaisista maista tulevien jalkineiden osalta (+ 21,5 % tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon verrattuna).

(438) Samanlaisesta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisestä kehityksestä raportoivat tuojat, joiden hankinta muista maista kasvoi edelleen ja hankinta asianomaisista maista väheni. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärät pysyivät kaiken kaikkiaan melko vakaina. Tuojat selittivät, että noin kuuden kuukauden toimitusajan vuoksi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiset ostot olivat tulosta tilauksista, jotka oli tehty ennen talouden taantuman alkua. Otokseen valittujen tuojien tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräiset ostohinnat (euroina) kohosivat noin 15 prosenttia verrattuna tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon. Tuojien mukaan hinnannousun syynä on ensinnäkin vuoden 2008 lopun ja vuoden 2009 alun Yhdysvaltojen dollarin kurssi, joka nosti tuotteiden hankintakustannuksia euromääräisinä asianomaisista maista, ja toiseksi tuotantokustannusten, erityisesti työvoimakustannusten, kohoaminen asianomaisissa maissa.

(439) Koska jälleenmyyntihinnat säilyivät vakaina tai nousivat vain hieman, vaikuttaa siltä, että otokseen valittujen tuojien kannattavuus niiden käydessä kauppaa tarkasteltavana olevalla tuotteella oli ehkä kärsinyt lisää. Lisäksi tuojat väittivät, että ennakkotilausten ja myöhemmän kysynnän supistumisen vuoksi niiden varastot ovat kasvaneet huomattavasti. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen tuojien voittotason laskelmat, jotka perustuivat toimitettuihin hintatietoihin, osoittivat, että voittojen lasku olisi todennäköisesti kohtuullista (noin 2 prosenttiyksikköä), eli voittotaso olisi edelleen hyvä.

(440) Useat tuojat kuitenkin mainitsivat, että syksystä 2008 lähtien kysyntä oli heikentynyt merkittävästi eikä tämä näy vielä tuontimäärissä, koska tilaukset on tehty 6–9 kuukautta aiemmin eli ennen talouden taantuman alkua. Tämän vuoksi tuojat odottivat tuontimäärien putoavan enemmän seuraavana sesonkina. Lisäksi useat tuojat ilmoittivat, että jotkin suurista jakeluketjuista olivat joko ajautuneet konkurssiin tai niillä oli maksuvaikeuksia, minkä vuoksi tilauksia oli peruutettu, tuojien varastot ovat kasvamassa ja niiden on myönnettävä erikoisalennuksia asiakkailleen. Jotkin otokseen valituista tuojista olivat jo ilmoittaneet suurista rakenneuudistussuunnitelmista taantuman vuoksi, ja toiset ilmoittivat pyrkivänsä hallitsemaan kustannuksia muutoin.

(441) Edellä esitetystä seuraa, että heinäkuuhun 2009 asti talouskriisin vaikutukset olivat vielä vähäisiä tuonti- ja myyntimäärien suhteen, koska tilaukset oli tehty ennen kuin kriisi alkoi vaikuttaa kuluttajiin ja tilaukset perustuivat optimistisempiin kuluttajaodotuksiin. Kannattavuuden suhteen vaikuttaa siltä, että useimmat tuojat ovat tähän mennessä onnistuneet pitämään kriisin vaikutukset vähäisinä myös toteuttamalla eri toimenpiteitä kustannusten hallitsemiseksi.

4.7 **Todennäköiset vaikutukset, jos toimenpiteet pidetään voimassa**

(442) Jos toimenpiteitä jatketaan, on erittäin todennäköistä, että ne vaikuttavat tuojiin enemmän tulevaisuudessa talouden parametrien muututtua merkittävästi: hiljattain havaitun ostohintojen nousun ja odotetun yleisen kulutuksen laskun myötä polkumyyntitullien vaikutuksista tulee selvempiä kuin aiemmin, vaikka valuuttakurssien kehitys vaimentaisikin ostohintojen nousua kuten tarkastelujaksolla tapahtui. Useat tuojat ilmoittivat lisäksi, että muut merkittävät kustannukset, kuten työvoimakustannukset, nousivat asianomaisissa maissa. Tarkasteltavana olevasta tuotteesta saadut voitot kaiken kaikkiaan todennäköisesti laskevat lähitulevaisuudessa, mutta suureksi osaksi myös muiden kohonneiden kustannusten vuoksi eikä vain polkumyyntitullien vuoksi. Koska tuojien katteet olivat yleisesti ottaen hyvät, lasku ei kaiken todennäköisyyden mukaan vaaranna näitä yrityksiä.

(443) Kuten on nähty vuodesta 2005 lähtien, tuojat todennäköisesti hankkivat edelleen tai ryhtyvät hankkimaan suurempia määriä muista kolmansista maista, koska polkumyyntitulli vaikuttaa niihin enemmän. Samaan aikaan tuojat todennäköisesti pyrkivät siirtämään suuremman osuuden yleiskustannusten noususta vähittäismyyjille/jakelijoille. Kun kuitenkin otetaan huomioon vähittäismyyjien/jakelijoiden suhteellinen merkitys tuojille (ks. 472 kappale), tuojat eivät todennäköisesti siirrä kaikkea mahdollista kustannusten nousua asiakkaidensa maksettavaksi. Tämä on huomattu myös heinäkuun 2008 ja maaliskuun 2009 välisellä kaudella.

(444) Vaikutukset, joita tuojiin kohdistuu polkumyyntitullien voimassa pitämisestä kutistuvan kysynnän, kohoavien ostohintojen ja kuluttajien kasvavan hintatietoisuuden kaudella, riippuvat kuitenkin tuojien joustavuudesta. Jotkin tuojat ovat jo osoittaneet suurta joustavuutta hankintastrategioissaan ja tuotevalikoimassaan (enemmän jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, sekä/tai tekstiili-/muovijalkineita ja/tai asusteita). Näin ne voivat lieventää tullin vaikutuksia jatkossa. Muut tuojat, jotka ovat säilyttäneet perinteiset hankintakanavansa asianomaisissa maissa ja keskittyvät nahkajalkineisiin, saattavat kokea yleisen pudotuksen kannattavuudessaan ja/tai myynnissään.

4.8 **Huomautuksia**

(445) Kuten 60 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todettiin, useat osapuolet pyysivät tiettyjen jalkinelajien jättämistä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Lisäksi useimmat osapuolet totesivat, että ellei tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää voida tarkistaa tässä tutkimuksessa, niiden tuomat jalkinelajit olisi jätettävä toimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti. Jälkimmäiset väitteet perustuivat pääasiassa siihen, että unionissa ei väitetysti tuotettu näitä jalkinelajeja (tuotantokapasiteetti ja tuotantohalukkuus), mikä merkitsisi, ettei unionin tuotannonalan kanssa ole kilpailua eikä sille ole aiheutunut vahinkoa, ja siihen, että taloudellinen ympäristö on epäsuotuisa, jolloin toimenpiteellä olisi yhä suurempi negatiivinen vaikutus tuojiin, jakelijoihin, vähittäismyyjiin ja kuluttajiin unionissa.

(446) On tärkeää korostaa, että asianomaisista maista tulevan tuonnin ja unionissa tuotetun jalkinelajin välillä havaittiin olevan merkittävää kilpailua (ks. 267 kappale ja sitä seuraavat kappaleet). Tämä merkitsee myös sitä, että unionissa on edelleen merkittävää nahkajalkineiden tuotantoa. Yleisemmin voidaan myös todeta, että tuotteen määritelmää ei voida muuttaa, laajentaa tai kaventaa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, vaikka tuotantotavat unionissa mahdollisesti kehittyisivät toimenpiteen voimassaoloaikana.

(447) Edellä todetusta huolimatta komissio otti yhteyttä asiaan liittyviin jalkinejärjestöihin saadakseen selvemmän kuvan unionissa tuotettujen tiettyjen jalkineiden lajeista ja määristä. Kerättyjen tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että useimpia jalkineita, joita esitetty väite koski, tuotetaan (edelleen) unionissa, ja että tuotantomallit eivät ole merkittävästi muuttuneet toimenpiteiden voimassaolokaudella. Näiden tietojen perusteella ei voida määritellä lopullisesti, kattavatko tietyt unionissa tuotetut kapean markkinasektorin tuotelajit näiden tuotteiden kysynnän.

(448) Useimmat näistä tuotteista ovat kapean markkinasektorin tuotteita, joita myydään erikoisasiakkaille pieniä määriä, ne ovat korkealaatuisia, niissä on monimutkaisia teknisiä ominaisuuksia ja ne kuuluvat korkeaan hintaluokkaan (esim. ratsastussaappaat, keilailujalkineet tai erikoiskokoiset / kapeille jaloille tarkoitetut jalkineet). Tämän vuoksi nämä tuotelajit periaatteessa sopisivat unionin tuottajien toiminnan yleiseen määritelmään. Toimenpiteiden käyttöönotolla tai voimassa pitämisellä unionin tuottajia voidaan kannustaa investoimaan jälleen tällaiseen kapean markkinasektorin tuotelajien tuotantoon tai lisäämään niiden nykyistä tuotantokapasiteettia. Muutoin unionin tuottajilla ei olisi mitään kannustimia investoida tällaisiin tuotantolinjoihin. Koska toimenpiteiden tarkoituksena ei ole pysäyttää tuontia eivätkä ne tehneet niin tässäkään tapauksessa, on perusteltua ottaa polkumyyntitoimenpiteitä käyttöön myös kyseisten kapean markkinasektorin tuotelajien osalta niin kauan kun selvää jakoa eri tuotelajien välille ei voida tehdä. Kapean markkinasektorin tuotteiden osalta saatavilla olevat vähäiset tiedot osoittavat, että niiden osuus koko tuonnista on erittäin vähäinen ja että sen vuoksi toimenpiteiden vaikutusta kyseisiin tuotelajeihin ei pidetä suhteettomana suurimpaan osaan tuontia suhteutettuna.

(449) Jotkin urheilujalkineiden tuojat ja niiden järjestöt totesivat, että niillä ei ole todellista hankintavaihtoehtoa unionissa.

(450) Ensinnäkin on huomattava, että kansallisilta jalkinealan järjestöiltä kerättyjen tietojen mukaan unionissa tuotetaan edelleen merkittävästi urheilujalkineita, vaikkakaan ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kysyntä ylittää tarjonnan tällä segmentillä. Vaikka oletettaisiinkin, että unionissa ei tuoteta riittävästi urheilujalkineita, tutkimuksessa kävi ilmi, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä on olemassa, kuten Indonesia ja Intia, jotka tarjoavat yhä kilpailukykyisempiä hintoja, kuten edellä on osoitettu.

(451) Useat otokseen valitut tuojat, varsinkin suuret maailmanlaajuisten merkkien tuojat, väittivät lisäksi, että niillä on tiettyihin tehdasryhmiin Kiinassa ja Vietnamissa pitkäaikaisia strategisia suhteita, jotka perustuvat laatu-, sosiaali-, turvallisuus- ja ympäristöstandardeihin, joiden kehittäminen vei vuosia. Sen vuoksi hankintalähteen vaihtaminen tuotantoa siirtämällä aiheuttaisi korkeita kustannuksia ja pitkiä viivästyksiä (12–18 kuukautta).

(452) On jälleen korostettava, että kyseessä olevat polkumyyntitoimenpiteet eivät ole tuontia ehkäiseviä, eli se, että toimenpiteitä on otettu käyttöön kaupan vääristymisen korjaamiseksi, ei ole aiheuttanut tuonnin pysähtymistä asianomaisista maista eikä tuojien ole tarvinnut hankkia tuotteita muista maista. Edellä todetusta huolimatta tutkimuksen mukaan esiintyy huomattavaa joustavuutta: tuojat yleensä ostavat tavarantoimittajaryhmiltä, joilla on tuotantokeskuksia useissa Aasian maissa. Nämä ryhmät ovat joustavia ja voivat siirtää hankintansa yhdestä maasta toiseen, jos siihen on kannustimia. Tarkasteltavana olevan tuotteen hankintaan liittyvästä otoksesta vuodesta 2005 lähtien saadut kootut tiedot, jotka esitetään tiivistettynä 417 kappaleessa, osoittavat, että useimmat otokseen valituista tuojista ovat vuoden tai kahden sisällä vaihtaneet maata, josta merkittävä osa niiden hankkimista nahkajalkineista on peräisin. Yksi suuri tuoja, joka ei kuulunut otokseen, ilmoitti lisänneensä tuontia muista Aasian maista asianomaisista maista tulevan tuonnin kustannuksella. Sen vuoksi tapauskansiossa olevat tiedot osoittavat, että tuotannon siirtämistä maasta toiseen ei pidetä liian hankalana ja se vaikuttaa olevan melko yleistä, vaikka siihen saattaakin liittyä ylimääräisiä kustannuksia. Väite on näin ollen hylättävä.

(453) Tuojien järjestöt ja jotkin tuottajat myös totesivat, että tuojat eivät olleet enää sellaisessa asemassa, että ne voisivat ottaa kantaakseen tullien vaikutukset. Väitteen mukaan vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä toimenpiteiden negatiivinen vaikutus kuluttajiin oli (osittain) kompensoitunut vaihtokurssien kehityksen vaikutuksella vuodesta 2006 lähtien, mutta näiden väitteiden mukaan vaihtokurssien muuttuminen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopusta lähtien on tehnyt jälleenmyyntihintojen korottamisen välttämättömäksi, ja sen seurauksena kuluttajat joutuvat maksamaan myymälöissä korkeamman hinnan, jos tullit pidetään voimassa.

(454) On tiedossa, että euron kurssi suhteessa Yhdysvaltojen dollariin on vahvistunut huomattavasti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta lähtien, kuten on todettu myös 432 kappaleessa. Vaihtokurssien kehitys on ollut eduksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuojille vuoden 2005 lopusta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun asti, koska sopimukset niiden tavarantoimittajien kanssa tehdään yleensä dollareissa ja euron arvo nousi lähes 30 prosenttia suhteessa dollariin kyseisenä aikana.

(455) Väitteestä, jonka mukaan tuojat eivät ole kyenneet ottamaan kantaakseen tullin vaikutuksia vaihtokurssien kehityksen vuoksi vuoden 2008 puolivälistä asti, minkä vuoksi tuontihinnat ovat korkeammat euroina, on todettava, että voittotaso, jonka tuojat saavat tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä, kuten otoksen perusteella analysoitiin (ks. taulukko 22), oli edelleen hyvä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Sen mukaan tuojien pitäisi olla sellaisessa asemassa, että ne pystyvät jatkamaan toimintaansa kestävällä tavalla, vaikka valuuttakurssien kehitys olisikin niiden kannalta epäsuotuisaa jonkin aikaa. Valuuttakurssien kehityksestä voidaan lisäksi todeta, että ei ole mitään merkkejä siitä, että euro olisi vapaassa pudotuksessa dollariin nähden; euro kyllä heikkeni dollariin nähden heinäkuusta marraskuuhun 2008,

mutta on liikkunut taas ylöspäin sen jälkeen. Sen vuoksi on spekulatiivista ennakoida euron heikkenemistä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Nahkajalkineiden vähittäismyyntihinnoista on vielä huomattava, että nahkajalkineilla on useita muitakin hankintalähteitä, joita tuojat yhä enemmän käyttävät. Sen vuoksi tapauskansiossa ei ole mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että tuojien on siirrettävä tulli täysimääräisenä tukku-/vähittäismyyjien kannettavaksi, mistä seuraisi vähittäismyyntihintojen merkittävä nousu. Sen vuoksi väite ei ole vakuuttava.

(456) Jotkin tuojista – suurimmaksi osaksi merkkijalkineiden tuottajien ryhmästä – totesivat, että toimenpiteet vahingoittaisivat niiden tuomaa merkittävää valmistuslisäarvoa, jonka ne saavat unionissa aikaan merkittävällä toiminnallaan suunnittelun, kehittämisen, tuotemerkkien ja hankinnan alalla. Tutkimuksessa vahvistettiin tältä osin, että monet tuojat eivät pelkästään käy kauppaa jalkineilla vaan ovat myös sitoutuneet unionissa lisäarvoa tuovaan toimintaan, kuten edellä on esitetty. Tällainen toiminta luo merkittävästi korkeatasoisia työpaikkoja.

(457) Tältä osin on huomattava, että otokseen valittujen tuojien toimittamista tiedoista ei käynyt ilmi, että näissä yrityksissä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa mukana olevien työntekijöiden määrä olisi vähentynyt vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisellä kaudella. Otokseen valittujen merkkijalkinetuottajien kootuista työllisyysluvuista oli päinvastoin havaittavissa hienoinen työpaikkojen määrän nousu. Tämä johtuu siitä, että polkumyyntitoimenpiteet – tarkoituksensa mukaisesti – eivät ole estäneet Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien nahkajalkineiden tuloa unionin markkinoille vaan ovat pikemminkin mukauttaneet niiden hintatasoa tasapuolisten toimintaedellytysten palauttamiseksi. Tässä tapauksessa tullit ovat lisäksi vaatimatonta tasoa, ja tuojat voivat vaihtaa hankintamaata, kuten ne joissakin tapauksissa ovat tehneetkin. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan polkumyyntitoimenpiteet vaarantavat tuojien unioniin luomat korkeatasoiset työpaikat, on hylättävä.

4.9 **Päätelmät**

(458) Edellä esitetyn analyysin perusteella päätellään lopullisesti, että vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisellä kaudella polkumyyntitoimenpiteillä on ollut vaikutusta tarkasteltavana olevan tuotteen unionin tuojien taloudelliseen tilanteeseen, mutta vaikutusta ei pidetä suhteettomana, kun otetaan huomioon tutkimuksessa esiin tullut tuojien kokonaisuudessaan vahva markkina-asema. Tuojien taloudellisen tilanteen vähäinen heikkeneminen vaikuttaa jatkuneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisten yhdeksän kuukauden aikana. Sektori on kuitenkin yleisesti ottaen hyvässä kunnossa, ja tarkasteltavasta tuotteesta saadut voitot ovat edelleen suuret. Sen vuoksi pidetään epätodennäköisenä, että toimenpiteiden voimassaololla olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tuojien etuihin.

4.10 **Jakelijoiden/vähittäismyyjien etu**

4.10.1 *Yleistä*

(459) Saatavilla olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että unionin vähittäismyynti-/jakelumarkkinoilla noin 60 prosenttia kaikista jalkineista myydään perinteisten erikoisjakelijoiden (suurten vähittäismyyjien, jotka tuovat jalkineita usein itse, ja nk. ostajaryhmien) kautta ja noin 40 prosenttia kaikista jalkineista myydään muiden kuin erikoistuneiden jakelukanavien (supermarkettien, vaatetusliikkeiden ja tavaratalojen) kautta. Arvioiden mukaan vähittäismyynti-/jakelusektori unionissa työllistää noin 140 000 henkeä tarkasteltavana olevan tuotteen myynnissä kuluttajille. Pohjoisemmissa jäsenvaltioissa hallitsevat suuret vähittäismyyjät, mutta eteläisissä jäsenvaltioissa vähittäismyynnistä vastaavat usein pk-yritykset.

(460) Suuret vähittäismyyntiketjut eivät halunneet osallistua tuojien otokseen eivätkä vastanneet vähittäismyyjien kyselylomakkeeseen, mutta yksi suuri tuoja/vähittäismyyjä ja vähittäismyyjien ryhmä vastasivat kirjallisesti ja niitä kuultiin. Ainoa vähittäismyyjä, jonka vastaukset voitiin tarkistaa, oli Clark's, joka toimi yhteistyössä tuojana.

(461) Tukkumyyjien, jakelijoiden ja vähittäismyyjien järjestöille lähetettyyn kyselyyn saatiin vastauksia seuraavilta järjestöiltä: European association of fashion retailers (AEDT), the European Branded Footwear Coalition (EBFC), the European Outdoor Group (EOG), EuroCommerce representing the retail, wholesale and international trade sectors in Europe, the Federation of European Sporting Goods Industries (FESI), the Foreign Trade Association (FTA), the Dutch association of fashion, shoes and sports retailers MITEX ja Svenskt Sportforum. Yksikään supermarketketju ei vastannut kyselyyn, mutta Lidl toimitti tietoa tarkasteltavana olevan tuotteen ostoistaan ja jälleenmyynnistään vuosien 2005 ja 2008 välillä. Edellä mainitut järjestöt ja vähittäismyyjät vastustivat toimenpiteitä ja niiden mahdollista pidentämistä ja väittivät, että toimenpiteet alensivat kannattavuutta ja saivat monet vähittäismyyjät etsimään vaihtoehtoisia tarjontalähteitä. Ne myös väittivät, että toimenpiteiden jatkaminen vahingoittaisi Euroopan jalkineteollisuutta, joka on onnistunut mukautumaan haasteisiin ja mahdollisuuksiin moderneilla markkinoilla, joilla valmistus ulkoistetaan. Ne katsoivat, että toimenpiteillä ei ole vältetty tuotannon massiivista muualle siirtymistä, eikä tuotanto palaa unioniin, koska unionin tuottajat eivät kykene vastaamaan kysyntään; kuluttajat haluavat laajan valikoiman laadukkaita jalkineita alhaisin hinnoin.

4.10.2 *Ostohinnat*

(462) Jotta voitiin arvioida väitettä voittomarginaalien pienenemisestä polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, ensimmäisessä vaiheessa analysoitiin jakelijoiden/vähittäismyyjien tarkasteltavana olevan tuotteen ostohintoja verrattuna myyntihintoihin, joita ne veloittivat vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kuten 425 kappaleessa kuvataan, otokseen valittujen tuojien kyselyvastausten perusteella vaikuttaa siltä, että tuojien jälleenmyyntihinnat, jotka vastaavat jakelijoiden/vähittäismyyjien ostohintoja, olivat vakaita tai kohosivat vain hieman vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisellä kaudella.

4.10.3 *Jälleenmyyntihinnat*

(463) Toisessa vaiheessa tarkasteltiin jälleenmyyntihintojen kehitystä, ja vähittäismyyjien toimittamien tarkkojen tietojen puutteen vuoksi tietoja kerättiin tilastotoimistoista jäsenvaltioista, jotka yhteensä edustivat 66:ta prosenttia unionin väestöstä. Tietojen mukaan vähittäishinnat olivat kohonneet tarkastelujaksolla erittäin lievästi, kuten seuraavasta taulukosta näkyy.

Taulukko 23

Keskimääräiset kuluttajahinnat tietyissä jäsenvaltioissa (indeksi)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Saksa				
"jalkineet"	*100*	*99,2*	*100,3*	*100,9*
Alankomaat				
"jalkineet"	*100*	*100,7*	*101,4*	*103,1*
"lasten jalkineet"	*100*	*99,3*	*101,5*	*100,9*
Ranska				
"kaupunkijalkineet"	*100*	*99,9*	*101,1*	*101,5*
Yhdistynyt kuningaskunta				
"jalkineet"	*100*	*98,4*	*99,6*	*99,5*
Espanja				
"naisten jalkineet"	*100*	*101,9*	*102,6*	*103,7*
"miesten jalkineet"	*100*	*101,6*	*103,5*	*104,1*
"lasten jalkineet"	*100*	*100,9*	*102,6*	*103,3*
Italia				
"jalkineet"	*100*	*100,9*	*102,0*	*102,6*

Lähde: Kansalliset tilastotoimistot

(464) Vaikka edellä mainitut jalkineluokat eivät täsmälleen vastaakaan tuotteen määritelmää, tarkasteltavana oleva tuote on niissä hallitsevana, ja edellä esitettyjä suuntauksia voidaan sen vuoksi pitää pätevinä viittauksina tarkasteltavana olevan tuotteen vähittäismyyntihintoihin.

(465) Useat osapuolet vahvistivat edellä esitetyt suuntaukset ja totesivat, että vähittäismyyntihinnat ovat pysytelleet suhteellisen vakaina pitkän aikaa ja joka tapauksessa vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisellä kaudella. Syyksi tälle jalkineiden hinnan pitkälle vakaalle kaudelle ne esittivät seuraavaa: i) suotuisat kustannustekijät tuotannon jatkuvasti siirtyessä alhaisten kustannusten maihin ja vaihtokurssin suotuisa kehitys sekä ii) vähittäismyyjien soveltamat hintaluokat ja kuluttajien maksuhalukkuus. Hintaluokkien periaatteena on, että jalkineita myydään yleensä kiinteissä hintaluokissa eikä niiden välisillä hinnoilla; esimerkiksi tietyn hintaluokan jalkineita myydään 44,95 eurolla, seuraava hintaluokka ylöspäin on 49,95 euroa, seuraava 54,95 euroa ja niin edelleen.

4.10.4 *Kannattavuus*

(466) Koska vähittäismyyjien toimittamat tiedot eivät olleet riittävän tarkkoja, ei ollut mahdollista saada suoraan vähittäismyyjien kannattavuustietoja. Kun kuitenkin verrattiin vähittäismyyjien ostohintojen kehitystä (ks. 462 kappale) niiden jälleenmyyntihintojen kehitykseen (ks. 463 kappale ja sitä seuraavat kappaleet), ei ollut havaittavissa merkkejä voittomarginaalien kutistumisesta, mikä on tullien kustannusvaikutusten ansiota, koska tarkasteltavana olevan tuotteen ostohinnat pysyivät vakaina tai kohosivat vain hieman, kun taas jälleenmyyntihinnat kohosivat hieman.

(467) Vähittäismyyntisektorin yleisen kannattavuuden osalta on joitakin merkkejä siitä, että se on alemmalla tasolla kuin tuojien saavuttama kannattavuus. Alan lehtien mukaan joillakin alueilla vaikuttaa olevan erityisen paljon kilpailua ja vaikeuksia vähittäismyyjien kannalta (voimakas kilpailu, yhdistymisprosessi markkinoilla, suuri riippuvuus rahoitusmarkkinoista, jotka ovat vastahakoisia investoimaan, ja strategiset epäonnistumiset). Samalla yksi suurimmista unionissa toimivista jalkineiden vähittäismyyntiketjuista raportoi kuitenkin lehdistössä ennätyssuurista voitoista vuonna 2008 ja ilmoitti kunnianhimoisista laajennussuunnitelmista.

(468) Vähittäismyyjien kannattavuuden osalta on myös huomattava, että polkumyyntitullin vaikutusta laimentaa liikevaihto, jonka ne saavat muista tuotteista, kuten jalkineista, joissa on erikoistekniikkaa, muista maista tulevista nahkajalkineista, muunlaisista jalkineista ja asusteista.

(469) Väitteelle kannattavuuden laskusta ei saatu näyttöä vähittäismyyjiltä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa eivätkä myöskään tutkimuksen tulokset tukeneet tätä. Saatavilla olevien tietojen perusteella vaikuttaa todennäköisemmältä, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei vaikuttanut negatiivisesti vähittäismyyjiin vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana tai se vaikutti vain vähäisessä määrin.

4.10.5 *Talouden taantuman vaikutus tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen*

(470) Talouden taantuman vaikutuksesta jalkinesektoriin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen on vain vähän tietoja, jotka viittaavat siihen, että katteet pienenivät ja kysyntä heikkeni tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisten yhdeksän ensimmäisen kuukauden aikana. Tietoja saatiin kuitenkin vain yhdeltä yritykseltä, joka toimii pääasiassa yhdellä alueella ja myös tuojana ja jonka ei sen vuoksi voida katsoa edustavan vähittäismyyntisektoria yleensä. Alan lehdet ovat raportoineet jalkineiden vähittäismyyntisektorin tilanteen merkittävästä paranemisesta (myyntimäärien ja tulojen kasvusta) kyseisellä alueella vuoden 2009 jälkipuoliskolla. Koska vähittäismyyntisektorilta ei löytynyt edustavaa yhteistyötä, talouden taantuman tarkoista vaikutuksista ei voitu tehdä lopullisia päätelmiä.

4.10.6 *Todennäköiset vaikutukset, jos toimenpiteet pidetään voimassa*

(471) Nykyinen talouden taantuma huomioon ottaen on todennäköistä, että nahkajalkineiden kulutus heikkenee ja yhä hintatietoisempien kuluttajien aiheuttama hintapaine kasvaa lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä. Toisaalta tuojat todennäköisesti yrittävät siirtää hinnankorotukset ainakin osittain vähittäismyyjien maksettaviksi. Vähittäismyyjien asema tuojien ja kuluttajien välissä voi näin ollen johtaa yhä vaikeampaan tilanteeseen.

(472) Vähittäismyyjät/jakelijat, jotka toimivat erittäin kilpailluilla markkinoilla ja hankkivat nahkajalkineita pääasiassa asianomaisista maista, voivat tällaisessa skenaariossa päätyä haavoittuvaan asemaan, kun otetaan huomioon niiden suhteellisen korkeat kustannukset ja suhteellisen alhainen nettokate. Tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevien polkumyyntitullien kumoaminen tarjoaisi näille yrityksille helpotusta tässä skenaariossa. Niiden vähittäismyyjien/jakelijoiden osalta, jotka hankkivat myös kolmansista maista ja unionista ja joiden tuotevalikoima on monipuolisempi, mahdollisten hinnankorotusten vaikutus kuitenkin todennäköisesti laimenee liikevaihdossa. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että vaikka suuret vähittäismyyjät ja ostajaryhmät ovatkin hankalassa asemassa markkinoilla, niiden merkitys on kuitenkin riittävän suuri, jotta tuojat eivät siirrä kustannusten nousua täysimääräisesti niille.

(473) Päätelmänä voidaan todeta, että ne vähittäismyyjät, jotka pääasiassa edelleen hankkivat tarkasteltavana olevaa tuotetta, kärsivät enemmän toimenpiteiden mahdollisesta jatkamisesta, kun taas niiden vähittäismyyjien osalta, joiden liiketoimintamalli on monipuolisempi ja joustavampi, jotka vaihtavat vaihtoehtoisiin hankintalähteisiin ja jotka monipuolistavat tuotevalikoimaansa, vaikutus on todennäköisesti vähäisempi – vaikkakin ne saattavat kärsiä enemmän kuin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.10.7 *Huomautuksia*

(474) Väitettiin, että toimenpiteet olivat saaneet monet vähittäismyyjät etsimään vaihtoehtoisia hankintalähteitä. Tapauskansioon sisältyvät tiedot osoittavat, että jotkin vähittäismyyjät olivat saattaneet vaihtaa hankintalähdettään, mutta yksikään vähittäismyyjistä tai niiden järjestöistä ei ilmoittanut, että tarjonnasta oli puutetta tai että edes oli vaikeuksia löytää vaihtoehtoisia hankintalähteitä toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Vaikka useat vähittäismyyjät etsivätkin vaihtoehtoisia hankintalähteitä, tietojen mukaan vaikuttaa siltä, että ne onnistuivat löytämään kilpailukykyisiä vaihtoehtoisia hankintalähteitä. On totta, että tämä oli aikaavievää joidenkin vähittäismyyjien osalta, mutta tätä pidetään toimenpiteiden käyttöönoton epäsuorana eikä suhteettomana vaikutuksena verrattuna etuihin, joita polkumyyntituonnista kärsivät eurooppalaiset tuojat saivat.

(475) Useat osapuolet totesivat, että tarkastelujaksolla vallinneita suotuisia kustannustekijöitä (ks. 465 kappale) ei enää ollut. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen vaihtokurssit ovat kehittyneet negatiivisesti, ja tuotantokustannukset Kiinassa ja Vietnamissa olivat jälleen nousussa. Jos näin ollen toimenpiteet pidettäisiin voimassa, vähittäismyyntisektori joutuisi vaikeaan tilanteeseen, ja sen olisi siirryttävä korkeampiin hintaluokkiin. Tämän seurauksena hinnat kohoaisivat vähittäismyyntitasolla mutta myös liikevaihto pienenisi ja korkeiden kiinteiden kustannusten vuoksi voitot romahtaisivat.

(476) Kuten 454 kappaleessa todettiin, on erittäin spekulatiivista ennakoida euron heikkenemistä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Lisäksi vaikka kustannusten nousu Kiinassa todennäköisesti vaikuttaa tuojien asemaan, väite ei päde vähittäismyyjiin, koska tapauskansiossa olevat tiedot tuojien myyntihinnoista vähittäismyyjille tarkastelujaksolla ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla osoittavat, että hintojen korotukset siirrettiin vähittäismyyjien maksettavaksi vain rajoitetusti. Tämä merkitsee sitä, että vähittäismyyjien markkina-asema on yleisesti vahva.

(477) Vaikka tunnustetaankin, että hintaluokkia käytetään yleisesti jalkineiden vähittäismyyntisektorilla ja että niiden käytön ansiosta kuluttajat kiinnittävät vähemmän huomiota pieniin hinnankorotuksiin, tapauskansiossa ei ole mitään viitteitä siitä, että vähittäismyyjiin kohdistuisi tarkasteltavana olevan tuotteen ostohinnan merkittävä korotus. Näin ollen ei ole mitään näyttöä siitä, että niiden täytyisi yleisesti korottaa tarkasteltavana olevan tuotteen hintaluokkia. Vaikka niiden täytyisikin tehdä niin joidenkin tiettyjen mallien osalta, tämän vaikutukset voitaisiin neutralisoida vaihtamalla hankintalähdettä tai tuotevalikoimaa. Edellä esitetyn perusteella väite hylätään.

4.11 **Päätelmät**

(478) Saatavilla olevien suppeiden tietojen mukaan ei ole viitteitä siitä, että toimenpiteillä olisi ollut merkittäviä kielteisiä vaikutuksia jakelijoiden/vähittäismyyjien taloudelliseen tilanteeseen vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kun otetaan huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen talouden taantuman todennäköiset vaikutukset – etenkin pitäen mielessä vähittäismyyjien hankalan aseman tuojien ja kuluttajien välissä ja vähittäismyyjien mahdollisesti niukat voitot – ei voida kuitenkaan sulkea pois mahdollisuutta, että pääasiallisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta myyvien vähittäismyyjien taloudellinen tilanne heikkenee. On kuitenkin huomattava, että vähittäismyyjät voivat vapaasti hankkia tuotteensa muista lähteistä ja monipuolistaa tarjontaansa, jotta ne voivat lieventää polkumyyntitoimenpiteiden vaikutusta liikevaihtoonsa. Yleisesti ottaen vähittäismyyjät ovat paljon suotuisemmassa markkina-asemassa kuin unionin tuottajat, koska niillä on edellä kuvattu joustomahdollisuus, kun taas polkumyynnillä tulevien tuotteiden aiheuttama hintapaine kohdistuu täysimääräisesti unionin tuottajiin.

4.12 **Kuluttajien etu**

4.12.1 *Yleistä*

(479) Komissio otti yhteyttä 39 kuluttajajärjestöön unionissa ja ilmoitti niille toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta. Näitä järjestöjä pyydettiin erityisesti esittämään kantansa voimassaolevista toimenpiteistä ja antamaan muita tietoja, jotka olisivat mahdollisesti relevantteja tutkimuksen kannalta. Kolme kuluttajajärjestöä ilmoittautui asianomaiseksi osapuoleksi ja toimitti kirjallisia huomautuksia.

(480) Kaksi kansallista kuluttajajärjestöä ilmoitti tukevansa polkumyyntitoimenpiteitä. Yksi niistä mainitsi erityisesti, että vaikka toimenpiteet olivat voimassa, asianomaisista maista peräisin olevien jalkineiden hinnat olivat erittäin alhaiset. Euroopan kuluttajien järjestö BEUC vastusti toimenpiteitä ja väitti muun muassa, että toimenpiteet ovat haitallisia kuluttajien kannalta.

(481) Alkuperäisessä tutkimuksessa arvioitiin, että vaikutus kuluttajiin on vähäinen olettaen, että suhteellisen alhaiset tullit ”imeytetään” jakeluketjun eri kerroksiin eikä siirretä täysimittaisina kuluttajien maksettaviksi. Kuitenkin myös ”pahin mahdollinen tapaus”, jossa kustannukset siirrettiin kokonaan kuluttajien maksettavaksi, arvioitiin. Alkuperäisessä tutkimuksessa arvioitiin, että kuluttajahinnat nousisivat enimmillään 2 prosenttia eli 1 euron paria kohti.

(482) Tarkastelua koskevan tutkimuksen tulokset osoittavatkin, että nahkajalkineiden kuluttajahinnat kohosivat vain hieman toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen (ks. 463 kappale ja sitä seuraavat kappaleet). Kyseisissä kappaleissa mainittujen jäsenvaltioiden kansallisten tilastotoimistojen ilmoittama ja taulukossa 23 esitetty jalkineiden keskimääräisten myyntihintojen korotus vaihtelee – 0,5 prosentista + 4,1 prosenttiin, mikä on alempi kuin kyseisellä kaudella ilmoitettu inflaatio.

(483) Tuontihintojen analyysin perusteella vahvistettiin myös, että Kiinasta ja Vietnamista tulevien nahkajalkineiden hinnat pysyivät suhteellisen alhaisina polkumyyntitullien lisäämisen jälkeenkin (ks. 422 kappale). Tapauskansioon sisältyvien tietojen perusteella ei näin ollen vaikuta siltä, että toimenpiteet olisivat vahingoittaneet kuluttajia merkittävässä määrin.

4.12.2 *Muita huomautuksia*

(484) Useat osapuolet väittivät, että toimenpiteistä aiheutui vahinkoa kuluttajille ja että niiden seurauksena hinnat ovat nousseet. Jotkin tuojat väittivät myös, että toimenpiteiden vaikutus kuluttajiin tulee ilmeisemmäksi nyt kun tuojat eivät enää kykene ottamaan kantaakseen tulleja.

(485) Kuten 482 kappaleessa todettiin, ei vaikuta siltä, että polkumyyntitullit olisivat aiheuttaneet huomattavaa vähittäismyyntihintojen nousua. Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan tuojat eivät pysty ottamaan tulleja kantaakseen, tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen kauden analyysistä saadaan jo joitain viitteitä tältä osin. Heinäkuun 2008 ja maaliskuun 2009 välisellä kaudella tuojien ostohinnat kohosivat jyrkästi, kun taas niiden jälleenmyyntihinnat pysyivät vakaina tai kohosivat enintään hieman (ks. 438 kappale). Näiden tietojen mukaan vaikuttaisi siltä, että tuojien ei välttämättä tarvitse siirtää kustannusten nousua lainkaan jakeluketjun seuraavalle tasolle. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.

(486) Yksi osapuoli väitti, että toimenpiteistä seuraisi / oli seurannut nahkajalkineiden valikoiman supistuminen kuluttajien kannalta ja etenkin kohtuuhintaisten nahkajalkineiden puute markkinoiden keski-/alasegmentillä. Tämä väite esitettiin jo alkuperäisessä tutkimuksessa.

(487) Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Lisäksi kun otetaan huomioon vähittäismyyntihintojen pitkäaikainen vakaa taso, on epätodennäköistä, että kuluttajat menettäisivät kiinnostuksena tarkasteltavana olevaan tuotteeseen hinnan kehityksen vuoksi. On myös huomattava, että yhtä järjestöä lukuun ottamatta, joka väitti esittämättä mitään näyttöä, että toimenpiteiden seurauksena kuluttajilla olisi vähemmän valinnanvaraa, yksikään muu vähittäismyyjä tai vähittäismyyjien järjestö ei valittanut pienemmästä valinnanvarasta tai tarjonnan puutteesta. Vaikka tutkimuksessa olisikin vahvistunut, että kuluttajat eivät aivan niin usein valitse tarkasteltavana olevaa tuotetta, kun otetaan huomioon nahkajalkineiden kulutuksen vähäinen supistuminen tarkastelujaksolla ja tekstiilijalkineiden kysynnän kasvu, tämän voidaan kuitenkin katsoa johtuvan enemmän muotisuuntausten muutoksesta kuin nahkajalkineiden pienemmästä valikoimasta.

5. UNIONIN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(488) Edellä esitetystä seuraa, että merkittävä osa unionin tuottajista on parantanut tilannettaan polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja osoittanut elinkelpoisuutensa mukauttamalla liiketoimintamalliaan globaalien markkinoiden asettamien haasteiden mukaiseksi. Jos toimenpiteet pidetään voimassa, ne antavat lisäaikaa prosessin jatkamiseen. Jos toimenpiteiden annetaan raueta, polkumyyntituonnin aiheuttama hintapaine keski-/alasegmentin tuotteisiin todennäköisesti vaikuttaa myös yläsegmentin tuotteisiin ja lopulta kaikkiin nahkajalkineisiin. Tämä skenaarion mukaan on todennäköistä, että useampien unionin tuottajien on hakeuduttava konkurssiin, kun otetaan huomioon, että kokonsa vuoksi (useimmat ovat pk-yrityksiä) ne ovat taloudellisesti heikommassa tilanteessa.

(489) Toisaalta polkumyyntitullien vaikutus vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä tuojiin, vähittäismyyjiin/jakelijoihin ja kuluttajiin ei ollut suhteeton. Jos toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan ja oletetaan, että kuluttajien kysyntä heikkenee edelleen talouskriisin seurauksena, polkumyyntitullien vaikutus kaikkiin toimijoihin on kaiken todennäköisyyden mukaan aiempaa suurempi. Kun kuitenkin otetaan huomioon tuojien yleisesti hyvä tilanne ja osoitettu joustavuus sekä vähittäismyyjien/jakelijoiden, jotka pystyvät vaihtelemaan tuotevalikoimaansa merkittävästi, yleisesti vahva markkina-asema, voidaan olettaa, että nämä toimijat eivät kärsi suhteettomasti lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Kuluttajahintojen ei havaittu nousevan merkittävästi polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton seurauksena, ja kun otetaan huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen analyysin tulokset, ei ole myöskään viitteitä siitä, että kuluttajahinnat nousisivat suhteettomasti jatkossakaan.

(490) Päätelmänä voidaan todeta, että tarkastelua koskevassa tutkimuksessa ei tullut esiin mitään pakottavia syitä, miksi polkumyyntitoimenpiteitä ei pitäisi jatkaa.

L. **PÄÄTELMISTÄ ILMOITTAMISEN JÄLKEEN OSAPUOLILTA SAADUT HUOMAUTUKSET**

(491) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatiin useita huomautuksia. Mitkään näistä eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että päätelmiä olisi täytynyt muuttaa. Seuraavassa esitellään esiin tuotuja keskeisiä väitteitä.

1. UNIONIN TUOTANNONALAN ETU

(492) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että unionin tuotannonalaa eivät auttaneet polkumyyntitoimenpiteet vaan pelkästään rakennemuutostoimet. Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, ja lisäksi siinä jätettiin täysin huomiotta tämän tarkastelua koskevan tutkimuksen objektiiviset tulokset. Erityisesti siinä jätettiin huomiotta se, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ja unionin tuotannonalan vakauttamisprosessi osuivat ajallisesti yksiin. Toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen alhaisin hinnoin tapahtuvan polkumyyntituonnin massiivinen kasvu pysähtyi ja tämän tuonnin markkinaosuus putosi 35,5 prosentista 28,7 prosenttiin. Unionin markkinoille tulevan polkumyyntituonnin väheneminen helpotti näiden halpojen jalkineiden aiheuttamaa hintapainetta ja auttoi unionin tuotannonalaa jatkamaan rakenneuudistuksiaan.

(493) Jälleen esitettiin myös väite, jonka mukaan unioni ei pysty massatuotantoon, ja näin ollen mittakaavaetujen puuttumisen vuoksi se ei pysty tyydyttämään edullisempien jalkineiden suurta kysyntää unionissa. Ensinnäkin on todettava, että väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Toiseksi on todettava, että unionin tuottajien joukossa on myös lukuisia suuria yrityksiä, jotka tuottavat alasegmenttiin kuuluvia edullisempia jalkineita ja joista joitakin on analysoitu otoksessa. Lisäksi voidaan vielä todeta väitteestä, jonka mukaan unionin tuotannonala ei pysty toimittamaan vaadittuja määriä, että tutkimuksen mukaan useimmat otokseen valitut suuremmat tuojat eivät tilaa ainoastaan yhdeltä toimittajalta vaan hankkivat myös suhteellisen pieniä määriä useilta toimittajilta. Tämän yhdessä klusterimallin vaikutusten kanssa (ks. E.2 jakso), jossa usean pienemmän yrityksen työvoima yhdistetään, pitäisi loogisesti myös antaa unionin tuotannonalalle mahdollisuus tuottaa suurempia määriä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(494) Kaksi osapuolta väitti, että globaalisti ulkoistavien unionin tuottajien tilannetta ei ollut analysoitu yhtä tarkasti kuin otokseen valittujen unionin tuottajien tilannetta. On kuitenkin huomattava, että analyysiin sisältyi kaikkien asianomaisten osapuolen arviointi sikäli kuin ne toimivat tutkimuksessa yhteistyössä. Esimerkiksi unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle tuontimääriensä vuoksi suljetun (ks. 402 kappale ja sitä seuraavat kappaleet) suuren unionin tuottajan etuja tarkasteltiin varsin yksityiskohtaisesti. On myös huomattava, että niitä unionin yrityksiä, jotka ovat ulkoistaneet suurimman osan tuotannostaan kolmansiin maihin, on teknisesti pidettävä

tuojina polkumyyntitutkimuksessa, ja tuojien tilanne on otettu täysimääräisesti huomioon ja sitä on analysoitu 409 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa.

(495) Yksi osapuoli otti esiin, että aiemmin otokseen valittujen unionin tuottajien etujen arviointi oli virheellinen, koska jotkin näistä tuottajista väitteen mukaan vastustivat toimenpiteiden jatkamista. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, sillä jopa yritys, joka katsoi, että toimenpiteistä ei ollut etua sille itselleen, katsoi niiden auttavan hillitsemään polkumyyntituontia. Eräs toinen yritys mainitsi, että talouskriisin vallitessa sen on vaikea arvioida polkumyyntitullien täsmällistä vaikutusta tulevaisuudessa, mutta tämäkään yritys ei todennut, että tulleista ei olisi mitään hyötyä. Näin ollen nekin osapuolet, jotka eivät suoraan todenneet, että niille oli suoraa etua toimenpiteistä, toivat esiin, että toimenpiteistä on ollut epäsuoraa etua, kun ne ovat hillinneet Kiinasta ja Vietnamista tulevaa tuontia.

(496) Sen vuoksi vahvistetaan lopullisesti, että kaiken kaikkiaan unionin tuottajat saivat etua toimenpiteistä ja osoittivat kykynsä parantaa tilannettaan, kun toimenpiteet lievensivät vahingollisen polkumyynnin vaikutuksia.

2. ETUYHTEYDETTÖMIEN TUOJIEN ETU

(497) Useat osapuolet kritisoivat yleisesti, että nimettömien valituksen tekijöiden etuja suojataan, kun taas tuojien, muiden talouden toimijoiden sekä kuluttajien edut on suureksi osaksi jätetty huomiotta. On huomattava, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto perustui pääasiassa siihen, että niistä oli etua unionin tuottajille, eikä niiden havaittu olevan suhteettoman negatiivisia muiden toimijoiden kannalta. Väitettä osapuolten välisestä syrjinnästä on kuitenkin vastustettava jyrkästi, sillä kaikille osapuolille tarjottiin samaa kohtelua tutkimuksessa ja kaikkien yhteistyössä toimineiden talouden toimijoiden, kuten tuojien, vähittäismyyjien, ulkoistavien unionin tuottajien ja kuluttajien, etuja tarkasteltiin ja analysoitiin huolellisesti tutkimuksessa.

(498) Useat osapuolet väittivät, että tuojien voitot eivät ole riittävän suuret, jotta ne voisivat ottaa kantaakseen kohonneet tuontikustannukset, vaihtokurssin kehityksen, muihin hankintalähteisiin siirtymisestä koituvat kustannukset ja polkumyyntitullit. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty riittävästi näyttöä. Kuten taulukossa 22 esitetään, tuojien voiton suuruusluokka (noin 20 prosenttia) on sellainen, että niillä vaikuttaisi olevan edelleen mahdollisuuksia ottaa kantaakseen edellä mainitut kustannukset.

(499) On väitetty, että tuojien osalta annettu työllisyysluku eli noin 23 000 henkeä on liian alhainen, koska siihen eivät sisälly lisäarvoa tuovat työpaikat unionissa. Tämä ei kuitenkaan ole totta. Tuojien työllisyysluvut on laskettu otokseen valittujen tuojien tarkistettujen työllisyyslukujen perusteella, ja niihin sisältyivät myös suurta lisäarvoa tuovat työpaikat, kuten suunnittelu, markkinointi, tutkimus ja kehitys sekä tuotemerkin määrittely, jotka liittyvät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Kaikki tarkistetut työllisyysluvut lisättiin ja suhteutettiin otokseen valittujen tuojien tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärään. Tämän jälkeen tulos ekstrapoloitiin asianomaisista maista tulevan tuonnin kokonaismäärälle. Näin vahvistettuun työllisyyslukuun sisältyivät siis myös merkittävät lisäarvoa tuovat työpaikat unionissa.

(500) Joidenkin osapuolten mukaan väite, jonka mukaan tuojat voivat helposti vaihtaa hankintalähdettä, ei pidä paikkaansa ja antaa liian yksinkertaisen kuvan tilanteesta. Yksi osapuoli väitti, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä ei ole. On huomattava, että missään vaiheessa ei ole todettu, että hankintalähteen vaihtaminen olisi helppoa. Komissio ei kiellä sitä, etteikö hankintalähteen vaihdosta koituisi ylimääräisiä kustannuksia ja etteikö se veisi aikaa ja että joillakin tuojilla on pitkäaikaiset suhteet tavarantoimittajiinsa. Otokseen valituilta tuojilta ja yhdeltä otokseen kuulumattomalta tuojalta kerättyjen tietojen perusteella voitiin kuitenkin päätellä (ks. 452 kappale), että hankintalähteiden valinnassa on merkittävää joustavuutta ja että vaihtamiseen liittyvät lisäponnistukset eivät ole sellaisia, että ne estäisivät toimijoita tekemästä niin. Nämä tuojat lisäsivätkin merkittävästi hankintaansa kolmansista maista (ks. taulukko 19). Sama suuntaus havaittiin otokseen kuulumattomissa tuojissa, kun otetaan huomioon, että Eurostatin tietojen mukaan kolmansista maista tuleva tuonti lisääntyi 4 prosenttiyksikköä (ks. taulukko 7).

(501) Jotkin osapuolet väittivät, että toimenpiteiden jatkaminen kiihdyttää työpaikkojen häviämistä unionissa, etenkin tuojien ja vähittäismyyjien osalta. Osapuolet eivät toimittaneet näyttöä väitteensä tueksi. Lisäksi tapauskansion mukaan otokseen valittujen tuojien tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä työllisyys kasvoi 6 prosenttia vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

(502) Väitettiin, että toimenpiteiden lakkauttamisen mahdollisia etuja koskevaa analyysiä ei ole tehty. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan mukaan on analysoitava, onko pakottavia syitä olla ottamatta polkumyyntitoimenpiteitä käyttöön. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun puitteissa tämä tarkoittaa sitä, että on arvioitava, onko pakottavia syitä olla pitämättä toimenpiteitä voimassa, eli on kartoitettava toimenpiteiden jatkamisen negatiiviset vaikutukset, joita on punnittava suhteessa unionin tuotannonalalle koituviin etuihin, jotta voidaan arvioida, ovatko negatiiviset vaikutukset kohtuuttomat. Näin ollen oikeudelliselta kannalta vastakkaista skenaariota eli toimenpiteiden raukeamista täytyisi analysoida vain, jos on erityisiä viitteitä siitä, että se aiheuttaisi kohtuutonta rasitetta tuojille, vähittäismyyjille tai kuluttajille. Tällaisia viitteitä ei havaittu. Esimerkin vuoksi voidaan kuitenkin todeta seuraavaa tuojiin, vähittäismyyjiin ja kuluttajiin kohdistuvista vaikutuksista, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tuojien osalta

tutkimuksessa kävi ilmi, että osan niiden kannattavuuden menetyksestä vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä voidaan katsoa johtuvan maksetuista polkumyyntitulleista. Jos toimenpiteiden annetaan raueta ja kaikki muut kustannukset pysyvät vakaina, nämä kustannukset häviävät ja voitot voivat nousta korkeammalle tasolle kuin noin 20 prosenttia, joka havaittiin tutkimuksen aikana. Vähittäismyyjien osalta tapauskansiossa olevien tietojen perusteella on epäselvää, saisivatko ne etua toimenpiteiden lakkauttamisesta, sillä otokseen valitut tuojat eivät aina mukauttaneet vähittäismyyntihintojaan vaikka tuontihinnat putosivat, kuten näkyy tuontihintojen laskennallisen keskiarvon ja jälleenmyyntihintojen laskennallisen keskiarvon vertailusta vuoden 2007 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

Kuluttajiin kohdistuvien vaikutusten osalta on vieläkin epätodennäköisempää, että toimenpiteiden päättäminen johtaisi hintojen laskuun, kun otetaan huomioon, että vähittäismyyntihinnat pysyttelivät enimmäkseen vakaalla tasolla tuonnin tasolla tapahtuneista hinnan muutoksista huolimatta vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Ei ole myöskään todennäköistä, että kuluttajat saisivat etua kasvaneen valinnanvaran kautta, sillä tapauskansiossa ei ole mitään näyttöä siitä, että polkumyyntitullin käyttöönotto olisi vaikuttanut kuluttajien valinnanvaraan. Millään edellä esitetyllä ei kuitenkaan ole vaikutusta yleisiin päätelmiin, joiden mukaan ei ole pakottavia syitä olla pitämättä toimenpiteitä voimassa.

(503) Jotkin tuojat ja niiden järjestöt väittivät, että talouskriisin vaikutukset oli aliarvioitu ja että taantuman vaikutukset pahenevat edelleen. Ensinnäkin näitä väitteitä ei ole riittävästi perusteltu, sillä mitään tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyviä konkreettisia tietoja ei toimitettu. Kuten 436 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan, talouskriisin vaikutuksia on analysoitu kesäkuuhun 2009 asti parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, eli erityisesti tästä aiheesta lähetettiin ylimääräinen kyselylomake. Saatujen tietojen perusteella tehtiin varovainen analyysi, ja on selvää, että se perustuu pääasiassa tietoihin, jotka on saatu kesäkuuhun 2009 ulottuvalta kaudelta. Näin ollen ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että talouskriisin vaikutus kulutukseen ja hintoihin on pahempi kuin kesäkuuhun 2009 asti, mutta edelleen voidaan päätellä, että kun tuojien voitot ovat hyvinkin yli 15 prosentin tasolla, on epätodennäköistä, että polkumyyntitulleilla on niihin äkillisiä ja kohtuuttomia vaikutuksia.

Tämä on sitäkin selvempää, kun markkinatilanne kesäkuun 2009 jälkeen osoitti vaihtelevia signaaleja niin, että joissakin jäsenvaltioissa tilanne vaikutti paranevan. Sen vuoksi tässä vaiheessa ei ole ilmeistä, että kriisin vaikutuksia olisi vakavasti aliarvioitu. Lisäksi on huomattava, että tarkastellessaan edellä mainittuja tietoja komissio meni selvästi oikeudellisia velvoitteitaan pidemmälle, sillä perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa todetaan selvästi, että tutkimusajanjakson jälkeiseen kauteen liittyviä tietoja ei yleensä oteta huomioon.

(504) Jotkin osapuolet esittivät vielä uudelleen väitteensä, jonka mukaan jotkin tuotelajit olisi suljettava polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle unionin etuun liittyvistä syistä, koska unionissa on jäljellä vain vähäistä urheilu- ja ulkoilujalkineiden tuotantoa. Väitteen mukaan unionin tuotannon laskusta seuraa olosuhteiden muuttuminen, joka on otettava huomioon toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa. Ensinnäkin on muistettava, että toimenpiteiden soveltamisalaa ei ole mahdollista muuttaa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisessa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, kuten 61 kappaleessa todetaan. Vaikka oletettaisiin, että se olisi oikeudellisesti mahdollista, mitä se ei ole, on huomattava, että väite tuotannon vähenemisestä esitettiin jo alkuperäisessä tutkimuksessa ja kumottiin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 ja 38 kappaleessa. Koska osapuolet eivät toimittaneet mitään uutta näyttöä, joka olisi osoittanut, missä määrin kyseisten jalkinelajien unionin tuotanto kutistui suhteessa alkuperäiseen tutkimukseen, väite on hylättävä, ja tämän asetuksen 450 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. JAKELIJOIDEN/VÄHITTÄISMYYJIEN ETU

(505) Yksi osapuoli väitti, että analyysissä erotettiin keinotekoisesti toisistaan tuojat ja vähittäismyyjät ja että sellaisten yhdistyneiden yritysten etua, joiden oli otettava kantaakseen toimenpiteistä aiheutuva rasite kokonaan, ei ollut otettu huomioon. On huomattava, että ainoa yritys, joka toimi yhteistyössä vähittäismyyjän ominaisuudessa, oli itse asiassa yhdistynyt tuoja/vähittäismyyjä (ks. 460 kappale), joten yhdistyneiden yritysten erityispiirteet tulivat edustetuiksi sekä otokseen valittuja tuojia että vähittäismyyjiä koskevassa analyysissä. Kaikki muiden sellaisten vähittäismyyjien, jotka eivät toimineet täysimääräisesti yhteistyössä tutkimuksessa, toimittamat tiedot otettiin myös huomioon. Komissio tarkasteli ja analysoi kaikki yhdistyneitä yrityksiä koskevat saatavilla olevat tiedot. Edellä esitetyn perusteella väitettä, jonka mukaan yhdistyneiden yritysten etua ei ollut otettu huomioon, ei voida hyväksyä.

(506) Jotkin osapuolet esittivät yleistä kritiikkiä ja väittivät, että toimenpiteiden vaikutusta vähittäismyyjiin ei analysoitu riittävän yksityiskohtaisesti. Väitteen tueksi ei esitetty perusteluja. Kuten 459 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todettiin, komissio pyrki aktiivisesti ja toistuvasti saamaan tietoja vähittäismyyjiltä, mutta yhtä yhdistynyttä tuoja-vähittäismyyjää lukuun ottamatta, joka toimi yhteistyössä tuojan ominaisuudessa, mikään vähittäismyyntiketju ei suostunut toimimaan täysimääräisesti yhteistyössä tutkimuksessa. Vähittäismyyjien niukasta yhteistyöstä huolimatta analyysissä tarkasteltiin mahdollisuuksien mukaan kaikkia vähittäismyyntisektorilta saatavilla olevia tietoja, kuten osapuolten toimittamia kirjallisia huomautuksia, kuulemisista saatuja tietoja sekä markkinatutkimuksista, muista tutkimuksista ja alan lehdistä saatuja tietoja. Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan toimenpiteiden vaikutusta vähittäismyyjiin ei analysoitu riittävän yksityiskohtaisesti, on hylättävä.

(507) Joukko osapuolia väitti, että komissio ei ottanut huomioon julkisesti saatavilla olevia tietoja vähittäismyyjien kannattavuudesta. Yksi osapuoli väitti, että suuria unionin vähittäismyyjiä koskevista julkisesti saatavilla olevista tilinpäätöksistä kerätyt kannattavuustiedot antavat kuvan erittäin huolestuttavasta tilanteesta, joka analyysissä on jätetty huomiotta. Jotkin osapuolet katsoivat, että talouskriisin vakavia vaikutuksia vähittäismyyntisektorille ei ollut otettu huomioon. Väitettiin, että vaikka yksi suurista jalkineiden vähittäismyyntiketjuista raportoikin ennätysvoitoistaan vuonna 2008, se oli poikkeus sääntöön, ja pienemmille vähittäismyyjille aiheutui vakavia vahinkoja. Tässä yhteydessä on jälleen toistettava, että vähittäismyyjien yhteistyössä toimiminen oli erittäin vähäistä, koska vain yksi vähittäismyyjä/tuoja toimi täysimääräisesti yhteistyössä tutkimuksessa. Myöskään ennen lopullisista päätelmistä ilmoittamista tai sen jälkeen ei toimitettu mitään tietoja vähittäismyyjien voitoista nahkajalkineiden tai tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Tästä huolimatta komissio otti huomioon ja analysoi useita muita tietolähteitä, kuten vähittäismyyjiltä saatuja huomautuksia, markkinatietoja ja lehdistöraportteja, joiden mukaan kannattavuus oli hyvin vaihtelevaa vähittäismyyntisektorilla; joidenkin vähittäismyyjien katteet olivat tosiaan pienenneet ja kysyntä oli heikentynyt, mutta toisten osalta alan lehdissä raportoitiin myynnin ja tulojen kasvusta. Näin ollen edellä mainittujen osapuolten tarkoittamia julkisesti saatavilla olevia tietoja käytettiin, mutta niistä saatiin vain osittainen kuva tilanteesta, minkä vuoksi käytettiin lukuisia muita tietolähteitä, joiden mukaan voitot jakaantuivat epätasaisesti. Näin ollen talouden taantuman vaikutuksia vähittäismyyjiin on analysoitu käytettävissä olevien tietojen perusteella mahdollisimman laajasti. Tämän vuoksi väite, jonka mukaan vähittäismyyjien kannattavuutta ei ole analysoitu asianmukaisesti, on hylättävä.

(508) Jotkin osapuolet vastustivat viittausta vähittäismyyntisektorin yleiseen kannattavuustasoon ja muista jalkineista saatuun liikevaihtoon, koska ne pitivät tätä epäolennaisena tutkimuksen kannalta. Yksi osapuoli väitti, että jos tutkiva viranomainen katsoo, että toimenpiteiden vaikutus vähittäismyyjiin oli laimentunut muiden tuotteiden myynnin ansiosta, samanlainen analyysi olisi tehtävä myös unionin tuottajista. On huomattava, että samankaltaisen tuotteen vähittäismyyjät ja unionin tuottajat ovat eri tilanteessa sikäli, että tuottajat tuottavat pääasiassa nahkajalkineita, kun taas vähittäismyyjien tuotevalikoima on yleensä laajempi. Tämän vuoksi 472 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esitetyt havainnot pitävät näin ollen edelleen paikkansa.

(509) Jotkin osapuolet kyseenalaistivat vähittäismyyntisektorin työllisyysluvut ja katsoivat, että useammat työpaikat ovat vaarassa, mutteivät toimittaneet mitään näyttöä väitteen tueksi. On huomattava, että vähittäismyyntisektorin työllisyysluku (ks. 459 kappale) laskettiin käyttäen ainoan yhteistyössä toimineen tuojan/vähittäismyyjän tarkistettuja työllisyyslukuja, jotka liittyvät vähittäismyyntitoimintaan ja tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Tämän jälkeen tehtiin arvio ekstrapoloimalla edellä mainitut työllisyysluvut yrityksen vähittäismyyntimäärien perusteella verrattuna tarkasteltavana olevan tuotteen koko vähittäismyyntimääriin unionin markkinoilla. Tämän jälkeen arvio ristiintarkistettiin muilta osapuolilta saatujen huomautusten ja markkinatutkimustietojen perusteella, jotka vahvistivat komission laskeman suuruusluokan. Tämän vuoksi edellä esitetty väite hylätään.

(510) Useat osapuolet väittivät, että vähittäismyyjien, etenkin pk-yritysten, oli vaikea vaihtaa hankintalähdettä, koska niillä oli pitkät ja luottamukselliset suhteet tavarantoimittajiin ja hankintalähteen vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset ja viiveet voivat olla toimintaa estäviä. Joidenkin osapuolten mukaan nykyisessä taloustilanteessa vähittäismyyjien on erityisen vaikea ottaa kantaakseen tuotannon siirtämisestä aiheutuvat kustannukset. Komissio tunnustaa, että hankintalähteen vaihtamisen kustannukset saattavat aiheuttaa ongelmia joillekin vähittäismyyjille talouskriisin vallitessa. Komissio ei kuitenkaan katso, että hankintalähteiden vaihtamiseen liittyvät kustannukset ja viiveet olisivat toimintaa estäviä. Tutkimuksessa kerättyjen tietojen mukaan useat vähittäismyyjät olivat tutkineet vaihtoehtoisia hankintalähteitä ja vaihtaneet ilman kohtuuttomia negatiivisia vaikutuksia. Tämän vuoksi edellä esitettyä väitettä ei voida hyväksyä.

(511) Yksi osapuoli toi esiin, että toimenpiteiden lisäksi myös Kiinasta ja Vietnamista tulevien nahkajalkineiden kohonneet kustannukset tekivät hankinnan jatkamisen kyseisistä maista kannattamattomaksi. Sen väitteen tueksi, jonka mukaan hankinta asianomaisista maista ei ole enää kilpailukykyistä, ei esitetty mitään näyttöä, eikä se vaikuta sopivan yhteen niiden havaintojen kanssa, joiden mukaan asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli edelleen yhteensä 28 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi väite siitä, että asianomaisissa maissa on muita kohoavia kustannuksia, jotka vaikuttavat tuojien hankintapäätöksiin, vahvistaa komission 402 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esittämiä havaintoja, joiden mukaan polkumyyntitullin lisäksi vaikuttaa olevan muitakin tekijöitä, jotka vaikuttavat tuojien/vähittäismyyjien päätökseen vaihtaa hankintalähdettä. Koska asiaan liittyy monia muitakin tekijöitä, ei ole mahdollista katsoa kaikkien negatiivisten vaikutusten aiheutuvan toimenpiteestä.

(512) Useat osapuolet väittivät, että ei ollut otettu riittävästi huomioon sitä, että käytetyt hintaluokat estivät pienten hinnankorotusten siirtämisen kuluttajien maksettavaksi. Tämä väite itse asiassa vahvisti komission havainnon, jonka mukaan vähittäismyyjien hinnannousut olivat liian pieniä, jotta niitä olisi missään merkittävässä määrin siirretty kuluttajien tasolle. Tätä käsitellään tarkemmin 477 kappaleessa.

(513) Yksi osapuoli katsoi, että analyysissä ei otettu huomioon vähittäismyyntisektorin tiukkaa hintataistelua. Väite on hylättävä, koska vähittäismyynnin voimakasta kilpailua käsiteltiin analyysissä (ks. 467 kappale).

4. KULUTTAJIEN ETU

(514) Useat osapuolet väittivät, että kuluttajahintojen korotukset olivat korkeampia kuin mitä tutkimuksessa havaittiin ja että jos toimenpiteitä jatketaan, kuluttajahinnat nousevat entisestään. Jotkin kyseenalaistivat komission käyttämien kuluttajahintatietojen oikeellisuuden ja väittivät, että ne eivät kattaneet kaikkia jäsenvaltioita ja sisälsivät muitakin tuotteita kuin tarkasteltavana olevan tuotteen. Kaksi osapuolta väitti, että toisen niistä toimittamia vähittäismyyntihintojen seurantatietoja ei ollut otettu huomioon. Tähän liittyen on muistettava, että kaikki vähittäismyynnistä toimitetut tiedot on analysoitu tutkimuksessa (ks. 463 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

Komissio itse asiassa käytti useita lähteitä vahvistaakseen vähittäismyyntihintojen kehityksen; se käytti yhteistyössä toimineilta osapuolilta saatuja tietoja (tukkumyyjien jälleenmyyntihinnat, yhteistyössä toimineen tuojan/vähittäismyyjän ja muiden tietoja toimittaneiden vähittäismyyjien osto- ja jälleenmyyntihinnat), useilta osapuolilta saatuja lausuntoja, joiden mukaan kuluttajahinnat eivät olleet kohonneet, sekä tilastolähteistä saatuja tietoja. Tilastolähteet (ks. taulukko 23) havaittiin luotettavammiksi kuin edellä mainitut tuotannonalan seurantatiedot vähittäismyyntihinnoista seuraavista syistä. Osapuolen toimittamia tietoja pidettiin kapea-alaisempina eikä niin edustavina, koska ne sisälsivät vain pienen osan tuotteen määritelmästä ja niistä puuttui yksi suuri markkina-alue eli Yhdistynyt kuningaskunta, jonka vähittäismyyntimarkkinoilla kilpailu on osapuolten mukaan erittäin voimakasta. Sitä vastoin kansallisilta tilastotoimistoilta (myös Yhdistyneen kuningaskunnan, joka raportoi kuluttajahintojen hienoisesta laskusta vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä) kerätyissä tiedoissa (ks. taulukko 23) etusijalla olivat tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat tiedot. Osapuolten tutkimuksen aikana toimittamat tiedot osoittivat joka tapauksessa hinnan vaatimatonta nousua tai jopa laskua. Näillä perusteilla nämä väitteet oli hylättävä.

(515) Yksi osapuoli väitti, että kuluttajilla oli vaikeuksia saada korkealaatuisia ja kohtuuhintaisia tuotteita. Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, joten se oli hylättävä.

(516) Yksi osapuoli väitti, että nahkajalkineiden laskeva kulutus osoitti toimenpiteen negatiiviset vaikutukset kuluttajiin, mutta se ei kuitenkaan esittänyt tästä mitään näyttöä. Kuten 482 kappaleessa todettiin, kuluttajahinnat ovat pysytelleet suurimmaksi osaksi vakaalla tasolla, minkä vuoksi kuluttajiin ei ole kohdistunut negatiivisia vaikutuksia. Komissio havaitsi useita tekijöitä, jotka ovat johtaneet nahkajalkineiden kulutuksen laskuun, esimerkiksi muotisuuntausten muuttuminen, minkä vuoksi ei ollut mahdollista päätellä, että kulutuksen lasku johtuisi toimenpiteistä. Edellä esitetty väite on näin ollen hylättävä.

5. LOPULLISISTA TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMISEN JÄLKEEN SAADUT MUUT HUOMAUTUKSET

(517) Kaksi osapuolta väitti, että unionin etua koskeva analyysi oli epätäydellinen, koska unionin logistiikkapalvelujen tarjoajien (esim. varustamojen) etuja ei ollut otettu huomioon unionin etua koskevassa analyysissä. On huomattava, että yksikään tällainen toimija ei ilmoittautunut ja pyytänyt, että sen kannat olisi otettava huomioon, eikä tältä osin ole toimitettu mitään tietoja. Näin ollen väite siitä, että unionin etua koskeva analyysi on epätäydellinen, on hylättävä. Jotkin osapuolet väittivät saman suuntaisesti, että toimenpiteiden raukeamisen positiivisia vaikutuksia olisi pitänyt analysoida unionin etua koskevassa osassa. Tämän väitteen osalta viitataan tämän asetuksen 502 kappaleessa annettuun selitykseen siitä, miksi tällainen analyysi ei ole oikeudellisesti välttämätön tässä tapauksessa.

(518) Vietnamin viranomaiset ja Vietnamin nahka- ja jalkinejärjestö väittivät, että toimenpiteiden jatkaminen heikentäisi unionin tukemien avustusohjelmien tehoa. Polkumyyntitullien käyttöönotto tai jatkaminen on normaali tekninen seuraus siitä, että vietnamilaisten viejien havaittiin harjoittavan vahingollista polkumyyntiä. Esiin tuodun kaltaiset poliittiset näkökohdat eivät sisälly oikeudellisiin kehyksiin eivätkä ne näin ollen ole relevantteja. Lisäksi ei ole ristiriitaa sen välillä, että unioni myöntää kehitystukea Vietnamille eri aloilla ja että otetaan käyttöön polkumyyntitullit kansainvälisten kauppasääntöjen mukaisesti tehdyn perusteellisen tutkimuksen jälkeen.

M. LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

(519) Nahkajalkineisiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi edellä esitetyn perusteella pidettävä voimassa. Vaikka vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä on todettu ja unionin etu vaatii toimenpiteiden käyttöönottoa, käsiteltävänä olevaan menettelyyn liittyy kuitenkin erityisiä piirteitä, joihin viitattiin 324–326 kappaleessa ja jotka olisi otettava asianmukaisesti huomioon päätettäessä polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloajasta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että vahingon jatkuminen on todennäköistä lyhyellä/keskipitkällä aikavälillä, kunnes unionin tuotannonala on pystynyt mukautumaan täydellisesti. Toimenpiteiden kesto olisi näin ollen rajoitettava 15 kuukauteen.

(520) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena jatkettuja toimenpiteitä sovelletaan yleensä viiden vuoden ajan, ellei ole erityisiä perusteita tai olosuhteita, jotka edellyttävät lyhempää kautta. Tässä tapauksessa tutkimuksessa osoitettiin, että unionin tuotannonala oli käymässä läpi merkittäviä muutoksia tarkastelujaksolla. Erityisesti havaittiin, että yksi tuotannonalan osa oli muuttamassa liiketoimintamalliaan, ja sen voitot lähestyivät tavoitevoittotasoa. Tämän ryhmän havaittiin myös olevan merkittävästi laajenemassa sekä liikevaihdon että määrän osalta niin, että se vähitellen ottaa haltuun merkittävän osan tuotannonalan toisesta ryhmäsrä, jonka liiketoimintamalli ei ole muuttunut merkittävästi.

(521) Näiden kehityssuuntausten perusteella katsotaan, että tässä vaiheessa ei voida määrittää vahingon jatkumisen todennäköisyyttä 519 kappaleessa esitetyn kauden jälkeisellä kaudella. Sen vuoksi katsotaan, että ei ole aiheellista ehdottaa toimenpiteille kyseistä kautta pidempää kestoa.

(522) Tämän tarkastelun piiriin kuuluvat toimenpiteet ulotettiin asetuksella (EY) N:o 388/2008 ([1]) koskemaan saman tuotteen tuontia, joka on lähetetty Macaon erityishallintoalueelta riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue. Tämän tarkastelun puitteissa ei tuotu esiin uusia tekijöitä tämän seikan osalta. Tämän vuoksi lopullinen 16,5 prosentin polkumyyntitulli, jota sovelletaan Kiinasta peräisin olevaan tuontiin, olisi ulotettava koskemaan saman tuotteen tuontia, joka on lähetetty Macaon erityishallintoalueelta riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue.

N. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(523) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella Kiinaa ja Vietnamia koskevien tullien käyttöönottoa aiottiin suositella. Perusasetuksen säännösten mukaisesti osapuolille asetettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

Edellä esitetyn perusteella polkumyyntitullit olisi pidettävä voimassa 15 kuukauden ajan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin, lukuun ottamatta urheilujalkineita, jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00 ([2]).

Taric-koodit luetellaan tämän asetuksen liitteessä.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

'urheilujalkineilla' asetuksen (EY) N:o 1031/2008 ([3]) liitteessä I olevan 64 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa tarkoitettuja jalkineita;

'jalkineilla, joissa on erikoistekniikkaa', urheilukäyttöön tarkoitettuja jalkineita, joiden cif-hinta paria kohden on vähintään 7,5 euroa ja joissa on yksi- tai monikerroksinen muottipohja, ei suoravalettu, joka on valmistettu erityisesti pysty- tai sivusuuntaisia iskuja vaimentamaan suunnitelluista synteettisistä aineista ja joka on varustettu teknisin ominaisuuksin, jollaisia ovat joko kaasua tai nestettä sisältävät ilmatiiviit tyynyt, iskuja vastaanottavat tai vaimentavat mekaaniset osat ja sellaiset aineet kuin LD-polymeerit, ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 ja ex 6403 99 98;

'jalkineilla, joissa on suojaava kärjys', jalkineita, joissa on suojaava kärjys ja joiden iskuenergian vaimennus on vähintään 100 joulea ([4]) ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00;

([1]) EUVL L 117, 1.5.2008, s. 1.

([2]) Sellaisina kuin ne on määritelty tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 19 päivänä syyskuuta 2008 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1031/2008 (EUVL L 291, 31.10.2008, s. 1). Tuotteen määritelmän soveltamisala määritetään yhdistämällä 1 artiklan 1 kohdassa oleva kuvaus ja vastaavien CN-koodien tuotekuvaus.

([3]) EUVL L 291, 31.10.2008.

([4]) Iskuenergian vaimennus on mitattava eurooppalaisten standardien EN345 tai EN346 mukaisesti.

'tohveleilla ja muilla sisäjalkineilla' jalkineita, jotka kuuluvat CN-koodiin ex 6405 10 00.

3. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien, 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Kiina	Golden Step	9,7 %	A775
	Kaikki muut yritykset	16,5 %	A999
Vietnam	Kaikki yritykset	10,0 %	—

4. Ulotetaan lopullinen 16,5 prosentin polkumyyntitulli, jota sovelletaan Kiinan kansantasavallan "kaikista muista yrityksistä" peräisin olevaan tuontiin, koskemaan 1 kohdassa tarkoitettujen Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tuotteiden tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue. Macaon erityishallintoalueelta lähetetyn tuonnin Taric-koodit on lueteltu tämän asetuksen liitteessä.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Se on voimassa 15 kuukautta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. CARLGREN

LIITE

Taric-koodit 1 artiklassa määritellyille jalkineille, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa

CN-koodi	Taric-koodi Kiinasta ja Vietnamista peräisin oleva tuonti	Taric-koodi Macaosta lähetetty tuonti
6403 20 00	20, 80	20
6403 51 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 51 11	91, 99	91
6403 51 15	91, 99	91
6403 51 19	91, 99	91
6403 51 91	91, 99	91
6403 51 95	91, 99	91
6403 51 99	91, 99	91
6403 59 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 59 11	91, 99	91
6403 59 31	91, 99	91
6403 59 35	91, 99	91
6403 59 39	91, 99	91
6403 59 91	91, 99	91
6403 59 95	91, 99	91
6403 59 99	91, 99	91
6403 91 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 91 11	95, 98	95
6403 91 13	95, 98	95
6403 91 16	95, 98	95
6403 91 18	95, 98	95
6403 91 91	95, 98	95
6403 91 93	95, 98	95
6403 91 96	95, 98	95
6403 91 98	95, 98	95
6403 99 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 99 11	91, 99	91

CN-koodi	Taric-koodi Kiinasta ja Vietnamista peräisin oleva tuonti	Taric-koodi Macaosta lähetetty tuonti
6403 99 31	91, 99	91
6403 99 33	91, 99	91
6403 99 36	91, 99	91
6403 99 38	91, 99	91
6403 99 91	95, 98	95
6403 99 93	25, 28, 95, 98	25, 95
6403 99 96	25, 28, 95, 98	25, 95
6403 99 98	25, 28, 95, 98	25, 95
6405 10 00	81, 89	81